

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Actio Qvinta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

* Gr. monachus

Anthimus * hegumenus Pfamathi similiter.
 Michael hegumenus sancti martyris Georgii similiter.
 Christophorus hegumenus Cadelarum similiter.
 Nicolaus hegumenus Cænurgon similiter.
 Sifinnius hegumenus Lithini similiter.
 Thomas monachus Mofynensium similiter.
 Michael monachus, & ex persona hegumeni monasterii sanctæ Dei genitricis Pyrgi, similiter.
 Gregorius hegumenus sanctæ Dei genitricis Symbolorum similiter.
 Ioannes hegumenus sanctæ Dei genitricis Rudensium similiter.
 * Constantinus hegumenus sancti Petri Hydendrensium similiter.
 Symeon hegumenus sanctæ Dei genitricis Abramitensium similiter.
 Gregorius hegumenus sancti Clementis similiter.
 Theognis hegumenus monasterii sancti apostoli Timothei Cretensium similiter.
 Ioannes hegumenus sancti martyris Theodori similiter.
 Theodosius hegumenus sanctæ Dei genitricis similiter.
 Petrus hegumenus sancti Ioannis deiloqui Cretensium infulæ similiter.

* Cosmas

Ανθιμ[Ⓞ] μοναχὸς Ψαμάδου ὁμοίως.
 Μιχαὴλ ἡγούμενος τῆς ἀγίας μηδέρου Γεωργίου ὁμοίως.
 Χριστοφόρος ἡγούμενος τῆς Κασδῶλων ὁμοίως.
 Νικόλαος ἡγούμενος τῆς Καυουργῶν ὁμοίως.
 Σισίννι[Ⓞ] ἡγούμενος τῆς Λιθίνου ὁμοίως.
 Θωμάς μοναχὸς Μοσυνῶν ὁμοίως.
 Μιχαὴλ μοναχὸς, καὶ ἐκ παρονομαστῆς ἡγούμενος μηνῆς τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἔς Γύργου ὁμοίως.
 Γρηγόριος ἡγούμενος τῆς ἀγίας Θεοτόκου Συμβόλων ὁμοίως.
 Ἰωάννης ἡγούμενος τῆς ἀγίας Θεοτόκου Ρούδων ὁμοίως.
 * Κωνσταντῆν ἡγούμενος τῆς ἀγίας Πέδρου ἔς Ἰδένδρων ὁμοίως.
 Συμεῶν ἡγούμενος τῆς ἀγίας Θεοτόκου τῆς Ἀβραμιτῆς ὁμοίως.
 Γρηγόριος ἡγούμενος τῆς ἀγίας Κλήμυτος ὁμοίως.
 Θεόγνις ἡγούμενος τῆς ἀγίας Ἀποστόλου Τιμοθέου τῆς Κρητῆς νήσου ὁμοίως.
 Ἰωάννης ἡγούμενος τῆς ἀγίας μηδέρου Θεοδώρου ὁμοίως.
 Θεοδοσίος ἡγούμενος τῆς ἀγίας Θεοτόκου ὁμοίως.
 Πέτρος ἡγούμενος τῆς ἀγίας Ἰωάννου τῆς Θεολόγου τῆς Κρητῆς νήσου ὁμοίως.

ANNO CHRISTI 787.

ACTIO QVINTA.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΕΜΠΤΗ.

IN nomine Domini & dominatoris Iesu Christi veri Dei nostri. Imperio piissimorum & Christi amicorum dominorum

EN ὀνόματι τοῦ κυρίου & δεσπότη Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔς Ἀληθινῶν Θεῶν ἡμῶν βασιλείας τῆς Ὀσιβεσάτων & Φι-

ANNO CHRISTI 787.

λοχρίων ἡμῶν δεσποτῆς Κωνσταντι-
νου & Εἰρηνῆς τῆς αὐτῆς δεσπότης μη-
τρὸς, ἑτοῖς ὀνόματι τῆς αὐτῶν ὑπαταίας,
καὶ πατέρων νοτιῶν Οκτωβριῶν,
ἰνδικιώνος ια'.

Συνελθούσης τῆς ἀγίας & οἰκουμε-
νικῆς συνόδου, τῆς κτ' αἰδέου χάριν &
δυσσεβῆς διάσπασμα τῆς αὐτῶν διοικη-
τικῶν βασιλείων συναθροισθείσης ἐν τῇ
Νικαίων λαμπερῆ μητροπόλει τῆς Βι-
θυνῶν ἐπαρχίας, ποντίσι Γεώργι & δι-
λαβεστάτου πρεσβυτέρου τῆς κτ'
Ρώμης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς ἀγίου
δόξοδου Γεώργι, & Γεώργι τῆς διλαβε-
στάτου πρεσβυτέρου, μοναχοῦ καὶ ἡγου-
μένου τῆς κτ' Ρώμης διαγωγῆς μονῆς &
ἀγίου Σάββα, ἐπερχόντων τὸ πόντον τῆς
δόξοδικῆς καθέδρας τῆς ὁσιωτάτου &
ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυ-
τέρης Ρώμης Αδριανοῦ Ταρσίου τε
τῆς ὁσιωτάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπι-
σκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντι-
νουπόλεως νέας Ρώμης, καὶ Ἰωάννου
& Θωμᾶ τῆς διλαβεστάτων πρεσβυ-
τέρων μοναχῶν, καὶ τοποτηρητῆς τῆς
δόξοδικῶν θεῶν τῆς ἀνατολικῆς
διοικήσεως.

Καθιδόντων τε καὶ τῆς ἰερωτάτου
ἀμβωνος ἑναοῦ τῆς ἀγιωτάτης μεγα-
λης ἐκκλησίας τῆς ἐπωνύμου Σοφίας,
συμπαρόντων & ἀκροαμένων τῶ ἐνδο-
ξοτάτων & μεγαλοπρεπεστάτων ἀρχόν-
των, ποντίσι Πετρῶν ἅ τῶ πανδφήμου
ἀπὸ ὑπατῶν πατριάρχου καὶ κόμητος
τῆς θεοφυλάκτου βασιλικῆς ὀψικῆς,
καὶ Ἰωάννης βασιλικῆς ὀσιαρχίας & λογο-
θέτου & στρατιωτικῆς λογοθέτου, & πά-
σης τῆς ἀγίας συνόδου καὶ τῶν πλὴν
πρεσβυτέρων ἐν τῇ πρεσβυτέρῃ πρεσβυ-
τέρων καὶ τῶν θεοφιλεστάτων ἀρχι-
επισκόπων.

nostrorum Constantini & Ire-
næ ipsius a Deo redimitæ ma-
tris, anno octavo consulatus eo-
rum, quarto Nonas Octobrias,
indictione XI.

Conueniente sancta & vni-
uersali Synodo, quæ per di-
uinam gratiam & piam san-
ctionem eorundem diuinitus
roboratorum imperatorum con-
gregata est in Nicensium clara
metropoli Bithyniensium pro-
uinciæ, id est, Petro reueren-
dissimo archipresbytero san-
ctissimæ Romanæ ecclesiæ san-
cti Petri apostoli, & Petro re-
uerendissimo presbytero, mo-
nacho & hegumeno venerabi-
lis monasterii sancti Sabbæ Ro-
mæ siti, obtinentibus locum a-
postolicæ cathedræ sanctissimi
& almi archiepiscopi senioris
Romæ Hadriani; Tarasioque
sanctissimo & almo archiepi-
scopo magni nominis Con-
stantinopoleos nouæ Romæ,
atque Ioanne & Thoma re-
uerendissimis presbyteris mo-
nachis, & vicariis apostolica-
rum sedium orientalis dioece-
seos.

Residentibus etiam ante sa-
cratissimum ambonem templi
sanctissimæ magnæ ecclesiæ,
quæ cognominatur Sophia,
præsto existentibus & audien-
tibus gloriosissimis & magnifi-
centissimis, Petrona videlicet
laudabilissimo exconsule patri-
cio & comite Deo conseruandi
imperialis obsequii, & Ioanne
imperiali ostiario & logothe-
ta militaris logothesi; & tota
sancta Synodo secundum ordi-
nem præcedentem in prima a-
ctione: præsentibus quoque
& Deo amabilibus archiman-

dritis & hegumenis, nec non
omni monachica plenitudine :
propositis sanctis & intemeratis
Dei euangeliis.

Jer. 2.

Tarasius sanctissimus patri-
archa dixit : Qui manifestatio-
nem futurorum per prophetas
prænantiauit Deus, ait per Ie-
remiam prophetam de his qui
nouitatem in catholicam ec-
clesiam introducunt : *Με derelique-
runt fontem aquæ viuæ, & fo-
derunt sibi lacus contritos, qui
aquam continere non poterunt.*
Lacus enim contritus est om-
nis hæreticorum sermo, ex quo
hauserunt Christianos accusan-
tes hæreseos præceptores, &
potauerunt simpliciores sub-
uersione turbulenta : quibus
væ transmittitur per vocem pro-
pheticam. Hebræos enim &
Sarracenos, gentiles & Sama-
ritas, insuper & Manichæos at-
que Phantasticos, id est, Theo-
paschitas imitantes, voluerunt
exterminare venerabilium ima-
ginum visionem, quæ in sancta
Dei ecclesia catholica tradi-
ta est ab antiquis temporibus,
quemadmodum ostendetur in
lectione librorum qui propo-
siti sunt.

Habac. 2.
in xta 70.

Constantinus sanctissimus e-
piscopus Constantiæ Cypri di-
xit: Legantur in redargutionem
& publicationem Christianos
accusantis pseudosyllogi illius
conuentionis.

Leontius deuotus & impera-
torius a secretis dixit : Secun-
dum iussionem sanctæ Synodi
adsunt diuini libri, qui legi de-
bent : non solum illi, sed &
maligni nominis hæreticorum,

χμανδριτῶν τε καὶ ἡγουμένων, καὶ πάντες τῶ μοναχικοῦ πληροῦματι. ANNO CHRISTI 77.
προσκευμένων ἐ τῶ ἀγιῶν ἐ ἀρχαι-
των τῶ θεοῦ διαγγελίων.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χης εἶπεν ὅτι πῶ δήλωσιν τῶ μελλόν-
των διὰ τῶ προφητῶν αὐτῶ προφα-
ταγγέλιας θεὸς ἔφη διὰ Ιερεμίου τῶ
προφήτου πρὸς τὰς καινοδοξίας ἐ-
σαγγόντων ἐ τῆ καθολικῆ ἐκκλησίᾳ ὅτι
ὅτι δύο καὶ πονηρὰ πεποιθήσασιν ἡμῶ
ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζῶντος,
καὶ ὠρύξαν ἑαυτοῖς λάκκοις σιωπε-
τεμμένοις, οἳ οὐ διωθήσονται ὕδαρ
σιωλέην. λάκκος οὐδὲ σιωπετεμμε-
νὸν βλά τὰς αἰρετικῶν λόγῶν, ὅς οὐ
λύθησιν ἐ τῆς Χριστιανοκατηρη-
κῆς αἰρέσεως εἰσηγηταί, καὶ ἐπόσεν
ἐπὶ ἀπλουτέροις ἀναδύπλω δουλεῖν
οἷς ἢ οὐαὶ ἐπὶ πέμπεται διὰ Φωνῆς
προφητικῆς. Εβραίοις ἢ ἢ Σαρρα-
κισοῖς, Ἕλληνας τε καὶ Σαμαρεί-
τας, ἐπὶ γε μὴν Μανιχαίοις ἐ Φαντα-
σιασασ, εἶπω Θεοπαχίας μιμησά-
μηροι, ἠδέλησαν ἀφανίσαι πῶ τῶ σι-
πῶν εἰκόνων θεῶν, πῶ ἐ τῆ ἀγία τῶ
θεοῦ καθολικῆ ἐκκλησίᾳ παραδοθέν-
σαν ἐκ τῶ δὲ χρίστων χρόνων, ὡς δὲ χή-
σεται ἐ τῆ ἀναγνώσῃ τῶ προκειμέ-
νων βιβλίων.

Κωνσταντῖνος ὁ ὀσώτατος ἐπίσκοπος
Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν ἀνα-
γνωσθήτωσαν εἰς ἐλεγχὸν ἐ βρίαμῶν
τῆς Χριστιανοκατηρητοῦ καὶ ψευδο-
συλλογοῦ ἐκείνης σιωελύσεως.

Λεόντιος ὁ καθολικὸς βασι-
κὸς ἀσκητῆς εἶπε καὶ πῶ κέλυον τῶ
ἀγίας σιωόδου πρῆσιν αἱ θεῶν βιβλίοι
αἱ ἀναγνωσθῆναι ὀφείλουσαι οὐ μόνον
δέ, ἀλλὰ ἐ τῶ κακῶν ἡμῶν αἰρετικῶν.
τῶ

ANNO CHRISTI 787.

Ἡ ἁγία παλαμὸς τῶν ἑμίνας εἰκόνας διαβεληκότων.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· αἰαγωθήτωσαν.

Κοσμάς διάκονος ἔκουβουκλείου ἀνέγνω.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων κατήχησις δευτέρα, ἧς ἡ ἀρχή.

Δεινὸν ἡ ἀμάρτια, ἔνοσος χαλεπώτατη ψυχῆς ἢ φθρανομία. Ἐμὴ ἔπειρα· τίνα γὰρ ὑπόνοιαν ἔχεις πρὸς Ναβουχοδονόσορ; ἐκ ἠκουσας δὲ τὸ γράφων, ὅτι δυναστεύσατος ἐγὼ, ἀρχιεπίσκοπος ὦν ἔσθον, καὶ λεοντώδη τὴν πορείαν ἔχων; ἐκ ἠκουσας, ὅτι τὰ ὄσα τῶν βασιλείων ἐξέλυεν εἰς τὸ φῶς; ἐκ ἔγνω, ὅτι τὸ λαὸν αἰχμαλώτων ἀπήγαγεν; ἐκ ἠκουσας, ὅτι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς βασιλείας ἐξέπλωσε, προδείξας αὐτῷ τὰ τέκνα σφαιρομήτρα; ἐκ ἠκουσας, ὅτι τὰ χερουβὶμ ἤρπασεν; οὐ λέγω τὰ νοητὰ καὶ ἐπουράνια, ἀλλὰ τὰ ἐν τῷ ναῷ κατισχυασμένα, τὰ ἑπὶ τὸ ἱερὸν ἱερὸν τῆς κλισίας, ὧν ἀνάμεισον ἐλάλει ὁ κύριος.

Ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐννοήσωμεν, ὅπως ἐμὲ μὲν ὁ Ναβουχοδονόσορ, κατεστρέψας τὰ χερουβὶμ ἐκείνα, ἔποιον ἑπιτήμιον πέπονθεν.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· μὴ τὸ σφάλμα καὶ ἡ κατὰ κρισις.

Ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐκουὼ ἕκαστος ὁ ἱερὸν ἐκβάλλον ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἔκατεστρέφον, τῷ αὐτῷ ὑποπίπτει ἑπιτήμιον.

Γετρωνάς ὁ ἐνδοξότατος πατριάρχης εἶπε· μέγα ἑπιτήμιον ἔκατεστρέφον τὸν Ναβουχοδονόσορ, ὅτι ἐξήλασεν τῆς βασιλείας, Concil. Tom. 19.

qui ab olim honorabilibus imaginibus detraxerunt.

Sancta Synodus dixit : Legantur.

Cosmas diaconus, [notarius] & cubuclesius, legit.

Sancti Cyrilli archiepiscopi Hierosolymorum institutio secunda, cuius initium est.

Dirum peccatum est, & languor seuerissimus est animæ præuaricatio. Et post alia : Quæ enim opinionem habes de Nabuchodonosor? Non audisti a scripturis, quia impiissimus erat, agrestem morem & leoninum propositum habens? Non audisti, quia ossa regum produxit in lucem? non comperisti, quia populum captiuum transtulit? Non audisti, quia oculos regis excæcavit, præostendens ei filios cum occiderentur? Non audisti, quia cherubim rapuit? non dico spirituales illos & supercælestes, sed qui in templo erant constructi supra propitiatorium arcæ, intra quos loquebatur Deus.

Sanctissimus patriarcha dixit : Intelligamus, qualiter vituperatus sit Nabuchodonosor, qui subuertit cherubim, & qualem poenam sit passus.

Sancta Synodus dixit : Magna culpa, & magna damnatio.

Sanctissimus patriarcha dixit : Ergo vnusquisque qui sacrum eiicit de ecclesia & subuertit, eidem poenæ succumbit.

Petronas gloriosissimus patriarchicus dixit : Magnam poenam Nabuchodonosor passus fuit, quia expulsus est de regno, &

Catech. 1. circa fin.

* Gr. Post lapsum & damnatio.

Dem. 4.

septem annis mansit in desertis, sicut bos comedens herbas.

Cosmas diaconus, notarius & cubuclesius, legit.

Sancti Symeonis Columnalis, qui in mirabili monte fuit, epistola quinta ad imperatorem Iustinum iuniorem.

Jerem. 9.

Quis dabit, semper Auguste & bone domine, oculis meis fontes lacrymarum ad lugendum & flendum amare & intolerabiliter omnibus diebus miseræ vitæ meæ? quia sub diuino zelo vestri * Deo redimiti & Christianissimi imperii talia extra omnem rationem impietatis agi præsumuntur ab his qui sine Deo sunt, Samaritis videlicet, qui supra omnem immundiciam polluti & execrandi consistunt, quique habitant ea quæ dicuntur Castra iuxta ciuitatem Porphyreonem, in venerabili domo, quam Deo placabile imperium vestrum iussit illic ædificari. Quæ subtiliter sciet vestra diuinitus conferuanda tranquillitas per ea quæ significata sunt humilitati nostræ a Paulo sanctissimo episcopo eiusdem Porphyreonis, & missa sunt nobis a beatissimo orientis patriarcha, qui & ipse super hoc vehementer doluit: * quanto magis mansuetissimi principes? Præsertim cum & inanimatos lapides huiusmodi impietates facere sufficerent exclamare, quas in præsentia vidit prædictus sanctissimus pontifex. Et enim super mortem & perditionem reputatum est ab humilitate nostra, quod quoquomodo ad auditus nostros venerit talis

* Deo coronati

* Gr. quidni enim mansueti

ἡ ἐπὶ ἀέτι δέμεινεν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ὡσπερ βοῦς ἐδίων τὰς βοτάνας.

ANNO CXXXVII 77.

Κοσμάς διάκονος, νοτάριος & κουβουκλέσιος, ἀνέγνω.

Τοῦ ἀγίου Συμεῶν τοῦ Στυλίου, ἕως τῆς θαυμαστῆς ὀρθῆς, Ἰησοῦ τῆς πνεύματι πατρὸς βασιλεία Ἰουστίνου νέου.

Τίς δώσει, ἀεισέβασε καὶ ἀγαθὴ δέσποτα, ποῖς ὀφθαλμοῖς μου πηρὰ δακρύων ἐπὶ τῷ πένθει καὶ κλαύσει πικρῶς καὶ ἀφορήτως ἐν ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς ἐλευθερίας μου ζωῆς; ὅτι πρὸς ἐξ ἑσῆς ἰσχύος τῆς ἡμετέρας θεοσεβοῦς ἐκ Χριστιανικωτάτης βασιλείας τοιαῦτα ὑπὲρ πάντα λόγον ἀσεβείας πηλὴται πεπεσῆσθαι ἑστῆσαν ἀδίκων ἐκ ὑπὲρ πάντων ἀκαθαρσίῳ ἀκαθάρτων καὶ βδελυκτῶν Σαμαρειτῶν, τῶν πηλεζόμῳ Καστρα οἰκώτων πλησίον τῆς πόλεως Πορφυρέωνος, εἰς σέπλον οἶκον, ὃν τὸ θεῖον ὑμῶν κράτος ἐκέλευσε κτισθῆναι ἐμῆ. ἀπὸ καὶ λιπὸν γνώσεται ἡ ἡμετέρα θεοφύλακτος γαλιωτός ἐν τῶν σημειώτων τῆ ἡμῶν ταπεινώσει παρὰ Παύλου τοῦ ὁσιωτάτου Ἰησοῦ τοῦ τῆς αὐτῆς Πορφυρέωνος, ἐκπεμφθέντων ἡμῶν ἑστῆσαν τοῦ μακαριωτάτου τῆς ἐφῆς πατριάρχου, καὶ αὐτῶν ἐπὶ πύτω σφοδρῶς δληγῶντες. πῶς γὰρ οὐχὶ ἡμεῖς ταπεινοὶ ὑπὸ κράτορες; διότι ἐ ἀψύχους λίθους ἰκανὰ ἡμῶν παρασιθῆσθαι ἐκδοῦσθαι τοιαῦτα ἀσεβήματα, ἀπὸ αὐτῶν ἐδέσασατο ὁ εἰρημύτης ὁσιώτατος θεμερεῖς. ὑπὲρ γὰρ θάνατον καὶ ἀπώλειαν λελόγισται τῆ ἡμῶν ταπεινώσει ὅ ὅλως εἰς ἀνοσίς ἡμῶν ἐλθεῖν τοιαῦτα

ANNO
 CHRISTI
 787.

ἀσεβεία ὑπερβάλλουσαν βλάβη-
 μον παρ᾿ ἡμᾶς ἐνανθροπίσαντα θεὸν
 λόγον, καὶ εἰς τὴν παναγίαν ἐνδόξον
 θεομήτορα, καὶ ὡς πάνσεπτον καὶ τι-
 μιον τσαυρόν, ἔεις ἑστὸν ἀγίους αὐτῶν. διὸ
 ὑπομνησκόντες ἀναφέρομεν ἵππ
 τὴν δέξιν ὑμῶν ἀκοῆς, ὅτι εἰς ἡμῶν
 σεβείας τὴν καλλινίκων ὑμῶν νόμοι παρ-
 κελδοῦν, εἰκόνας βασιλείας ἐνυβελο-
 μύνης, θανάτου ἑξαμίση ἑπανολεθρίω
 παρὰ δὲ δοῦναι ἑστὸν ποδο ἵππ ἄρειν πολ-
 μύνης, πόσης ἀρεῆς ἀξιοὶ εἰσι καταδί-
 κης εἰς ἀπώλειαν, ἑ εἰς τὴν εἰκόνα τῆς
 ἡοδ τῆς θεοῦ, καὶ τῆς παναγίας ἐνδό-
 ξου θεοτόκου, μὴ πόσης δλίκετου ἀναι-
 δείας καὶ ἀσεβείας, καὶ διὰ τὸ ὑπερ-
 βάλλουσαν κακὸν ἐκ ἔχου πείπειν, τοιαῦ-

impietas, quæ superexcedit om-
 nem actionem blasphemam,
 præsumptam in id ipsum Dei
 Verbum, quod propter nos in-
 carnatum est, & in sanctissimam
 ac gloriosam Dei genitricem,
 atque in venerabilem ac precio-
 sam crucem, nec non & in san-
 ctos eius. Propter quod com-
 memorantes suggerimus diui-
 nis auribus vestris, quoniam si
 piissima bonarum victoriarum
 vestrarum leges iubent, imagi-
 ne imperatoris iniuriis laceflita,
 morti supremæ ac perniciosissi-
 mæ tradendos, qui hoc conari
 præsumperint, quanta, putas,
 digni sunt damnatione in per-
 ditionem, qui in imaginem Fi-
 lii Dei & sanctissimæ ac glorio-
 sæ Dei genitricis cum omni

* ἢ. αὐτοὶ τὰ τετολμηκότες, μηδεμίαν εἰς * αὐ-
 τῶν ἡμοιότητος φιλανθρωπίας; ὅθεν
 δυσωπόμεν τὸ καλλινίκων ὑμῶν κράτος,
 μὴ ποιῆσαι ἔλεος εἰς ἑστὸν ποδο τετολ-
 μηκότητας, μήτε φείσασθαι αὐτῶν, μήτε ἵ-
 οῖσιν οὐκ ἀπαρῆκτον ἢ ἡτολοῖαν δέ-
 ξασθαι παρὰ αὐτῶν, ἵνα μὴ ἔεις ἄλλο
 π τραπεῖσι, καὶ δὲ ἡδη διεκείνου ἑωρα-
 κῶς ἡμῶν δηλώσας τῶν Αὐγουστῶν μὴ
 τῶ ἀγνοῦν τῶν θεομήτων παρὰ ἑαυτῶν,
 σημαίας ἐν τῶ τῆος παρὰ ἑαυτῶν. ἔ-
 ρη ἑκρυψεν ἀφ' ἡμῶν ὁ θεὸς τὰ διαβέ-
 λια αὐτῶν. ὅθεν πεπληροφόρημαι, ἀει-
 σέβαστοι αὐτοκράτορες, ὅτι οὐκ ὑποενέ-
 κοι βαστάσαι ἢ ὑπο τῆς μεγαλειότητος
 αὐτῶν ἑλλαμπομένη θεοσήμετος ὑμῶν
 καρδία τὴν ποσῶν τῆς ἀπμίας ἀ-
 ποπίου, ἡὸ οὐδέποτε μέχει τῆς νῦν ἀ-
 κηκόμεν, τὰχα δὲ οὐτε ἄλλο Χρι-
 στιανός. ἀλλ' ἐνορκῶ ὑμᾶς δεῦρο τὰ καὶ

* incessabili impudentia & im-
 pietate, & propter nimiam mal-
 litiam, non habeo quod dicam,
 talia præsumperunt, nulla in
 eis facta misericordia? Vnde ob-
 secramus victoriosissimum imper-
 ium vestrum, ne faciat mi-
 sericordiam in eos qui hoc agere
 ausi sunt, neque parcat eis,
 neque qualemcumque postula-
 tionem vel rationem super illis
 accipiat, ne in aliud quid ver-
 tantur, sicuti iam visu videram,
 indicans Augusto mense san-
 ctissimo & a Deo honorabilif-
 simo patriarchæ, significans in-
 terim hoc apud se seruandum.
 neque enim abscondit a nobis
 Deus cogitationes eorum. Vn-
 de certus sum, semper Augusti
 imperatores, quod non suffe-
 rat Deo confirmatum cor ve-
 strum, quod ipse est magnitu-
 dine illustratum, tantâ inhono-
 rantia procacitatem, quam nunquam
 hucusque audiimus, fortassis
 autem nec alius quisquam Christianorum.
 Sed adiuro vos domine per

Emmanuel Deum excelsum, ne sufferatis saltem ad modicum quid fieri decentem vindictam; sed iubeatis exquiri etiam illa quæ in puteo facta sunt a nimia eorum & pessima nequitia, secundum tenorem epistolæ quæ ad nostram mediocritatem transmissa est: minime permittente mansuetissima dominatione vestra, si forte putauerint quidam subseminare importunos sermones, cum * quasi dominicæ sint potestatis, Deo qui dedit vobis imperium, taliter super omnem impietatem iniuriis affecto: vt & ceteri eorum timorem habeant cunctis diebus maledictæ ac segregatæ vitæ ipsorum: quos & suscipient cognatæ tenebræ suæ in damnationem vermis qui comesturus est illos, & ignis qui splendebit. & anathematizabit eos in inferioribus abyssi ipse sanctus & omnipotens spiritus Iesu Christi Domini nostri, qui ex Patre procedit, ad perdendum illos in infinitam perditionem. Hunc enim zelum vobis strenue, Deo conferuandi & triumphatores, in ipsum qui cum pietate vestra regnat, vnigenitum demonstrantibus Deum, super sacrificium Abrahæ suscipiemini ab eius cunctorum inspectrice deitate: & erit per amplius benedictum, potentia virtutis eius, & magnificentum Christo dilectum imperium vestrum super omnia præcedentia regna: quoniam ipsi est gloria in sæcula sæculorum. Amen.

* Gr. q. ad dominæ i. Augustæ potestatem pertineant.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Nostis, qualem sententiam exhibuerit pater?

Ἐμμανουὴλ θεοῦ ὑψίστου, μὴ αἰα-
μῆναι μήτε πρὸς μικρὸν ἔσθ' ἡμεῖς
τὴν πρέπουσαν ἐκδίκησιν· καλῶσαι
δὲ ἐκζητηθῆναι καὶ τὰ ἐν τῷ φρέσι
γεγονότα παρὰ τῆς ὑπερβαλλούσης
αὐτῶν παγκράτους πονηρίας, καὶ τὴν
ὑφ' ἡμῶν τῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν
ταπεινότητος ἡμετέρας ὑμῶν δεσποτείας, εἴσως
δδξοισί πινες ὑποσπείρειν ἀκαίρους λό-
γους, ὡς δεσπονιακῶν αὐτῶν ὄντων,
ἔσθ' ἡμεῖς δεδωκότος ὑμῶν τὸ κράτος οὐ-
τως ὑπερ πάντων ἀσέβειον ἐν βε-
δένης· ὅπως ἐ (A) λοιποὶ αὐτῶν φό-
βον ἔχωσι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐπα-
ρατου καὶ ἀφωρισμένης αὐτῶν βιό-
σεως· οὐ καὶ δδοδεξέται τὸ συγγενὲς
αὐτῶν σκότος εἰς τὴν καταδίκην τῶν
μέλλοντων· αὐτῶν καταδίκην ἀσέβειου
καὶ ἀφείργου πυρός· καὶ καταδικασ-
σὶ αὐτῶν εἰς τὰ καταχθόνια τῆς ἀ-
βύσσου αὐτῶν τὸ πανάγιον ἐκ παντοῦ ἡ-
μεῖς πνεῦμα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔκ κελου
ἡμῶν, τὸ ἐκ ἑσθ' πατρὸς ἐκπορεύομενον,
ἔσθ' ἡμεῖς αὐτοῖς εἰς ἀπώλετον ἀπό-
λειον. ποῦτον ἡμεῖς (B) ζῆλον ἐνδύκνυ-
μενοι σουδαίως, θεοφύλακτοι ἡ-
μεῖς τῆς βίσεβείας ὑμῶν μονοζυγῆ θεόν,
ὑπερ τὴν ἑσθ' Ἀβραάμ θυσιῶν δδοδε-
χθήσεσθε παρὰ τῆς αὐτῶν παντεπόπιου
θεότητος· καὶ ἔσθ' ἡμεῖς πλείω ἐκλογη-
μένη καὶ μεγαλωμένη τῶν κρατεί τῆς
ἐσθ' ἡμεῖς ἡ φιλόχριστος ὑμῶν βασι-
λεία ὑπερ πάντων τῶν ἐμ. πρὸς βα-
σιλείας· ὅτι αὐτῶν ἡ δδξα εἰς τὸν αἰῶ-
να τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπεν· οἴδατε, ποίαν δδοφασιν ὁ
πατὴρ ἡμεῖς ἔσθ' ἡμεῖς;

ANNO
CXXXII
717.

ANNO CHRISTI 787.

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπε· Ἐ συγχωρήσεως δὲ αὐτοῦ αὐτῶν ἐκρινεν.

Ἰωάννης ὁ ἀλαβείστας μοναχὸς καὶ τοποτηρητὴς τῆς ἀνατολικῶν ἑρεσιῶν εἶπεν· Ἐδὴ δὲ πᾶσιν, ὅτι Ἐ Σαμαρεῖται χείρονες τῆς ἄλλων αἰρετικῶν εἰσι, καὶ ἡ αἵρεσις αὐτῶν λίαν ἀποβλητος καὶ κινδύνη ὄντι, καὶ μακρὰν τῆς χεῖρος. ὡς ἀπέδειξεν ὁ λόγος, ὅτι Ἐ τὴν σελήαν εἰκόνας καταστρέφοντες χείρους εἰσι τοῦτων. Ἰωάννην δὲ ὄντι ὀνομασθῆναι αὐτῶν Σαμαρείτας.

Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ἐγὼ μὲν τῶν εἰκονοκλάστας χείρους τῆς Σαμαρείτης ἤγρομαι, ὅσον ἐμῆνοι ἔα ἄγνοια διεπερᾶσαντο, ἀλλότριοι ὄντες τῆς Χριστιανισμοῦ· οὗτοι δὲ ἐν γνώσει πεπηθήκασιν, καὶ ἀνάξιοι εἰσὶν ἀπολογίας. ὡς γὰρ γέγραπται· ὁ γνοὺς τὸ θελημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ μὴ ποιῶν, δαρήσεται πολλάς.

Νικόλαος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε· κατὰ τὸ ἐλάχιστος τῆς ὑμῶν ὁσιότητος βίβλον ἐπάρομαι ἔν τῃ ἀγίῳ πατρὶς ἡμῶν Ἰωάννου Ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης, ἔ ἀξιῶ ἀναγνωθῆναι.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· ἀναγνωθῆτω.

Καὶ λαβὼν Δημήτριος ὁ ἀλαβείστας διάκονος καὶ σιβολύλαξ ἀνέγνω.

Ἰωάννου Ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης ἐν τῆς λόγου, οὗ ἡ ἑρμηνεία.

Μέχρι τότε περὶ τῶν κώλων ἡμῶν ἔ τὸν Ἰησοῦ Χριστόν. ἔ μετ' ὀλίγα ὁ Ἐμῶν εἶπεν ὑμεῖς οὐδ' ἐν ταῖς

Basilii sanctissimus episcopus Ancyræ dixit: Etiam indulgentia eos indignos iudicavit.

Ioannes reuerendissimus monachus, & vicarius orientalium pontificum, dixit: Liqueet omnibus, quia Samaritæ peiores sunt aliis hæreticis: & hæresis eorum nimis eiicienda & praua est, & a gratia omnino longinqua. Itaque oratio demonitrat, quoniam hi qui venerabiles iconas subuertunt, deteriores sunt istis. * Dignum ergo est nominare illos Samaritas.

* Gr. Satis autem est

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Ego quidem imaginum infractores tanto peiores Samaritis arbitror, quanto illi ignoranter egerunt, cum essent alieni a Christianismo. Isti vero scienter fecerunt, & idcirco indigni sunt satisfactione. sicut enim scriptum est: *Qui nouit uoluntatem domini sui, & non facit, uapulabit multis.*

Luc. 2.

Nicolaus sanctissimus episcopus Cyzici dixit: Ecce ego seruus minimus sanctitatis uestræ librum defero sancti patris nostri Ioannis episcopi Thessalonice, & postulo recitari.

Sancta Synodus dixit: Recitetur.

Et accipiens Demetrius reuerendissimus diaconus & sceuophylax, legit.

Ioannis episcopi Thessalonice de sermone, cuius initium est.

Vsq̄ue nunc Dominum nostrum & Deum Iesum Christum tentans perseuerat inimicus in eremo. Et post pauca: Gentilis dixit: Vos ergo in ecclesiis

imagines non pingitis sanctis vestris, & adoratis illas? & non solum sanctis, sed & ipsi Deo vestro. sic ergo aestima & nos simulacra circumfouentes, non ea adorare, sed incorporales virtutes, quæ per illa placantur. Sanctus dixit: Sed nos imagines hominum factorum, sanctorum videlicet seruorum Dei & corpora ferentium facimus ad recordandum & honorandum eos: & nihil incongruum operamur pingentes eos, quales & fuerunt. neque enim agimus secundum vos, neque incorporalium quorumdam corporales characteres demonstramus: sed & adorantes, non imagines, vt etiam tu prædixisti, sed eos qui per picturam indicantur, glorificamus: & hos non vt deos (absit) sed vt proprios seruos & amicos Dei, & fiduciam habentes intercedendi pro nobis. At vero imagines Dei facimus, id est, Domini & saluatoris nostri Iesu Christi, quemadmodum visus est super terram, & cum hominibus conuersatus est, hunc pingentes, & non vt intelligitur natura Deus. Quæ enim similitudo est, vel qui habitus incorporei & sine schemate Verbi Patris? Spiritus enim est Deus, vt scriptum est, id est, sanctæ & consubstantialis Trinitatis natura. Sed quoniam beneplacito Dei & Patris descendens vnigenitus Filius eius & Deus Verbum e cælis, incarnatus est propter salutem nostram de Spiritu sancto & intemerata virgine Dei genitrice Maria, humanitatem eius pingimus, non incorporalem deitatem. Gentilis dixit: Esto, Deus Verbum vt incarnatus

ἐκκλησίας εἰκόνας οὐ γράφετε τοῖς ἀγίοις ἡμῶν, ἔ προσκυθεῖτε αὐτοῖς; καὶ οὐ μόνον τοῖς ἀγίοις, ἀλλὰ ἔ αὐτῶ τῶ θεῷ ἡμῶν. οὕτως οὐ νόμιζε ἔ ἡμᾶς τὰ βρέτη περὶ δαλποντας, ἐν αὐτὰ προσκυθεῖν, ἀλλὰ τὰς δι' αὐτῶν θεραπευομένης ἀσωμάτους δυνάμεις. ὁ ἄγιος εἶπεν· ἀλλ' ἡμεῖς εἰκόνας ἀνεσθῶτων γαγγημύων, τῶν ἀγίων δούλων τῶ θεοῦ ἔ σωματοφόρον, ποιεῖμεν εἰς τὸ μνησθῆναι αὐτῶν ἔ πρὸς αὐτῶν, ἔ οὐδὲν ἀπεικὸς ἐργάζομεθα γράφοντες αὐτῶν, οἷοι ἔ γράσαντες. οὐδὲ γὰρ πλατῆμεθα καθ' ἡμᾶς, οὐδὲ ἀσωμάτων πνῶν σωματικῶς θεραπείας δεικνύομεν· ἀλλὰ ἔ προσκυνοῦντες, οὐ τὰς εἰκόνας, ὡς ἔ σὺ παρεῖπες, ἀλλὰ τῶν διὰ τῆς θεαφῆς διλουμένων διδασκάλων· καὶ τοῖς οὐχ ὡς θεοῖς· μὴ γρηγορῶ· ἀλλ' ὡς γνησίους δούλους ἔ φίλους θεῶ, ἔ πατρῴσιον ἔχοντας προσβῆναι ὑπὲρ ἡμῶν. τῶ δὲ θεοῦ εἰκόνας ποιοῦμεν, λέγω δι' ἑκείνης ἔ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθὼς ὡφθη ἐπὶ τῆς γῆς, ἔ τοῖς ἀνεσθῶτοις σωματεσθῶτων, τοῖτον γράφοντες, καὶ οὐχ ὡς νοεῖται φύσις θεοῦ. πᾶς γὰρ ὁμοίωσις, ἢ ποῖον γῆμα τῶ ἀσωμάτου καὶ ἀχρημάτου λόγου τῶ πατρὸς; πνεῦμα γὰρ ὁ θεός, ὡς γέγραπται, τοῦτέστιν ἢ τῆς ἀγίας ἔ ὁμοιοῦσι τελεθῶς φύσις. ἀλλ' ἐπεὶ διδουκῶ τῶ θεοῦ καὶ πατρὸς κατελεθῶν ὁ μονογενῆς υἱὸς τῶ υἱὸς καὶ θεός λόγος ἔξ οὐρανῶν, ἐσαρκῶθη διὰ τῶν ἡμῶν σωτηρίῳ ἐν πνεύματι ἀγίου ἔ τῆς ἀρχαίου πατρῴθεν καὶ θεοτόκου Μαρίας, τῶ ἀνεσθῶτον τῶ ἀντὶ γράφομεν, οὐχὶ τῶ ἀσωμάτου θεοτότου. ὁ Ἐλλῶ εἶπεν· ἔσω, τῶ θεὸν λόγον ὡς ἐνανθεσθῶσαντα

* Gr. fingimus

Ioan. 4.

ANNO
CHALC. 797.

ANNO
 CHRISTI
 787.

εικονογραφεῖτε· ἢ περὶ τῶν ἀγγέλων
 φατέ; ὅτι καὶ αὐτοὺν ζωγραφεῖτε ὡς
 ἀνθρώπους, καὶ προσκυβεῖτε, καὶ ποι
 μὴ ὄντας ἀνθρώπους, ἀλλὰ νοερούς ἐ
 ἀσωμάτους λεγόμενους τε καὶ ὑπαρ
 χοντας. οὕτω νόμιζε καὶ εὐὲν παρὶ ἡ
 μῶν τιμωρίους θεοὺς διὰ τῶν ἀγα
 μάτων θεραπεύεσθαι, μηδὲν ἀποποι
 ἡμῶν διαπραηομένων, ὡσπερ οὐδὲ
 ἡμῶν εἴπῃ τῶν ζωγραφουμένων ἀγγέλων.
 ὁ ἀγιος εἶπε· περὶ τῶν ἀγγέλων καὶ
 ζωγραφῶν, καὶ τῶν ὑπὲρ τούτοις
 ἀρίων δυνάμεων, προσέθησα δὲ καὶ
 τὰς ἡμετέρας ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων,
 νοερούς μὲν αὐτοὺν ἡ καθελοκὴ ἐκκλη
 σία γινώσκει, οὐ μὲν ἀσωμάτους παν
 τὴ καὶ ἀόρατους, ὡς ὑμεῖς Ἑλληες
 φατέ· λεπτοσωμάτους δὲ ἐ ἀεραδῆς
 ἢ πυροδῆς καὶ τὸ γεγραμμένον ὁ ποιῶν
 εὐὲν ἀγγέλοις αὐτῶν πνεύματα, ἐ εὐὲν
 λειτουργοῖς αὐτῶν πῦρ φλέγον. ἐ τῆτο
 πολλοὺς τῶν ἀρίων ἡμῶν πατέρον φρονή
 σαντας διέσκομεν· ὧν ὅστι Βασίλειος
 ὁ μέγας, ἐ ὁ ἐν ἀρίοις Ἀθανάσιος, ἐ ὁ
 μέγας Μεθόδιος, ἐ ὁ ἀμφὶ αὐτοῖς.
 μόνον ἦν ὡς ἀληθῶς τὸ θεῖον ἀσώμα
 τον ἐ ἀπερίγραπτον, τὰ δὲ νοερά κί
 σματα οὐ πάντῃ ἀσώματα καὶ ἀόρα
 τα, ὡς τὸ θεῖον. διὸ καὶ ἐν τόπω εἰ
 σὶ, καὶ ἐμπερίγραφα τυγχάνουσιν.
 εἰ δὲ που ἄλλοις ἀσώματοις καλου
 μένοις εὐὲν ἀγγέλοις, ἢ δαίμονας, ἢ
 ψυχὰς, ὡς μὴ ὄντας ἐκ τῆς συμμί
 ξεως τῶν ὑλικῶν πασάρον στοιχείων,
 καὶ τοιαῦτα σώματα παχέα καὶ αἰπύ
 τυπα, ὅσα ἡμεῖς περικείμεθα, οὕτως
 αὐτοὺν προσηγήθησαν. τῶ ὄντι γὰρ ὡς
 περὶ ἡμαῖς ἀόρατοὶ εἰσιν, ὡς ὁραθέν
 τες δὲ παρὰ πλείονων αἰδητῶς πλεο
 νος

depingitur: de angelis quid asse
 ritis? & ipsos namque depin
 gitis vt homines, & adoratis,
 quamquam homines non sint,
 sed intelligibiles & incorpora
 les & dicti & existentes. sic re
 puta & eos qui apud nos hono
 rantur, deos per statuas placari,
 nihil inconueniens nobis agen
 tibus, quemadmodum nec vo
 bis super depictis angelis. San
 ctus dixit: De angelis & archan
 gelis, & sanctis virtutibus quæ
 super istos sunt, addam autem
 etiam nostras hominum animas,
 intelligibiles quidem eos catho
 lica & apostolica nouit ecclesia,
 non tamen incorporeales omni
 no & inuisibiles, sicuti vos pa
 gani fatemini: † subriles autem
 corpore, & aereos, & igneos, se
 cundum id quod scriptum est:
*Qui facit angelos suos spiritus, &
 ministros suos ignem urentem.* Et
 hoc multos sanctorum patrum
 nostrorum sensisse inuenimus:
 quorum est Basilius ille magnus,
 & sanctæ memoriæ Athana
 sius, atque Methodius, & qui
 circa ipsos sunt. sola enim, vt
 veraciter fateamur, diuinitas
 est incorporealis & incircum
 scripta: porro intelligibiles
 creaturæ non omnino incorpo
 rales & inuisibiles, vt diuini
 tas, sunt: propter quod in lo
 co sunt, & circumscriptæ con
 sistunt. Porro sicubi reperis in
 corporeos vocari angelos, aut
 dæmones, aut animas, tamquam
 non existentes de commixtio
 ne materialium quatuor ele
 mentorum, sic eos noueris ap
 pellatos, cum non sint, & ipsa
 corpora crassa, & similia his, qui
 bus nos circumdamur. Licet, vt

† loquitur
 ex propria
 sententia.
 nam Con
 cilium su
 praact. 4.
 in confes
 sione sua
 angelos in
 corporeos
 affirmat.
 Psalm. 103.
 & ad Hebr.
 1.

* Gr. inui
 sibilis

vifi sunt a plurimis crebro sensibilibiter in specie propriorum corporum suorum, (vifi sunt autem ab his, quibus aperuit Deus oculos) & loco circumscripti monstrantur, cum non sint omnino incorporei, sicut diuina natura. Nos ergo non vt deos, sed vt creaturas spirituales, & ministros Dei, & non vt proprie incorporeos existentes, pingentes & honorantes angelos, non peccamus. Quod vero in humana eos forma depingamus, eo factum est, quod frequenter sic apparuerint his, ad quos missi sunt a solo Deo.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Auribus percipiamus dictum patris, quia ibi quidem Samaritæ imagines Domini & saluatoris nostri Iesu Christi & intemeratæ matris eius subuerterunt, hic autem pagani, vt didicimus. Ostendit vero pater, quod & angelos oporteat pingi, quoniam circumscripti sunt, & veluti homines apparuerunt multis.

Sancta Synodus dixit: Etiam domine.

Stephanus monachus legit.

De disputatione Iudæi & Christiani.

Iudæus dicit: Credidi ad omnia, & credo crucifixo Iesu Christo, quia est Filius Dei viui. Scandalizor autem in vos, Christiani, quia imagines adoratis. Scriptura quippe vbique præcipit, non facere sibi quemquam sculptile vel omnem similitudinem. Christianus dixit: Deum recentem præcipiunt te non adorare scripturæ, & omnem similitudinem non adorare vt

νάκις τῶν εἰδή τῶν οἰκείων ἀπάν σωμα-
των ὡσεὶ ἴσταν ἢ ὑφ' ὧν ἠὲ ἔχον ὁ θεός
τῶν ὀφθαλμοῖς· ἔ τὸ πῶν ὡσεὶ ἁφ-
μοῖ, δεικνύωται μὴ ὄντες πάντῃ ἀσώ-
ματι, ὡς ἡ θεία φύσις. ἡμεῖς οὐκ οὐχ
ὡς θεοῖς, ἀλλ' ὡς κτίσματα νοερά, καὶ
λειτουργοὶ θεοῦ, καὶ μὴ κτελείας ὄντας
ἀσωμάτοις, ἔχ ἀμδρτανοῖν ἁφ-
μοῖ τῶν ἀγγέλοις, καὶ πῦρτες. ἔ δὲ
ἀνθρώποις δεικνύωται ἁφ-
μοῖ τῶν ἀγγέλοις οὕτως αὐτῶν ὀφθαλμοῖς
καὶ σὺ ἐλάττω οὕτως αὐτῶν ὀφθαλμοῖς
τοῖς ἐφ' οἷς ἀπετάλησαν ἑαυτῶν μόνου
θεοῦ, γελήνται.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐνωπούμεθα τὸ ῥητὸν ἔ-
πος, ὅπ' ἐκεῖ μὲν Σαμάρηται τὰς εἰκό-
νας τῆς κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν καὶ
τῆς ἀρχάντου μητρὸς κατέστρεψαν, ἐ-
παύδα δὲ Ἕλληνας, ὡς μεμαθηκαίμεν.
ἀπέδραξε δὲ ὁ πατήρ, ὅπ' καὶ τῶν ἀγγέ-
λοις δεῖ ἁφ-
μοῖ εἶσι, ἔ ὡς ἀνθρώποι ἐνεφάνησαν
πολλοῖς.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπε· ναὶ δέσποτα.

Στέφανος μοναχὸς ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς διαλέξεως Ἰουδαίου
καὶ Χριστιανοῦ.

Ὁ Ἰουδαῖος λέγει· ἐπίσταν εἰς πάν-
τα, καὶ πσεύω τῶν ἐστωρομένων Ἰησοῦ
Χριστῶ, ὅπ' αὐτὸς ὅστιν ὁ υἱὸς τῆς θεοῦ τῆς
ζωῆς. σκανδαλίζομαι δὲ εἰς ὑμᾶς ὅτι
Χριστιανοὶ, ὅπ' τὰς εἰκόσι προσκυνοῦτε.
ἡ γραφή γὰρ πάντως παραγγέλλει μὴ
ποιεῖν ἑαυτοῖς γλυπτόν, ἢ πᾶν ὁμοίω-
μα. ὁ Χριστιανὸς ἐφ' ἑαυτῶν ὡσεὶ
παραγγέλλοσι σέμη προσκυνοῦν ἀφ-
μοῖ, ἔ πᾶσαν ὁμοίωσιν μὴ προσκυνοῦν
ὡς

ANNO
CHRISTI
717.

ANNO
 CHRISTI
 787.

ὡς θεόν. αἱ γὰρ εἰκόνες αὐτῶν θεῶν, πρὸς
 ἑσθμῶν τῆ Φιλανθεσίου σωτηρίας
 γραφονται ἑσθμῶν ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ, τῆς ἐπιθυμητοῦ αὐτῶν σημαίνου-
 σα ἡ ἐσθμῶν αὐτῶν ἀγίων εἰκό-
 νες ὡσαύτως ἐκείνου αὐτῶν ἐπὶ ἀγῶνας
 σημαίνουσα ἐπὶ τῆ διαβολῆς, ἐπὶ τῆς
 νίκης αὐτῶν ἐπὶ τῆ Σεφάου. οὐ γὰρ, ὡς
 οὐ νοεῖς, θεοποιούτες αὐτῶν προσκυνοῦ-
 σιν. Χριστιανοὶ, ἀλλὰ τῆ λαοῦ πυρούμε-
 νοι ἐπὶ τῆς ἀγίων θεωροῦσιν εἰκό-
 νας, μὴ μὲν φέροντες τῆς τοῦτων θεο-
 σεβείας, ἐπὶ προσκυνοῦτες. τῆ ἀ-
 γίων ἐκκαλοῦται θεόν, λέγοντες. δι-
 λογητὴς εἶ ὁ θεὸς ποδὲς ἑσθμῶν ἐπὶ πει-
 των τῆ ἀγίων, ὁ δὲ αὐτοῖς ἑσθμῶν
 νῶν, ἐπὶ ἀγίων τῆς βασιλείας. μετῶ-
 χους ἡμῶν ποιῶσιν αὐτῶν, καὶ βλαψῶν
 αὐτῶν διάσωσιν ἡμῶν. τίς δὲ τῆ σωτή-
 ρος εἰκόνα θεωροῦτες καὶ προσκυ-
 νοῦτες, πνευματικοὶ ὀφθαλμοὶ ἐπὶ
 καρδίας ὀμμάσι τῶν τῆ ὄλων δε-
 ασῶν ἐπὶ χερσὶν ἡμῶν, τῶν κατὰ δεξιάμε-
 νω ἐν μορφῇ δούλου. τῆ ἀνθεσίου λα-
 βῆν, καὶ σώσει τῆ κόσμον, καὶ ὁμοιω-
 θῶν ἡμῶν χερσὶν πάσης ἀμάρτιας ἐπὶ
 πάντα. οὐκοῦν τῆ ξυλίνῃ εἰκόνι ἢ τῆ
 γραφίδι προσκυνοῦμεν ἢ σεβοῦμεν,
 ἀλλὰ τῆ ὄλων δεασῶν Χριστὸν τῆ
 θεὸν δεξοχόουμεν. πλὴν ἀδελφεοὶ δεί-
 ξω σοι, ὅτι ἐπὶ Μωσῆς ὁ πατὴρ σοι νομο-
 θετήσας ἐκελευσθη, κατὰ τῆς γέγραπται,
 καὶ γλυπτὰ δύο σεραφίμ ἐποίησεν ἐπὶ
 πανῶν ἰπιάνων τῆς σκηνῆς τῆς μερτυ-
 ρίου ἐπέδεν καὶ ἐπέδεν, ἐνταῦθα ἐπὶ
 ἑσθμῶν ἡμῶν ἐπὶ ἀσπορβέδα, εἰ μὴ μόνω
 τῶν δεξίμεν ἀπῆς τῆ ἐπιανῆ, καὶ πᾶ
 ἀγία τῆ ἀγίων θυμῶν. ὁμοίως δὲ καὶ
 τῆ ὀφιν τῆ χαλκοῦ χαλκούρημα
 εἰσα ἁγίων. Similiter autem & serpentem æneum opus æris fusile

Deum. Imagines vero quas vi-
 des, ad recordationem beni-
 gnissimæ salutis pinguntur, per
 saluatorem nostrū Iesum Chri-
 stum effectæ, incarnationis eius
 personam significantes: sancto-
 rum autem imagines similiter
 vniuscuiusque ipsorum signant
 agones, quos aduersus diabo-
 lum habuerunt, & victorias eo-
 rum atque coronas. Non autem,
 vt tu intelligis, deificantes eas
 Christiani adorant, sed zelo fer-
 uentes & fide, sanctorum con-
 templantur imagines, memo-
 riam ferentes horum Dei cul-
 tus: & adorantes, sanctorum
 inuocant Deum, dicentes: Be-
 nedictus es Deus huius sancti ac
 omnium sanctorum, qui dedisti
 eis patientiam, & dignos illos
 fecisti regno tuo: nos quoque
 participes eorum constitue, at-
 que orationibus eorum saluos
 nos fac. At vero saluatoris ico-
 nam contemplantes & adoran-
 tes, spiritualibus oculis & cordis
 visibus Deo cunctorum Domi-
 no gratias agimus, qui dignatus
 est in forma serui hominem sus-
 cipere, & saluare mundum, &
 similis nobis effici per omnia
 absque omni peccato. Ergo non
 ligneam imaginem vel pictu-
 ram adoramus aut colimus, sed
 omnium Dominum Christum
 Deum glorificamus. Verumta-
 men, frater, ostendam tibi, quia
 & Moyses, qui hæc tibi in lege
 dedit, iussus est, sicut scriptum
 est, & sculptiles duos seraphim
 fecit, supra tabernaculum testi-
 monii expansos hinc & inde:
 quo non licebat cuiquam ingre-
 di, nisi soli pontifici semel in an-
 no, & incensum offerre in san-
 cto.

Exod. 25.
 & 37.

condens, & suspendens in medio castrorum, dicebat: Quicumque morsus fuerit a serpente, intueatur æneum serpentem istum, & credat, quia serpens iste potens est sanare illum, & sanabitur. Vides quomodo ille Moyses, qui præcepit similitudinem non faciendam, similitudinem fecit?

Ioannes reuerendissimus monachus, presbyter ac vicarius orientaliū pontificum, dixit: Ecce manifeste sacratissimi patres nostri, negantes incarnatam dispensationem Christi Dei nostri, dicunt * proiciendas esse sanctas imagines, Hebræi scilicet & Samaritæ. Itaque qui abiciunt eas, istis similes sunt.

Sancta Synodus dixit: Similes sunt.

Epiphanius Deo amabilis diaconus, & locum retinens Thomæ episcopi Sardinia, legit.

Ex falsis superscriptionibus itinerariorum sanctorum apostolorum.

Pictor ergo prima die lineamenti eo designato quieuit. Postera vero die etiam coloribus illum permiscuit, & Lycomedii gaudenti iconam dedit: quam & ponens in cubiculo suo coronauit. Quod cum postea cognouisset Ioannes, dixit ei: Diligende mihi fili, quid agis a balneo * ingressus in cubiculum tuum solus? nonne ego tecum & cum reliquis fratribus oro? an nos celas? Et hæc dicens & ludens, cum eo ingreditur cubiculum, & videt iconam coronatam senioris, & appositas lucernas. & accersito & vocato eo, dixit:

Nimm. 21.

* Gr. proiciffic

* ingrediés

ζωνθὸν δημιουργήσας, καὶ κρεμάσας μέσον τῆς παρεμβολῆς, ἔλεγε· ὅς ἐστι θεὸς ἰσχυρὸς ὄφρα, ἀπενίξεται τῷ χαλκῷ ὄφρα τούτω, καὶ πνεύεται, ὅτι ὄστιν ὄφρα οὗτος διωκτὴς ἰσχυρὸς αὐτὸν, καὶ ἰαθήσεται. ὁρᾷς, πῶς ὁ παραγγέλλων Μωσῆς ὁμοίωμα μὴ ποιῆσαι, ὁμοίωμα ἐποίησεν;

Ἰωάννης ὁ ἀλαβέσατος μοναχὸς, πρεσβύτερος καὶ τοποτηρητὴς τῆς ἀνατολικῶν δεχηρέων, εἶπεν· ἰδοὺ προφανῶς οἱ ἱερότατοι ἡμῶν πατέρες ἑδὼν δεονομύμοις πλὴν ἐνσαρκιον οἰκονομίῳ Χριστοῦ ἔθετο ἡμῶν λέγουσιν δόξα λατρεῖας τῆς ἀγίας εἰκόνας, Ἐβραίοις Φαρισαῖοις καὶ Σαμαρείταις. ὡς ἐστὶ δόξα ἀλλομύμοι αὐτὰς, τύποις ὁμοιοὶ εἰσίν.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· ὁμοιοὶ εἰσίν. Ἐπιφάνιος διάκονος, καὶ τὸν ἐπέχων Θωμᾶ Ἰπποκόπου Σαρδηνίας, ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς ψευδεπιγραφῆς ἀποδοῦν τῆς ἀγίων δόξολων.

* Οὐκ ὠκνησάμεθα τῆς ἀγάπης ἡμέτερας σιαγραφήσας αὐτὸν, ἀπικλάσθαι τῆ δὲ ἐξῆς καὶ τοῖς χρώμασιν αὐτὸν κατακίερασε, καὶ οὕτως τῷ Λυκομήδῃ χαίροντι τῆ εἰκόνα ἀπέδωκεν. ἰὼ ἀναδείξεις εἰς ἐαυτὸν κοιτῶνα, ἔσεσθαι ὡς ὑπερον γόντα τῷ Ἰωάννῳ εἶπεν αὐτῷ· ἀγαπητὸν μου τέκνον, τί διαπραγματῆς δὸς βαλαλείου εἰσερχόμενος εἰς κοιτῶνα σου μόνος; οὐχὶ σὺ σὺ ἐγὼ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀδελφοῖς ἄρχομαι; ἢ ἡμεῖς κρύπτες; καὶ ταῦτα λέγων καὶ πάλιν, μετ' αὐτὸν εἰσῆλθον εἰς κοιτῶνα· καὶ ὁρᾷ εἰκόνα ἀεισεμμένῳ πρεσβύτῳ, καὶ παρακειμένοις λύχοις, καὶ βωμοῖς ἐμπαροῦσιν. καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπε·

ANNO CHRISTI 747.

ANNO CHRISTI 787.

Λυκομήδης, πὶ βούλεται σοὶ τὸ τῆς εἰ-
κόνης ταύτης; πῶς γὰρ θεῶν σου τυγχάνει
ὁ γεγραμμένος; ὁρῶ γὰρ σε ἐπὶ ἔθνι-
κῶς ζῶντα. Ἐὖ Λυκομήδης αὐτῷ ἀπε-
κρίνατο· ὁ θεὸς μὲν μοὶ ὅστιν ἐκείνῳ
μόνος, ὁ ἐμὲ ἐγείρας ἐκ τῆς θανάτου μὲν
τῆ συμβίου μου. εἰ δὲ ἐμὲ θεὸν εἶδόν
ἀερίετας ἡμῶν ἀνθρώπων θεοὺς χεῖρα
λείπει, σὺ εἶ ὁ ἐν τῇ εἰκόνι γεγραμμέ-
νος, ὃν σέφω ἔφιλῶ ἔσβωμαι ὁδη-
γὸν ἀγαθὸν μοι γαρονότα. καὶ ὁ Ἰωάν-
νης μηδέπω τὸ εἶδόν παρῶπιον θεασά-
μενος, εἶπεν αὐτῷ· πᾶσις με τεκνίῳ
ποιούτος εἰμι μορφῇ ἵσπερ κύριόν
σου; πῶς με πείθεις, ὅτι μοι ἡ εἰκὼν ὁ-
μοία ἵσπερ ἀρχὴ; Ἐὖ Λυκομήδης αὐτῷ
περὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ πῆρον. καὶ ἰδὼν ἐαυ-
τὸν ἐν τῷ κατόπτρῳ, καὶ ἀπενίσας τῇ
εἰκόνι, εἶπε· ἤ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς,
ὁμοία μοι ἡ εἰκὼν· κακῶς δὲ ποδοδιε-
πρεξῶ.

Ἐπὶ οὗτὸς ἀνέγνω ἐκ τῆς αὐτῆς
βίβλου, ἧς ἡ ἀρχὴ.

Ποτὲ βουλόμενος Ἰησοῦν κρα-
τῆσαι. καὶ μὴ ἔτερεα. ἐν ὑλώδι καὶ
παχεῖ σώματι προσέβαλλον. ἄλλοτε
ἔτι πάλιν ψηλαφάντος μου αὐτὸν, αὐ-
τὸν ἰὼν καὶ ἀσώματον τὸ ἵσπερ κείμενον,
καὶ ὡς μηδὲ ὄλως ὄν. εἰ δὲ ποτε ἵσπερ
ἵσπερ φαρμακίων κληθεὶς εἰς κλῆσιν
ἐπορεύετο, συναπήχμεν αὐτῷ, ἔκαστος
ἡμῶν ἐλάμβανε πακτὸν ἄρτον ἕνα ἵσπερ
τῆς κεκληκότων· ἐν οἷς ἔκαστος ἐλάμ-
βανε ἕνα. Ἐὖ δὲ αὐτῷ ἀλογῶν διεμέ-
λειν ἡμῖν· ἔκαστος βραχέος ἕκαστος ἡ-
μῶν ἐχορτάζετο. καὶ ἡμῶν ἄρτοι ὀλο-
κληροὶ ἐφυλάσσοντο, ὥστε ἐκπλήθησεν
εἰς καλοῦται αὐτὸν. ἐβουλόμεν
τεγρι conferuabantur, ita vt obstupescerent inuitantes eum. Volui

Concil. Tom. 19.

Lycomedes, quid sibi vult ima-
go hæc? quis ex diis tuis est iste
depictus? Video enim te adhuc
gentiliter viuere. & Lycomedes
ei respondit: Deus quidem mi-
hi est ille solus, qui me erexit a
morte cum coniuge mea. Si au-
tem & post Deum illos homi-
nes, qui benefactores nostri
sunt, deos oportet vocari, tu
es qui in imagine es depictus,
quem corono & amo & colo,
quia dux mihi factus es bonus.
Et Ioannes vultum suum non-
dum contemplatus, dixit ei: Il-
ludis mihi filiule mi; tali sum
forma super Dominum tuum?
quomodo mihi persuadere po-
teris, quod mihi imago similis
sit? & Lycomedes ei attulit spe-
culum. Et videns semetipsum
in speculo, & intuens imagi-
nem, dixit: Viuit Dominus Iesus
Christus, similis mihi est ima-
go: male autem hoc egisti.

Adhuc idem legit de ipso libro,
cuius initium est.

Aliquando volens Iesum te-
nere. Et post alia. In materiali
& crasso corpore * congregie-
bantur. Alias autem iterum pal-
pante me eum, sine materia erat
& incorporeum quod suberat,
& quasi omnino non esset. Por-
ro si aliquando ab aliquo pha-
risæorum inuitatus ad recubi-
tum ibat, pergebamus & nos
cum ipso; & vnusquisque no-
strum accipiebat dispositum pan-
em vnum ab his qui inuita-
bant: inter quos & ipse accipie-
bat vnum. Porro suum bene-
dicens, diuidebat nobis; & de
pauillo vnusquisque nostrum
faturabatur: panesque nostri in-

* Gr. manus applicui.

Bbb ij

autem saepe cum illo gradiens videre, si vestigium eius super terram pareret. Videbam enim eum a terra sese sustollere, & nunquam aliquando vidi. Et hæc vobis adhuc veluti exhortando, fratres, fidei quæ in ipsum est causa, loquor. Magnalia enim eius & mirabilia, cum sint ineffabilia, taceantur, quippe cum forte neque dici, neque possint audiri. Porro antequam comprehenderetur ab impiis & ab iniquo serpente legem accipientibus ludæis, congregans nos omnes, ait: Priusquam illis tradar, hymnum dicamus patri, & sic ad propositum exeamus. Cum ergo iussisset nobis gyrum facere tenentibus inuicem manus, ipse medius factus dicebat: Amen, obedite mihi. Cœpit ergo hymnum canere & dicere: Gloria tibi pater. & nos circumdantes respondebamus ei: Amen. Gloria tibi Verbum, gloria tibi gratia. Amen. Gloria tibi Spiritus, gloria tibi sancte, gloria gloriæ tuæ. Amen. Laudamus te pater, gratias tibi agimus, lux in qua tenebræ non habitant. Amen. In quo autem gratias agebamus,

δὲ πολλάκις αὐτῷ βαδίζων ἰδεῖν, εἰ ἵχνος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς φαίνεται. ἐώρασον γὰρ αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐαυτὸν ἐπιέρωντα, καὶ οὐδέποτε εἶδον. καὶ ταῦτα ὑμῖν ἐπὶ ὡσπερ παροῦστος ἐνεκεν, ἀδελφοί, τῆς ἐσθ' αὐτὸν πίστεως ὁμιλῶ. τὰ γὰρ μεγαλεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια τὸ νῦν σεσηγήσθω, ἀρρήτα ὄντα, καὶ πᾶσι οὐ δυνατὰ μῦθαι οὔτε λέγεσθαι, οὔτε ἀκούεσθαι. πρὶν δὲ συλληφθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀνόμων, καὶ ὑπὸ ἀνόμου ὄφρατος νομοθέτου ὑμῶν Ἰουδαίου, σωμασάρχου πάντας ἡμᾶς, ἔφη: πρὶν με ἐκείνοις παραδοθῆναι, ὑμῖν σῶμα πατέρα, καὶ οὕτως ἐξέλθω μὲν ἐπὶ τὸ πατρὸς κείμενον. καὶ βίωσαι οὐκ ἡμῖν γύρον ποιῆσαι δημοκρατιῶν τὰς ἀλλήλων χεῖρας, ἐν μέσῳ δὲ αὐτὸς χυρόμηνος ἔλεγε πρὸς ἀμὲν, ἐπακούετε μου. ἤρξατο οὖν ὑμῖν ἐκ λέγειν: δόξα σοι πάτερ. Ἐγὼ ἡμεῖς κυκλιόντες ἐπηκούομεν αὐτῷ τὸ, ἀμὲν. δόξα σοι λέγει, δόξα σοι χάρις. ἀμὲν. δόξα σοι τὸ πνεῦμα, δόξα σοι ἄγιε, δόξα σοι ἡ δόξη. ἀμὲν. ἀνομήν σε πάτερ, βίχα εἰσομήν σοι, φάσ, ἐν ᾧ σκότος ἐκείκει. ἀμὲν. ἐφ' ᾧ δὲ βίχα εἰσομήν, λέγω, σωθῆναι θέλω, καὶ σῶσαι θέλω. ἀμὲν. λυθῆναι θέλω, καὶ λύσαι θέλω. ἀμὲν. τραθῆναι θέλω, καὶ τραῶσαι θέλω. ἀμὲν. φραγῆναι θέλω, καὶ βραθῆναι θέλω. ἀμὲν. ἀκούειν θέλω, ἔκ ἀκούεσθαι θέλω. ἀμὲν. νοηθῆναι θέλω, νοῆσαι ὅλος. ἀμὲν. λούσασθαι θέλω, καὶ λούειν θέλω. ἀμὲν. ἢ χάρις χορβαί, αὐλήσασθαι θέλω, ὀρχήσασθε πάντες. ἀμὲν. θρηνῆσαι θέλω, κλάσασθε πάντες. ἀμὲν. καὶ μὴ ἔτερε. ταῦτα, ἀγαπητοὶ, χορβάσαι μὴ

* Gr. modo tac.

* f. dicit:

* Gr. addit. Sauciari volo, & fauciare volo. Amen.

ANNO CHRIS. 787.

ANNO
CHRISTI
787.

ἡμεῖς ὁ κύριος Ἰησοῦς καὶ ἡμεῖς
ὡσπερ πλανηθέντες, ἢ καὶ ἀποκοιμη-
θέντες, ἀλλ' ἄλλα ῥόσε πέφύγα-
μεν. ἐγὼ μὲν ἰδὼν αὐτὸν πάροντα, οὐ-
δὲ προσέμεινα αὐτῷ τὸ πάθος, ἀλλ'
ἐφυγον ἵππ' τὸ ὄρος Ἰβ' ἐλαίων,
κλαίων ἵππ' τῶ συμβεβηκότι. καὶ ὅτε
τὸ, ἄρ' ἔβρατο, ἀπεκρεμάσθαι ὥρας
ὄκτις ἡμερῆς, καὶ σκότος ἐφ' ὅλης
τῆς γῆς ἐγεγονέη. καὶ εἰς ὁ κύριός μου
ἐν μέσῳ τῆς σπηλαίου, καὶ φωτίσας
με, εἶπεν· Ἰωάννη, τῶ κέρτω ὄχλω ἐν
Ἱεροσολύμοις σαυροδμαί, καὶ λόγ-
χαις νύσσομαι, καὶ καλαμοῖς· ὅξ' ἔ-
τε καὶ χολιῶ ποτίσσομαι. σοὶ δὲ λαλῶ,
καὶ ὁ λαλῶ, ἀκουσον. ἐγὼ σοὶ ἰστέ-
βαλον ἀνελεῖν εἰς πόδα τὸ ὄρος, ὅ-
πως ἀκούσης ἀ δειμασπιῶν τῶ δὲ δι-
δασκάλου μανθάνειν, καὶ ἀνδραπο-
νιὰ θεοῦ. καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐδέξέ μοι
σαυρόν φωτὸς πεπηγμένον, καὶ πει-
σῶν σαυρόν ὄχλον πολλῶν, μίθου μορ-
φῶ μὴ ἔχοντα. καὶ ἐν αὐτῶ μὴ μορ-
φῆ μία, ἔϊδεα οὐσία. αὐτὸν δὲ ὁ κύ-
ριον ἐπάνω τῆ σαυροῦ ἔώρεον ἁγία
μὴ ἔχοντα, ἀλλὰ ἕνα φωνῶ μόνον.
φωνῶ δὲ, οὐ ταῦτι τῶ ἡμῶν σωθή-
ση, ἀλλὰ ἕνα ἰδεῖν ἔχουσι, καὶ
ἀληθῶς θεοῦ, λέγουσας πρὸς μέ Ἰωάν-
νη, ἕνα δὲ παρ' ἐμοῦ ταῦτα ἀκούσαι.
ἐνός γὰρ ἁγίω τῶ μέλλοντος ἀκούειν. ὁ
σαυρός ὁ τῶ φωτὸς, ποτὲ μὲν λόγος κα-
λεῖται ἰστέ ἐμοῦ δι' ἡμᾶς, ποτὲ δὲ νοῦς,
ποτὲ δὲ χεῖρας, ποτὲ εὐρα, ποτὲ ὁδός,
ποτὲ ἄρτος, ποτὲ σπύρος, ποτὲ αἰάσσεις,
ποτὲ Ἰησοῦς, ποτὲ πατήρ, ποτὲ πνεῦμα,
ποτὲ ζωὴ, ποτὲ ἀλήθεια, ποτὲ πίστις, πο-
τὲ χάρις.

nobiscum Dominus exiuit : &
nos quasi aberrantes, vel etiam
obdormientes, hac illacque fu-
gimus. Ego ergo videns eum
pati, nec expectavi quidem pas-
sionem eius, sed fugi in mon-
tem oliuarum, plorans super
hoc quod contigerat. & quan-
do, Tolle, clamabatur, sus-
pensus est hora sexta diurna : &
tenebrae super totam terram fie-
bant. & stans Dominus meus in
medio speluncae, & illuminans
me, dixit : Ioannes, ab inferiori
turba Hierosolymis crucifigor,
& lanceis stimulor & arundi-
nibus ; aceto quoque & felle
potor : tibi autem loquor ; &
quod loquor, audi. Ego tibi
summisi ut ascenderes in hunc
montem, quatenus audias quae
oportet discipulum a magistro
discere, & hominem a Deo. Et
his dictis, ostendit mihi crucem
luminis infixam, & circa cru-
cem turbam multam, vnam for-
mam non habentem : & in ea
erat forma vna & visio similis.
Ipsium autem Dominum supra
crucem videbam, schema non
habentem, sed quamdam vo-
cem tantummodo : vocem au-
tem non hanc, quae nobis est
assueta, sed quamdam * pro-
prium & suauem, & reuera Dei,
dicentem ad me ; Ioannes ; * vni
oportet te a me ex his audire ;
vnius enim egeo, * pro futuro &
audias. Quod crux luminis ali-
quando quidem sermo vocetur
a me propter vos, aliquando
vero mens, modo autem Chri-
stus, modo ostium, modo via,
modo panis, modo semen, mo-
do resurrectio, modo Iesus, mo-
do Pater, modo Spiritus, modo

Marc. 15.
Matth. 27.
Luc. 27.
Ioan. 19.

* Gr. iucun-
dam
* Gr. vnum
op. a me
haec audire.
* Gr. qui
auditurus
fit.

vita, modo veritas, modo fides, modo gratia.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Contemplemur, quia tota conscriptio hæc contraria est euangelio.

Sancta Synodus dixit: Etiam domine. nam putatiuam humanitatem dicit.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: In itineribus istis scriptum est, quod neque manducaret, neque biberet, neque pedibus terram calcaret, consimilia Phantasticorum. Sed in euangelio scriptum est de Christo, quia & manducauit & bibit; & Iudæi de ipso dicebant: *Ecce homo vorax & vini potator.* Et si, vt fabulose mentiti sunt, terram non calcabat, quomodo scriptum est in euangelio, quod Iesus fatigatus ex itinere sedit circa puteum?

Matth. II.

Ioan. 4.

Constantinus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Hic liber est, qui constituit pseudosyllogum illud.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Rifu digna sunt hæc.

Theodorus Deo amabilis episcopus Catanæ dixit: Ecce liber qui destruxit venustatem sanctæ Dei ecclesiæ.

theod.

Euthymius sanctissimus episcopus Sardiæ dixit: Decebat conuenticulum illud habere librum istum in testimonium.

Constantinus episcopus Constantiæ Cypri dixit: O blasphemiam, quæ hic Ioannem apostolum in monte oliuarum dicit fugisse in speluncam tempore crucis. Euangelium autem testatur, quia introiuit cum eo in atrium Caiphæ, & quia

Ioan. 18. & 19.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· θεωρήσωμεν ὅλον τὸ σύγγραμμα ποδο, ἐναντίον ἐστὶ τῷ βιβλίῳ.

ANNO CHRISTI 787.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε· ναὶ δέσποτα· καὶ δοκίμην πλὴν ἐνανθεσθησὶν λέγει.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐν ταῖς ἐπειρώδοις ταύταις ἐγράφη, ὅτι οὔτε ἠώδιεν, οὔτε ἐπνεεν, οὔτε ποτὶ πλὴν γλῶσσῃ ἐπάτει, τὰ ἁπόμοια τῆς Φαντασιασῶν. ἀλλ' ἐν τῷ βιβλίῳ γέγραπται ὡς τὸ Χερσοῦ, ὅτι ἐφαγε, καὶ εἶπε, καὶ Ἰουδαῖοι ὡς αὐτῷ ἔλεγον· ἰδοὺ αὐτὸν φάγος ἐ οἰνοπότης. ἐ εἰ κατὸς ἐμυθεύσαντο, ὅτι πλὴν γλῶσσῃ ἐπάτει, πῶς γέγραπται ἐν τῷ βιβλίῳ, ὅτι Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐν τῆς ὁδοπορίας ἐκάθισε παρὰ τὸ φρέαρ;

Κωνσταντῖνος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· αὐτῇ ἡ βίβλος ἐστὶν ἡ σωισῶσα τῷ ψευδοσύλλογον ἐκείνον.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· γέλωτος ἀξία εἰσι ταῦτα.

Θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κατανῆς εἶπεν· ἰδεὶ ἡ βίβλος ἡ καταστρέψασα τὸν σολισμόν τῆς ἀγίας τῆς θεοῦ ἐκκλησίας.

Εὐθύμιος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Σαρδέων εἶπεν· ἐπερπετὴ τῆς ἁρσινωζωγῆς ἐκείνης ἔχον πλὴν βίβλον ταύτην εἰς μὲν πρῶτον.

Κωνσταντῖνος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ὁ βλασφημίας, ὅτι ἐν ταύτῃ Ἰωάννην τὸν ἀπόστολον ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐλαμῶν λέγει πεφθιγμέναι εἰς τὸ σπύλαγον καὶ τὸ καιρὸν ἔσαυρε. τὸ βιβλίον μὲν πρῶτον, ὅτι σωιστὴν αὐτὸν εἰς πλὴν αὐτῷ τῆς Καϊάφα, καὶ ὅτι

ANNO
 CHRISTI
 787.

παρείρηκει τῷ σωροῦ τῆς Χειροῦ μὲν
 τῆς ἁγίας αὐτῆς μὴδης.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· πᾶσαι αἵρεσις
 ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ ἀποκρέμαται.

Ταρεσίος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπεν· αἱ αἱ, ἀπὸ ποίων βίβλων ἀ-
 ρετικῶν ἢ αἵρεσιν αὐτῶν σωισανόουσιν.

Γρηγόριος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
 Νεοκαισαρείας εἶπε· τοδοτὸ βιβλίον
 παντὸς μισσημοῦ ἐ ἀημίας ὅστιν ἄξιον.
 καὶ περιώλεγκαι ἔξ αὐτῶν μὲν πρὸς τὸ
 καὶ τῶν εἰκόνων τὰ πρὸς τῆς Λυκομηδίου
 γεγραμμένα.

Ἰωάννης ὁ βλαβέσατος μοναχὸς ἐ
 τοποτηρητῆς τῆς αἰατολικῶν ἀρχιερέων
 εἶπεν· εἰσφέρει ὁ Λυκομηδίου σε φα-
 νοῦντα πλὴν εἰκόνα τῆς ἀποστόλου, ὡς περ
 ἐ Ἐλλίως τὰ εἰδωλα.

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
 Αγκύρας εἶπε· μὴ γήνοιο, ὅτι ὁ ἅγιος
 Ἰωάννης ὁ θεολόγος ἐν δούπον τῷ βία γ-
 γελίῳ αὐτῶν ἐ φησὶ γὰρ.

Ταρεσίος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπεν· αἱ περιαναγνωθεῖσαι ἐν-
 νοιαί εἰσι τῆς διαβηλίου;

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· μὴ γήνοιο·
 οὔτε τὰ περιαναγνωθεῖσα δεξιμῆδα,
 οὔτε τὰ ἐξάτα τῆς Λυκομηδίου.

Ταρεσίος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπεν· ὁ δεξιμῆδος τὰ δευτέρα τὰ
 πρὸς τῆς Λυκομηδίου, δεχεται καὶ τὰ
 πρὸς τῆς, καθ' ὃν ἔστιν καὶ τὸ ψευδο-
 σύλλογον ἐκεῖνο.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· ἀνάθεμα
 αὐτῶν ἐν τῆς πρὸς τῆς γεγραμματος ἕως
 τῆς ἐξάτου.

Ἰωάννης ὁ βλαβέσατος μοναχὸς,
 πρεσβύτερος ἐ τοποτηρητῆς τῆς αἰατολι-
 κῶν πατριαρχῶν εἶπεν· ἰδοὺ μακάριοι
 πατέρες, ἀποδέδχεται σαφῶς, ὅτι

astabat cruci Christi cum sancta
 matre eius.

Sancta Synodus dixit: Om-
 nis hæresis in hoc libro pendet.

Tarasius sanctissimus patri-
 archa dixit: Heu, heu, qua-
 lium hæreticorum libris hære-
 sim suam constituunt.

Gregorius episcopus Neocæ-
 sariæ dixit: Hic codex omni
 contagione ac dehonestate est
 dignus. Et protulerunt ex eo
 testimonium contra imagines,
 quæ sunt de Lycomedæ con-
 scripta.

Ioannes reuerendissimus mo-
 nachus & vicarius orientalium
 patriarcharum, dixit: Inducit
 Lycomedem coronantem ima-
 ginem apostoli, quemadmo-
 dum pagani idola.

Basilus episcopus Ancyrae di-
 xit: Absit, quod sanctus Ioan-
 nes deiloquus contra euange-
 lium suum effatus sit.

Tarasius sanctissimus patriar-
 cha dixit: Sensus qui prælecti
 sunt, euangelii sunt?

Sancta Synodus dixit: Ab-
 sit: neque quæ prælecta sunt,
 suscipimus, neque vltima Ly-
 comedis.

Tarasius sanctissimus patri-
 archa dixit: Qui suscipit secun-
 da quæ de Lycomedæ sunt, sus-
 cipit etiam & prima, quemad-
 modum & pseudofyllogum il-
 lud.

Sancta Synodus dixit: Ana-
 thema illi a prima litera vsque
 ad nouissimam.

Ioannes reuerendissimus mo-
 nachus & vicarius orienta-
 lium patriarcharum, dixit: Ec-
 ce, beati patres, liquido de-
 monstratum est, quia præfules

Christianos accusantis hæreseos veraciter communicatores & participes sunt Nabuchodonosor & Samaritanorum, adhuc etiam Iudæorum atque gentilium, quin potius & a Deo alienorum ac maledictorum Manichæorum, quorum testimonium protulere. Nam hæc eorū sunt, qui phantasiā putant incarnatam dispensationem Dei Verbi. Sed sit eis anathema pariter, & conscriptis eorum.

Sancta Synodus dixit: Anathema.

Petronas magnificentissimus patricius dixit: Si iubes, domine, interrogemus Amoriensem & Neocæsariensem episcopos, si lecti sunt libri in pseudosyllogo illo.

Gregorius Neocæsariæ ac Theodorus Amorii interrogati dixerunt: Ne Deus. illic liber non apparuit, sed per falsa pittacia decipiebant nos.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Proprio animo suasi expofuerunt quæ voluerunt.

Petronas magnificentissimus patricius dixit: Sed & per imperiale suffragium cuncta faciebant.

Gregorius episcopus Neocæsariæ dixit: Sæpe, domine, dixi, & iterum dico, quia liber in medio nostrum aut conscriptio paterna non apparuit, nisi illa falsa pittacia deferebant. illud autem Lycomedis & auditus nostros contaminavit.

Ioannes reverendissimus monachus & vicarius orientalium pontificum dixit: Si placet sanctæ ac vniuersali huic Synodo

πρωτάτη τῆς χριστιανοκατηχευτικῆς αἵρέσεως ἀληθῶς κοινωνοὶ καὶ μετοχοὶ εἰσι Ναβουχοδονόσορ, ἐπιμύω καὶ τῆς Σαμάρειτῆς, ἐπιλοιπὸν Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων. πρὸς τε τούτοις καὶ τῶν ἀσέων καὶ ἐπαράτων Μανιχαίων, ὧν πλεῖστον μὲν τὴν ἀσέτην. τῆς δὲ φαντασίας δοκούντων πλεῖστον ἐν σαρκὶν οἰκονομίαν τῆς θεοῦ λόγου εἰσι ταῦτα. ἀλλ' εἰ αὐτοῖς ἀνάθεμα σὺν τοῖς γε ἀμύμασιν αὐτῶν.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· ἀνάθεμα. Γετρωνᾶς ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατριάρχης εἶπεν· εἰ κελεύεις διατάξαι, ἐρωτήσωμεν τὸν Ἀμορίου καὶ τὸν Νεοκαισαρείας, εἰ ἀνεγνώσθησαν τὰ βιβλία εἰς τὸν ψευδοσύλλογον ἐκείνον.

Γρηγόριος ὁ Νεοκαισαρείας καὶ Θεοδοσίος τῆς Ἀμορίου ἐρωτηθέντες εἶπον· μὴ ὁ θεός. ἐκεῖ βιβλὸς ἐκ ἐφανῆ, ἀλλὰ διὰ ψευδοπτηακίων ὀνημάτων ἡμᾶς.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· τῶν οὐκ αἰῶν λογισμῶν πεισθέντες οὐδέ τι ἀεὶ βούλομεν.

Γετρωνᾶς ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατριάρχης εἶπεν· ἀλλὰ καὶ ἐξ βασιλικῶν ὀνηκουεῖται πάντα ἐπιόσω.

Γρηγόριος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπε· πολλάκις διατάξαι εἶπον, καὶ πάλιν λέγω, ὅτι βιβλὸς ἐν μέσῳ ἡμῶν ἢ σὺν γεράμμασι πατριαρχικῶν ἐκ ἐφανῆ, εἰ μὴ τὰ ψευδοπτηακία προσεκόμισαν, τοῦτο δὲ τὸ τῆς Λυκομηδῆος καὶ τῆς ἀκοῆς ἡμῶν ἐμίανεν.

Ἰωάννης ὁ θεοφιλέστατος πρεσβυτέρος, μοναχὸς καὶ ποποτηρητὴς τῆς ἀνατολικῶν ἑρμιόρων εἶπεν· εἰ παρῆσαν τῆ ἀγία ταῦτη καὶ οἰκουμένη συνόδου, χροῖστο

ANNO CHRISTI 787.

ἤνοιτο ἀπόφασις, τῆς μηκέτι ἀπογρα-
φῆσαι πινὰς τὸ μαρὸν ποδο βιβλίον.

Ἡ ἀγία συνέδος εἶπεν· μηδεὶς ἀπο-
γραφεῖται, μὴ ποδο δὲ μόνον, ἀλλὰ ἐ-
πεὶ αὐτὸ ἀξιον κρίνομεν ἀποδίδου.

Γέρου ὁ διαβέστατος ἀναγνώστης
ἀνέγνω.

Τοῦ ἀγίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου
Ἰκονίου περὶ τῆς ψευδογραφῆ-
σων τῆς ψευδῶς ἀιρετικῶν
οὐ ἢ δόγμα.

Δίκαιον ἡγήσαμεθα πᾶσαι αὐτῶν
γυμνάσαι πρὸ ἀσέβειας, καὶ δημοσιεῖσαι
αὐτῶν πρὸ πλανῆς· ἐπεὶ δὲ βιβλία
ἴνα περὶ ἀλλοτρίων ἀπογραφῶν ἔχον-
τα τῆς ἀποστόλων, δι' ὧν ἀπλουτέροις
ἔξαπατῶσι. Ἐμετ' ὀλίγα. δεῖξομεν
ἡμῖν τὰ βιβλία ταῦτα, ἀποφείροισιν
ἡμῖν ὅτι ἀποσταται τῆς ἐκκλησίας, οὐχ
ἢ ἀποστόλων ἀποφάσεις, ἀλλὰ δαμόνων
συγγραμμάτων. Ἐμὲ ἔπειρα. ταῦτα μὲν
ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης ἐκ αὐτῶν εἶπεν, ὁ γρα-
φῆς ἐν τῷ διαγγελίῳ, ὅτι ὁ κύριος
ἀπὸ τῆς σαυροῦ λέγει· ἰδοὺ ὁ υἱός σου·
ὡς καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης λαβῆν
τῷ ἀγίῳ Ἰωάννῳ τὸ Μαρίαν εἰς τὰ
ἴδια· πῶς ἐν ταῦτα λέγει μὴ ψεῦδαι,
ἀλλ' οὐδὲν ξένον. ὡσαύτως ἡ ὁ κύριος
ἀληθῆς ὄντι, οὕτως ὁ διάβολος ψευ-
δῆς τυγχάνει. ἐκεῖνος ἡ ψεύστης ὄντι,
Ἐπατῆρ αὐτῶν· καὶ ὅταν λαλήσῃ τὸ ψευ-
δος, ἐκ τῆς ἰδίων λαλεῖ. Ἐ ταῦτα μὲν
περὶ τῆς ψεύδους.

Ταρεσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπεν· ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἅγιος Ἀμ-
φιλόχιος μέγας ὄντι, καὶ ἀκουσάμεν τὴν
λέγει περὶ τῆς ψευδογραφῶν πούτων τῆς
ψευδωνύμων. διὸ οὐ δεῖ πείθεσθαι ἡμᾶς
τῇ ἀπογραφῇ αὐτῶν.

Concil. Tom. 19.

fiat sententia, ne ulterius scri-
bant aliqui sordidum istum li-
brum.

Sancta Synodus dixit: Nemo
scribat: non solum hoc, sed igni
eum dignum iudicamus fore tra-
dendum.

Petrus reuerendissimus lector
legit

*Sancti Amphiloicii episcopi
Iconii librum de falsis su-
percriptionibus haeretico-
rum, cuius initium est.*

Iustum autem arbitrati sumus
omnem eorum denudare im-
prietatem, & publicare paten-
ter errorem, quoniam & libros
quosdam proponunt superscri-
ptiones habentes apostolorum,
per quos simpliciores quosque
decipiunt. * Et post alia. Hæc
quidem Iohannes apostolus ne-
quaquam diceret scribens in e-
uangelio, quia Dominus in cru-
ce dicit: *Ecce filius tuus*: ita
ut a die illa susciperet Iohannes
Mariam in sua. Quomodo ergo
hic dicit non adfuisse: sed nihil
extraneum. sicut enim Domi-
nus veritas est, ita diabolus
mendax est. Ille enim mendax
est & pater eius: & cum loqui-
tur mendacium, ex suo loqui-
tur. Sed hæc quidem de men-
dacio.

* Gr. addis.
Et paulo
post. Offen-
demus e-
nim hos li-
bros, quos
nobis tu
proferunt
qui ab ec-
clesia desci-
uerunt, non
apostolo-
rum actus
sunt, sed de-
monum
scripta.
Ioan. 19.
Ioan. 14.
Ioan. 8.

Tarasius sanctissimus patri-
archa dixit: Pater noster san-
ctus Amphiloichius magnus est,
& audiamus quid dicat de cir-
cuitibus his qui falsi nominis
sunt. propter quod non nos o-
portet parere * subscriptioni
ipsorum.

* Gr. inscri-
ptioni

Basilii sanctissimus episcopus Ancyrae dixit: Nihil amplius sancto refultat euangelio, quam impia hæc conscriptio. Conuenienter ergo etiam de imaginibus contrariam opinionem habet.

Sanctissimus patriarcha dixit: * Sapienter pater publicat confusionem & garrulitatem huius codicis.

* Gr. Liquido

Sancta Synodus dixit: Etiam domine.

Nicephorus sanctissimus episcopus Dyrrachii dixit: Oportebat domine hoc legi ad satisfactionem omnium, & non illud: polluit enim aures nostras.

Sancta Synodus dixit: Sed ad cautelam bene factum est, quod lectum est.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Eusebium attulerunt in testimonium, qui aduersus venerabiles imagines garruerunt, in epistola eius quam ad Constantiam Licinii uxorem scripsit. Sed videamus, cuius dogmatis sit Eusebius.

Stephanus reuerendissimus monachus legit

Octauum Eusebii Pamphili librum ad Euphrationem, cuius initium est.

Domino meo per omnia confiteor. Et post alia. Non enim coexistere Filiū Patri, sed ante fuisse Patrē quam Filium dicimus.

* nam si

* ergo si coexistunt, quomodo erat Pater Pater, & Filius Filius? vel quomodo vnus quidem primus, alter vero secundus est? & alter quidem ingenuus, alter autem genitus? Duo quippe si

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπε· πλεῖον τοῦτου τῆς ἀσφαλείας συζητήματος ἄλλο π τῶ ἁγίῳ διαγγελίῳ οὐ μάχεται, εἰκότως οὐδὲ περὶ τῶν εἰκόνων τῶν ἐν δυνάτει δόξαν ἔχει.

Ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης εἶπε· σαφῶς ὁ πατὴρ θριαμβοῦν τῶν αἰχμῶν καὶ τῶν φλυαριῶν τῶσδε τῆς βίβλου.

Ἡ ἁγία συνόδος εἶπε· καὶ δέασοτε.

Νικηφόρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος τῆς Δυρράχου εἶπεν· ἐδὲ δέασοτε τὸ ἀναγαθὸν εἶναι πρὸς πληροφροσύνην πάντων, καὶ μὴ ἐκείνο· ἐμὸ λῶμα γὰρ τὰ ὅσα ἠμῶν.

Ἡ ἁγία συνόδος εἶπεν· διὰ τὴν ἀσφάλειαν καλῶς ἐγρήγορο, ὅτι αἰνῶσθαι.

Ταράσιος ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· Εὐσεβίου πρὸς Ἡρακλῆν εἰς Μεδιανίαν καὶ τῶν σεπίων εἰκόνων φλυαρήσαντες, ἐν τῇ Ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς Κωνσταντίαν τῶν Λικωνίου γυναικῶν γραφείση. καὶ ἰδὼν τὴν ποίαν δόξης ὅτι ἐν τῷ Εὐσεβίῳ.

Στέφανος ὁ δὲ ἀβέσπτος μοναχὸς ἀνέγνω.

Εὐσεβίου τῆς Παμφίλου πρὸς Εὐφρατίωνα· οὐ ἢ δὲ γὰρ.

Τῶ δέασοτι μου καὶ πάντα ὁμολογῶ. καὶ μὴ ἔτι εἶπα. οὐ γὰρ συνυπερῆρα φανερὸν τὸ ὄν τῶ πατρὶ, πρὸ τοῦ πατρὸς ὃ τὸ πατέρα ἔχει ὁδ. εἰάν γὰρ συνυπερῆρασι, πῶς ἔσται ὁ πατὴρ πατὴρ, καὶ ὁ υἱὸς υἱός; ἢ πῶς ὁ μὲν πρῶτος, ὃ δὲ δεύτερος; ἢ ὁ μὲν ἀρχηγός, ὃ δὲ ἠγνητός; δύο γὰρ

ANNO
CHRISTI
787.

Ἐἴσου ὁμοίως ἀλλήλοις συνῦπαρ-
χοντα, ἰσότημα αὐτῶν οὖντο. Ἐἴποι ἀμ-
φω, ὡς ἔφω, ἀγγέλιοντα, ἢ ἐκάτερα
ζῆνητα. ἀλλ' οὐδέτερον τούτων ἀληθές·
οὔτε γὰρ τὸ ἀγγέλιον, οὔτε τὸ ζῆνητον αὐ-
εἴη· ἀλλὰ τὸ μὲν παρῶτον καὶ κρείττον
ἔταξει καὶ ἡμῶν τῶν δευτέρου ἡγεῖται, ὡς
αὐτὸ τῶν ἐν αὐτῷ τῶν τοιαύτων ἐστὶ τῶν δευ-
τέρου ἀπὸν γένηται.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος κατ' ἐρώτησιν εἶπε· δεχόμεθα τοῦ-
τον;

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε· μὴ γένοιτο
δέσποτα. οὔτως πλείον ἐμείνων μισεί-
δω.

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
Αγυρίας εἶπε· μὴ γένοιτο Χριστιανῶ
ἀνεξέπω ποδο λέγειν. καὶ ἀνεγνώσθη
ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς. Ἐαὐτὸν δὲ ἔ-
μόνον ἀληθινὸν εἶναι διδάσκει δι' ὧν
Φισιν· ἵνα γινώσκασί σε μόνον
ἀληθινὸν θεόν. οὐχ ὡς ἐνός ὄντος μόνου
τῶν θεῶν, ἀλλ' ὡς ἐνός ὄντος μόνου
ἀληθινοῦ θεοῦ, καὶ παρῶτον αἰαγα-
καιοτάτης τῆς ἀληθινοῦ. ἐπεὶ ἔαὐτὸς
θεὸς μὲν ὁ υἱός, ἀλλ' ἐκ ἀληθινοῦ θεοῦ·
εἰς γὰρ ὅστι καὶ μόνος ἀληθινὸς θεός,
διὰ τὸ μὴ ἔχον παρῶτον πνῦ. εἰ δὲ ἔ-
αὐτὸς ὁ υἱὸς ἀληθινός, ἀλλ' ὡς εἰκὼν ἔ-
ἀληθινοῦ θεοῦ εἴη αὐτὸς θεός· ἐπεὶ καὶ
θεὸς ἡμεῶν ὁ λόγος, οὐ μὲν ὡς ὁ μόνος
ἀληθινὸς θεός.

Χριστοφόρος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκο-
πος τῆς ἀγίας Κυριακῆς εἶπε· πανά-
γιε δέσποτα καὶ πάσα ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ
συνόδος, ὡς περ ἡμεῖς ἐχομεν τὰ θεό-
γραφα βιβλία ἀποστόλων καὶ παρῶτον
τῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων, οὔτως ἐπρε-
πε καὶ τῶν ψευδοσυλλόγων ἐμείνω ἔχον
Concil. Tom. 19.

ex æquo similiter inuicem con-
sistunt, & æqualiter honoran-
tur, intelligi datur, aut utrosque,
ut dixi, ingenitos, aut utrosque
genitos esse. Sed neutrum eo-
rum verum esse dignoscitur.

* neque enim ingenitum, neque
genitum utrumq; consistit: sed
vnum quidem primum & maius
est, atque ordine & honore se-
cundum præcedit, * ita secun-
do ut causa fit & existendi &
huiuscemodi existendi.

Tarasius sanctissimus patri-
archa interrogando quibusdam
dixit: Suscipimus hunc?

Sancta Synodus dixit: Absit
domine. Iste plusquam illi odio
habeatur.

Basilii sanctissimus episco-
pus Ancyræ dixit: Absit ut
Christianus homo hoc dicat. Et
lectum est ex eadem epistola.
Eundem autem & solum ve-
rum esse docet per ea quæ ait:
Ut sciant te solum verum Deum: *Ioan. 17.*
non quasi vnus solus esset Deus,
sed tamquam vnus existeret ve-
rus Deus cum additamento per-
necessario veri. Nam & ipse qui-
dem Filius Deus, sed non verus
Deus: vnus enim est & solus ve-
rus Deus, eo quod non habeat
ante se quemquã. Quod si & ipse
Filius verus est, sed sicut imago
veri Dei, sic dumtaxat & Deus
est. Nam & Deus erat Verbum,
non tamen ut solus verus Deus.

Christophorus sanctissimus
episcopus sanctæ Cyriacæ dixit:
Sanctissime domine, totaque
sancta & sacra Synodus, quem-
admodum nos habemus diuini-
tus conscriptos libros aposto-
lorum & prophetarum & ce-
terorum sanctorum, ita dece-
bat & pseudosyllogum illud

* Gr. neque
enim essent
ingenitum
& genitum:
sed

* Gr. vtrpo-
te secundo
causa &
exist.

talia habere volumina in testimonium & virtutem.

Sancta Synodus dixit: Anathema & libris illis, & vrentibus eis.

Petrus & Petrus Deo amabiles presbyteri, & locum obtinentes Hadriani papæ senioris Romæ, dixerunt: Ostendit hæc lectio, quod Arianorum habuerit sensum. habebat autem prolatus liber Eusebii & alias blasphemias, quas Synodus audire non pertulit.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Conscripta eius abiiimus.

Sancta Synodus dixit: Et abiiimus, & anathematizamus.

Stephanus reuerendissimus monachus legit.

Antipatri episcopi Bostræ contradictiones in Eusebium episcopum Cæsariæ pro Origenis defensione, sermo primus, cuius initium est.

Ego quidem sufficienter æstimabam me scripisse, & his quæ a tua sanctitate iussa sunt, satisfecisse, per omnia Deo amabilis & sanctissime pater Ioannes. Et post pauca. Quoniam multus in historiis fuit vir, omnia antiquorum volumina & conscripta scrutatus atque rimatus, & cunctas ferme opiniones exponens, & plurima conscripta in sæculo derelinquens, quorum nonnulla omni receptione digna consistunt, talis viri opinione vrentes, subripere conantur nonnullos, fatentes quod Eusebius * ad hoc non trahe- retur vidisse, nisi omnes ad li-

* Gr. noluisse hoc suscipere, nisi

ποιαῦτα βιβλία εἰς μάρτυριον καὶ δυνάμιν.

Ἡ ἅγια συνόδος εἶπεν· ἀνάθεμα ταῖς βίβλοις ἐκείναις, ἔ τοῖς χειροσμηνοῖς αὐταῖς.

Πέτρος καὶ Πέτρος θεοφιλέστατοι πρεσβύτεροι καὶ τοποτηρηταὶ Ἀδριανοῦ πάπα τῆς πρεσβυτερίας Ρώμης εἶπον· ἐδήξεν αὐτὴ ἡ αἰδέγνωσις, ὅτι Ἀρειανῶν εἰχε φρόνημα, εἶχε δὲ ἡ περὶ ἀθεΐας βιβλος Εὐσεβίου ἔσφραξ βλασφημίας, ὧν ἡ συνόδος ἐπακοῦσα ἐκλυέχθη.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· τὰ συζητήματα αὐτῶν ἀποβαλλόμεθα.

Ἡ ἅγια συνόδος εἶπε· ἔδοτο βαλλόμεθα, καὶ ἀνάθεμα ἀπὸ τοῦ κυρίου.

Στέφανος ὁ ἐπιεικέστατος μοναχὸς ἀνέγνω.

Ἀντιπάτριος ἐπισκόπου Βόστρης ἀνὴρ ῥήσις τῆς Εὐσεβίου ἐπισκόπου Καισαρείας ὑπὲρ τῆς Ωριγηνίου ἀπολογίας, λόγος πρῶτος, οὗ ἡ ἀρχὴ.

Ἐγὼ μὲν ἀρκουῶτως ἐνόμιζον γρηγορήσαναι, ἔ τὸ ἱκανὸν τοῖς πατρῶς τῆς οἰοῦσας ἐπιταχθεῖσαι ποιῆσαι, τὰ πάντα θεοφιλέστατε ἔ οἰώτατε πατὴρ Ἰωάννη. ἔ μετ' ὀλίγα. Ἐπειδὴ γὰρ πολυλίτσωρ ὁ ἀνὴρ γέγονε, πάσας τὰς τῶν ἀρχαιοτέρων βίβλους τε ἔ συζητήματα ἔξερδνήσας ἔ ἀνιγνώσας, ἔ τὰς πᾶτων μικροῦ δεινὸν δόξας ἐκδήμιος, καὶ πλείεστα συζητήματα καταλείψας τῷ βίῳ· ὧν ἐνία ἔ πάσης ἀποδοχῆς ἀξία πύχαιον τῆ τοιαύτῃ τῆς ἀιδόρου ἐσπλήν- νη γλώσσῳ, σωμαρπάξεν ἐπιχρόδ- σιν ἐνίοις, ὡς ὅτι, φησὶν, ἐκ αὐτῶν εἴλετο Εὐσεβίος ἐπὶ τοῦτο ἰδεῖν, εἰ μὴ πάσας

ANNO
CHRISTI
787.

ἀκριβῶς ἠπίστατο τῆς παλαιᾶν τῶν δόξων ποδοβουλομένης. ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν πολὺς τῶν ἀνδρῶν, καὶ οὐδὲν ἔτι τῆς παλαιότερον συγγραμμάτων τῶν ἐκείνου διέλαθε γνώσιν, σύμφημι καὶ ὁμολογῶ βασιλικῆ γὰρ συνεργίᾳ χρωμένος, βραδύως τὰ πανταχοῦ πρὸς ἑαυτὸν σωζάν ἠδυνάτο. ἐπέτι δὲ πρὸς τῶν τῆς δογματικῶν ἀκριβείαν φθάσαι φημι ὡς ἀνδρα. ὅθεν πολυμαθίας μὲν παραχωρητέῃ αὐτῷ, δογματικῶν δὲ γνώσιν ἐπέτι. ἀλλὰ καὶ παύει κατόπιν ποδοτῆς τοιαύτης ἀκριβείας χροόμενον ἡπιστάμεθα. καὶ μετὰ βραδείας ὡς δὴ, ἵνα μὴ δόξωμεν ἐπεμβαίνειν τῷ ἀνδρὶ, πρὸς ὧν οὐ πρὸς ἡμῖν ἵππῃ τῶ παρόντος λέγειν, ἵνα βασιλεύοντες πρὸς ἀκριβείαν τῶν χροόμενων ἀπολογίαν, ἀίρετικῶν δόξων διέξωμεν τοῖς ἀμφοτέροις, αὐτὸν τε ὡς ἀπολογιστήν, καὶ ὡς ἵππῃ ὅπου τῶ ἀπολογίαν σωτέρας. καὶ μὲν ἔπειτα. δεῖξον τῶ ἀνδρὶ καὶ ἀναμφισβόλον πᾶσι τῶ τῆς ἐκκλησίας διαφανῶν διδασκάλων, ὅτι πρὸς παρρησίᾳ αἱ τῶ ἀνιστορίας ψυχῆ, δογματικῶν. Ἐμὲ παραλογισμῶν ἵνας πρὸς φέρειν πρὸς εἰς ἀπόδειξιν. ἢ τῶ ἀκινύει σε αὐτὸν, τῶ τῶ ἵππῃ πρὸς ὡς πατέρα ἵππῃ βασιν ὁμοίως αὐτῷ πᾶσι εἰρηκότας, πρὸς τῶ μὲν οὐ ξενιδῶμεν. σοὶ γὰρ ἔτι πρὸς πρὸς ἡ ποιαύτη δόξα. ὅθεν πρὸς τούτου ἵππῃ τῶ παρόντος λόγος ἡμῖν οὐδεὶς, πάλαι μὲν οἰκουμένην ζητήσῃ ἵππῃ βλασηθέντος ἔτι ἀποκηρυχθέντος. * μὴ πείθεσθαι δὲ ἐν τούτῳ, μὴ δὲ δι' οὐκ αὐτῶ ἡμῖν πρὸς ἡμῖν, βασιλεύειν. ἢ δὲ ψιλῶ τῶ πρὸς δόξων φανῶν διαβάλλειν, οὐδαμῶς πρὸς ἀπὸς μέ. Porro puræ voci quæ est Periarchon

quidum veterum sciret opinio- nes hoc velle monstrantes. At ego, quod multus quidem in historiis fuerit vir, & nihil ex veteribus conscriptionibus illius latuerit notitiam, consentio & confiteor. Imperiali quippe cooperatione usus, facile quæ ubique sparsa erant, colligere poterat. Non autem ad dogmatum † acribiam hunc peruenisse perhibeo. Vnde concedendum quidem est illi, quod multa didicerit; quod autem dogmatum habuerit notionem, nullo modo: quem videlicet nimis fuisse procul ab horum acribia scimus. Et paulo post. Itaque ne videamur aggredi virum, de quibus non est nobis impræsentiarum dicendi propositum; neve discutientes diligentius apologiam quæ facta est, hæreticos ostendamus utrumque, ipsum scilicet qui excusatur, & eum qui pro eo excusationem exposuit. Et post alia. Ostende quemquam ex illustribus ecclesiæ magistris, qui expressè & indubitabiliter, quod præexistant animæ, dogmatizauerit: & ne subreptiones quasdam proferre tentes ad comprobationem. Illud enim quod demonstrare festinas, Filii ad Patrem subiectionem etiam sibi similiter aliquos perhibere, primo quidem non miremur: tua est & eorum qui circa te sunt, talis opinio. Vnde nec super hoc in præsentibus nobis vllus est sermo, cum videlicet vniuersali sit olim * inquisitione proiectum atq; repulsum, & non in hoc obediatur, neque discutatur propter eos, pro quibus hæc nobis proposita sunt.

† i. exactam cognitionem.

* Gr. inquisitioni subiectum.

Handwritten marginal notes in the left margin, including the word 'ANNO' and other illegible characters.

vsque nunc audisti o acer aduocate Origenis prauitatum.

Sanctissimus patriarcha dixit: Ostensa sunt conscripta Eusebii etiam per paternam vocem aliena esse a catholica ecclesia.

Demetrius Deo amabilis diaconus & vasorum custos legit.

Theodori lectoris de ecclesiastica historia.

Perfa quidam Xenaias vocatus, quem tempore sacerdotii sui Calendio inueniens ecclesiastica adulterare dogmata, & castella excitare, pellit a regione. De hoc multa, quæ a diuersis audiens scrutatus sum, ex parte dicam. A Persarum enim regione proprium dominum fugiens, ad Romanorum peruenit. Et paulo post. Hunc Petrus pro Cyro Hierapoliensium ecclesie episcopum transmittit; quem non post multum episcopi a Perside venientes quasi vernulam arguebant, & vt diuini exortem baptismatis. Quo comperto Petrus, quid oportet fieri non curans, dixit sufficere illi episcopi consecrationem ad supplementum * diuini sacramenti.

* diuinæ initiationis.

Stephanus diaconus & notarius venerabilis patriarchii legit.

Ioannis † Diacrinomeni de ecclesiastica historia.

Non enim licitum asserere Xenaias, angelos, cum incorporei sint, corpora facere, & quasi in humanis formis existentes corporeos formare. sed nec illud existimare, honorem aut

† Diacrinomeni .i. segregati. sic vocabantur qui Synodum Calchedonenfem non recipiebant. ex Leontio de sectis.

χει τῶ νυῶ ἀκήκοας ὡ δὲν ἐ σωήρηρε τοῖς Ωεργίοις ἀποπήμασιν. Anno Christi 717.

Ο ἀγώτερος πατελαρχης εἶπεν ἀπεδείχθησαν τὰ συζητήματα ἔ Εὐσεβίου ἔ δια πατελικῆς Φωνῆς ἄλλοτεια ἔ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Δημήτριος ὁ δὲ λαβέστας διακονος ἔ σκδοφύλαξ ἀνέγνω.

Θεοδώρου ἀναγνώστου ἐν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰστορίας.

Γέρσης πῆς Ξεναίας Ἰππικηδης, ὄν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἱερατικοῖς χρόνοις ὁ Καλενδίων ἄρρηκῶς τὰ ἐκκλησιαστικὰ νοθεύοντα δόγματα, ἔ τὰς κάμας διασατουῶντα, ἀπελαυνῆ τῆς χώρας. πῆς τούτου, ἀ πολλὰ παρὰ διαφόρον ἀκήκοας ἠκρίεωσα, δὲ τὸ μέρους λέξω. δὲ τὸ γῆ τῆς Ἰερουσαλὴμ χώρας οὐκ εἶον δεσποτῆν πεφουζῶς. καὶ μετὶ ὀλίγου. ποδτον ὁ Γέσος δὲ τῆς Κέρης τῆς ἱεραπολιτῆς ἐκκλησίας Ἰπποκοπον ἐκπέμπει ὄν μετὶ οὐ πολὺ Ἰπποκοποι ἐν τῆς Γερουκῆς παραγροῦδροιο οὐκότελεβατλεχρον, καὶ τῆς δέου βαπίλισματῶ ἀμπεροχον. ὄπῆρ μεμαδικῶς ὁ Γέσος, πῆ δέου γῆρεδου μὴ φρονήσας, ἔφησιν ζερεῖν αὐτῶ πλὴ τῆς Ἰπποκόπου χροπονίαν πῆρος ἀναπλήροσιν τῆς δέου μῆσεως.

Στέφανος διάκονος ἔ νοταριος τῆς διαροῖς πατελαρχίου ἀνέγνω.

Ιωάννου τῆς Διακρινωδροῦ ἐν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰστορίας.

Μὴ γδ ἔ τῆς δειμπὸν ἔλεγον ὁ Ξεναίας, ἀσωμάτους ὄντας ἀγγέλοις σωματοποιεῖν, ἔ ὡς ἐν μορφῆς ἀνθρώπων ἔσπαρῶντας ἐν σωματοῖς τοποιῶ. δὲ λὰ μὲν μὴδὲ καλεῖν νομίζεῖν, πῆ μὲν

ANNO
 CHRISTI
 787.

ἡ δὲ ἐκ ἐκνήμειν τῷ Χριστῷ πλὴν δια-
 γραφῆς αὐτῶν τεχιτυοιδρῶν εἰκόνα·
 εἶναι ἰσχυρόν αὐτῶν πρὸς δεκτικὴν εἰδέναι
 πλὴν ἐν πνεύματι ἔδωκεν αὐτοὺς προσκυῶ-
 σιν· καὶ μὴ ἔτερον εἰδέναι δὲ λέγει κα-
 κείνο, νηπιώδους εἶναι φρενὸς τὸ πλάσσειν
 γαῖν ἐν χειρὶ εἰδῶν τὸ πανάγιον
 ἔπροσκυῶν τὸν πνεύμα· καὶ τοῖς βασι-
 λευικῶν οὐδαμῶς παραδεδωκότων
 γραμμῶν, ὅτι γέρονε χειρὶ τὸ
 ἄγιον πνεύμα, ἀλλ' ὅτι ἐν εἰδῶν χειρὶ
 εἰς οὐσιώδως οὕτω πως ἐφάπαξ φα-
 νέν οὐδαμῶς ἀμύδιον τοῖς δισέβοσι
 σώματος εἰδῶν ποιῆν. ταῦτα Φιλό-
 ξενος διδάσκων, ὁμοίως τῇ διδασκαλίᾳ
 ἔπυργον ἐπέφερε. πολλὰ γὰρ ἔδωκεν
 ἀγγέλων μὲν εἰκόνας καταφέροντες ἔξή-
 λειφε, ταῖς δὲ τῶν Χριστῶν τυπούσας εἰς
 ἀδύτοις ἐταμίβει τοῖς.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπεν· ἀκούσωμεν ἱεροὶ ἄνδρες, π-
 νες ἐκ ἐδέξαντο τὰς σεπίας εἰκόνας, ἀ-
 βάπτιστοι, Μανιχαῖοι, Ἐφουσαῖοι
 πρὸς βίοντες ἰσχυρῶς τῶν Χριστοῦ οἰκο-
 νομίας. καὶ ἐκ τῶν μασσιμάτων αὐτῶν
 ἡ τῆς χειρανοκατηρεμίας ἀρίστως
 εἰσηγηταὶ ἔλαβον τὰς ἀφορμὰς.

Σάββας ὁ διλαβέσατος ἡγουμένως
 μονῆς τῆς Σπουδίου εἶπεν· βίχαισιν
 μὲν τῶν δεῶν ἔτῃ ἀγαπητικῆν πρὸς ἀρε-
 σὶν τῶν δεῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἀγαθῶν, ὅτι
 ἡ ψευδοφύλακας τῆς ψευδοσωμῶδου
 ἐκείνης ἐδριαμβάδισσαν μετὰ καὶ τῶν
 σωτηροῦτων αὐτοῖς αἰρετικῶν.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἀνάθεμα
 αὐτοῖς.

Κωνσταντῖνος ὁ διλαβέσατος ἀνα-
 γνώστης τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκ-
 κλησίας ἀνέγνω.

gloriam impedere Christo ima-
 ginem ei per picturae artem * ef-
 ficere : esse autem illi solam ac-
 ceptabilem nosse in spiritu & *effectam!*
 veritate adorationem. Et post *Ionn. 4.*
 alia. Nosse autem dicit & illud,
 esse puerilis sensus, fingere in
 columbae idolo sanctissimum &
 adorandum Spiritum; praesertim
 cum euangelicae nequaquam
 tradant literae, quia factus est
 columba Spiritus, sed quia in
 specie columbae apparuit ali-
 quando: quia vero dispensato-
 rie, non substantialiter semel o-
 stensus est, non ideo aptum piis
 est corporis idolum faciendi.
 Hoc Philoxenus docens, vna
 cum doctrina etiam opus patra-
 bat. Crebro namque angelor-
 um imagines quidem depo-
 nens debebat; eas vero quae
 Christum figurabant, in abdi-
 tis locis occultabat.

*Matth. 3.
 Marc. 1.
 Luc. 3.
 Ionn. 1.*

Tarasius sanctissimus patriar-
 cha dixit: Audiamus, sacrati vi-
 ri, qui non receperunt venera-
 biles imagines, non baptizati,
 Manichæi, & hi qui phantasmam
 praedicant in Christi dispensa-
 tione: ex quorum pollutionibus
 Christianos accusantis haereseos
 introductores fomites susceperunt.

Sabbas reuerendissimus he-
 gumenus monasterii Studii di-
 xit: Gratias agimus Deo & bo-
 nae voluntati dominorum no-
 strorum bonorum, quia falsi cu-
 stodes pseudosyllogi illius deu-
 cti sunt vna cum consentienti-
 bus sibi haereticis.

Sancta Synodus dixit: Ana-
 thema illis.

Constantinus reuerendissi-
 mus lector sanctissimae eccle-
 siae legit.

De vita sancti patris nostri Sabbæ.

Εκ τῆς βίου τῆς οἰοῦ πατρὸς ἡμῶν Σάββα.

ANNO CXXXII 751

Flauiano igitur & Elia patriarchis Sidonem, vt dictum est, peruenientibus, & literis adulatoriis ac dispensatoriis ad imperatorem ventibus, & Synodum quæ Sidone contra rectam * congregata fuerat fidem destruentibus, & ad proprias sedes redeuntibus, indignati hi qui circa Soterichum & Philoxenum erant, in iram vehementem commouerunt imperatorem, quasi deceptum a patriarcharum astutia & fictione. Et accipientes potestatem quam voluerunt, & aurum multum vulgo Antiocheno tribuentes, & multis modis Flavianum tribulantes, & quodammodo suffocantes, & cogentes Calchedonensem Synodum anathematizare, taliter illum ab episcopatu pellentes exilio damnaverunt. Quo comperto imperator gauisus est, & Seuerum Acephalorum * exarchum episcopum Antiochiæ misit.

* Gr. congregabatur

* principem

Antonius reuerendissimus monachus legit.

Habetur in Synodo Constantinop. sub Menna aet. i. circa med.

Ex deprecatione quæ data est sanctæ Synodo conuenienti in hac regia vrbe contra Seuerum hæreticum & Acephalum, a clericis & monachis Antiochensium magnæ ciuitatis sanctæ Dei ecclesiæ: cuius initium est.

Nunc tandem tempus est, o beatissimi. Et post pauca. Qualia vero, sanctissimi, &

Φλαβιανὸς τὸν υἱὸν καὶ Ἡλία τῶν πατριαρχῶν ἐν Σιδῶνι, ὡς εἴρηται, γεγονότων, ἔγραμματα κολακηνικοῦς τε ἔοικονομικοῦς πρὸς βασιλεῖα χειροσυνδύων, καὶ τὴν ἐν Σιδῶνι καὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως συναθροισθῆναι συνόδον καταλυσάντων, καὶ εἰς τῶν οὐκ εὐθελῶν ἀπαπειλῶντων, ἀναγκάστιας τε καὶ πειθιστικῆς ἐπέσειον καὶ φιλοξένου, εἰς ὄργην ἀγαθῆν ἐκίνησαν τὴν βασιλεῖα, ὡς ἀπαπειλῆντα ὑπὸ τῆς πατριαρχῶν πανουργίας καὶ παραποιήσεως. Ἐλαβόντες ὡὖν ἠέρον Ἰζοισίαν, καὶ χειρίον ἱκανὸν τῷ Ανποχείας δήμῳ διαδώσαντες, καὶ πολὺν ἄριθμον θλίψαντες τὸν Φλαβιανόν, ἔδπον ἵνα δόξωσι πίνξωτες, καὶ καταναγκάσαντες τὴν ἐν Καλχηδόνι συνόδον ἀναθεματίσαι, οὕτως αὐτὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἐξέωσαντες, ὑπεροβία κατέδικασαν. Ἐγὼ δὲ βασιλεὺς, ἔπειτα καὶ χειροσύνδου, Σεβήρου καὶ τῶν Ἀκεφάλων ἐξάρχου ἐπισκοπὸν Ανποχείας ἀπέστειλον.

Αντῶντι οὖν ὁ βλαβέστατος μοναχὸς ἀνέγνω.

Εκ τῆς δεήσεως τῆς ἐπιδοθείσης τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῆς συνελευθούσης ἐν ταύτῃ τῇ βασιλίδι πόλει κατὰ Σεβήρου τῆς αἰρετικῆς καὶ Ἀκεφάλου, παρὰ τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν τῆς Ανποχείας μεγαλοπόλεως ἀγίας τῆς θεοῦ ἐκκλησίας ἡσὶ δεχί.

Νῦν εἴπερ ποτε καιρὸς, ὡ μακαριώτατοι. Ἐμετ' ὀλίγα. οἷα ἡ οἰωπάτοι, ἔπειτα

ANNO CHRISTI 787.

ἀ φεῖ τὰς ἐν Δάφνῃ πηγὰς περὶ ἅσαι
πετόλμηκε, μαγείαις τε χρωόμενος αὐ-
πόδι, καὶ θυμιάμασι μουσαροῖς δεξα-
πέυαν ἑὸν δαίμονας, ἃ ἔτο πᾶσα ἐκεί-
νη ἀδὲ ἡ πόλις. οὐ μὴν ἐδὲ αὐτῶν ἐφεί-
σατο τῆν ἀρίαν θυσιασθειῶν, οὔτε τῆν
ἱεροῦν σκυθῶν, τὰ μὲν ξέων αἰς ἐναζῆ,
τὰ δὲ χωνδίων ἃ ῥογέων τοῖς ὁμοῦθ-
ποις. πετόλμηται ἃ αὐτῶν κὶ ποδο ὦ μα-
καρώτασι. τὰς γὰρ εἰς τύπον τῆ ἀρίου
πνύματος χρυσῆς τε ἃ χρυραῖς πε-
εσεραῖς κρέμαλμας ὑπερανώ τῆν
δεῖων κολυμβηθρῶν καὶ θυσιασθειῶν,
μὲν τῆν ἄλλων ἐσφτερεῖσατο, λέγων,
οὐ χελῶται ἐν εἰδῆ πεεσεραῖς ὀνομάζε-
σαι τὸ ἀρίον πνεῦμα.

Ταρχάσιος ὁ ἀριώτατος πατριάρχης
εἶπεν· εἰ τὰς ἐπὶ ὀνόματι ἃ ἀρίου πνύ-
ματος ἀναπεύσεις πεεσεραῖς ἐδέξασθε
Ⓢ παῖτες, πόσω μάλλον τῆ σαρκω-
θέντος λόγου, ἃ ὀφθέντος ἐπὶ τῆς γῆς
μὲν σώματος; ἄλλα πνεύσατε, ὅτι καὶ
Αναστάσιος ὁ περονησαύματος τὸ Κων-
σταντινουπόλεως τὰς χρυσῆς ἃ χρυ-
ραῖς εἰκόνας ἐσφτερεῖσατο εἰς ἰδίαν
χρῆσαν, κατὰ πεποῖηκε Σεβήρος.

Στέφανος ὁ θεοφιλέστατος διακο-
νος, νοτάριος ἃ ῥεφερένδαμος, ἀνέ-
γνω.

Ἰωάννου ἐπισκόπου Γαβάλων εἰς τὸ
βίον ἃ τῶν πολιτείαν Σεβήρου τῆ
αἰρεσιάρχου, οὐ ἡ δερχί.

Εἰ μὲν ἐβούλετο Σεβήρος ἡ ζωῆς
τῆς αὐτῆς. ἃ μετ' ὀλίγα, καὶ οὐδὲ τῶν
ἀγγέλων πμὴν ἀλαβήτων εἶασε· πο-
λὴν ἃ αἰεὶ λόγον ἐπὶ τῆ βήματος ἐσῶς
ἐποιεῖτο, ἃ τὸ πλῆθος ἐπειρέτο πείθειν
ἐν αὐτῶν πολλάκις τῶ ἱεροῦ τῆ ἀριωτά-
του Μιχαήλ, ὑπερ' ἃ μὴ ἀλευργὰ τοῖς
Concil. Tom. 19.

quæ circa fontes, qui Daphnæ
sunt, agere ausus sit, magicis
artibus ibidem vsus, & incensis
dæmonia placans, tota illa ciui-
tas canit. Siquidem nec ipsis
sanctis altaribus vel sacratis va-
sis pepercit, illa quidem eradens
vt * scelesta, hæc autem con-
flans & erogans his qui similis
moris sunt. Porro præsumptum
est ab eo etiam hoc, o beatissi-
mi. Eas enim, quæ in typum
sancti Spiritus sunt, aureæ & ar-
gentæ columbæ suspensæ su-
pra * diuina sacramenta & alta-
ria, cum aliis defraudabat, di-
cens non oportere columbas
nominari Spiritum sanctum.

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit: Si in nomine sancti
Spiritus superpositas columbas
reecerunt patres, quanto magis
incarnati Verbi iconas, quod
apparuit super terram cum cor-
pore? Sed credite, quia & Ana-
stasius qui Constantinopolita-
nis præfuit, aureas & argenteas
iconas fraudauit in propriis v-
sus, quod & Seuerus fecit.

Stephanus Deo amabilis dia-
conus & notarius & referenda-
rius legit.

*Ioannis episcopi Gabalensium
in vitam & conuersatio-
nem Seueri hæresiarchæ,
cuius initium est.*

Si quidē voluisset Seuerus vel
vitæ semper eius. Et post pauca.
Et neque angelorum illæsum
dimisit honorem. Multum au-
tem sermonem in tribunali stās
* fecit, & multitudini persua-
dere tentabat in ipso multo-
ties sacrario sanctissimi Michae-
lis, quod non purpurea ange-

* Gr. pro-
fana,

* sacros
fontes

* faciebat,

lis vestimenta conueniant, sed alba: non ignorans quod nihil sanctis virtutibus * sensibile conueniat, sed satagens & * hæc similiter auferre, & in alterutrum commouere multos sic & aliter se habentes.

Taradius sanctissimus patriarcha dixit: Consideremus, quia cum reliquis etiam in hoc ipso accusatus est, quoniam dicebat, quia non conuenit angelos purpurea, sed alba vestimenta induere.

* de vestibus cura est
* hac ratione diuidere

* Demetrius

* Theophilus Deo amabilis diaconus & sceuophylax dixit: In sancta magna ecclesia Constantinopoleos, quando promotus sum, inquisiui in breui, & reperi in eo deesse duos codices deauratos per imagines: quos requirens agnoui, quod in ignem eos mittentes incenderint. Inueni autem & alium librum Constantini chartophylacis, continentem de venerabilibus iconis: & reciderunt folia, in quibus iacebant verba super iconis. & ecce eundem codicem præmanibus habens sanctæ Synodo ostendo.

Et explicans idem Theophilus codicem, ostendit omnibus foliorum recisionem.

Leontius deuotus a secretis dixit: Et aliud, patres, mirandum est in codice hoc. Vt videtis enim, argenteas tabulas habet, & hinc inde imaginibus omnium sanctorum adornatur. & rem ipsam dimittentes, id est, imagines, quæ scripta de imaginibus intus erant, reciderunt: quod extremæ dementiae est.

Sancta Synodus dixit: Anathema sint qui reciderunt, & insidiati sunt.

ἀγγέλους ἱμάτια προσήκειν, ἀλλὰ λευκά· ἐκ ἀγνοῶν, ὡς οὐδὲν ταῖς ἀγίας διωόμεσιν ἐδῆτος μέλει, σπουδαζῶν δὲ καὶ ταύτη διαρῆν, ἕ ἐσὶ δὴλλήλους κινεῖν οὕτως ἢ ἐπέφρα ἔχοντας τῶν πολλοῖς.

ANNO CHRISTI 757.

Ταράδιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· σκοπήσωμεν, ὅτι μετὰ τῶν λοιπῶν καὶ εἰς τοῦτο αὐτὸ ἐνεκλήθη, ἐπειδὴ ἔλεγε, ὅτι οὐ προσήκει τῶν ἀγγέλους ἱμάτια ἀλουργὰ, ἀλλὰ λευκὰ ἐνδεδύσασθαι.

Δημητρίος ὁ διοφιλῆσατος διάκονος ἔπειθοφύλαξ εἶπεν· ἐν τῇ ἀγίᾳ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτε προσεβλήθην σκωθοφύλαξ, ἐψηλάφησα εἰς τὸ βρέθρον, καὶ ὄρον λείποντα δύο βιβλία ἠργυρομένα δια εἰκόνων. ἀπὸ ζητήσεως ἔγνων, ὅτι εἰς πύρ βαλόντες ἔκαυσαν τὸ αἰρετικοῦ ὄρον δὲ καὶ ἐτῆδον βίβλον Κωνσταντινου χαρτοφύλακος, ὡς ἐξήρουνται ὡς τῶν σελῶν εἰκόνων· καὶ ἀπέτεμον τὰ φύλλα, ἐνταῦθα ἐκνετο τὰ ὡς εἰκόνων ῥήματα, οἱ δὲλοι. καὶ ἰδὼν τὴν αὐτῶν βίβλον μὲν χεῖρας ἔχων ἐπιδείκνυμι τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ.

Καὶ ἀναπύξας ὁ αὐτὸς Δημητρίος τὴν βίβλον, ὑπέδειξε πᾶσι τὴν τῶν φύλλων ἐκτομὴν.

Λεόντιος ὁ κερδασιωμῆτος ἀσκηρῆς εἶπε· καὶ ἄλλο, πατέρες, θαυμάσαι ὄσιν ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ, ὡς ὁρατέ γὰρ, ὄργυραε πύλας ἔχει, ἕ ἐκατέρωθεν ταῖς εἰκόνσι πάντων τῶν ἀγίων κεκόσμηται. καὶ τὸ ὡσαῦτα αὐτὸ ἔδσαντες, ἦρουν τὰς εἰκόνας, τὰ ὡς τῶν εἰκόνων ἐσω γεγραμμένα ἀπέτεμον· ὅπῃ ἐθαπῆς ἐστὶν αἰτίας.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· αἰδέματα πῶς τεμοδοὶ καὶ ἐπὶ βουλεύσασαι.

ANNO
CHRISTI
787.

Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἀπίσκοπος Φω-
κίας εἶπε· ποδο μὲν τὸ βιβλίον τὰ
Φύλλα ἀπώλεσεν, ἐν δὲ τῇ πόλει ἐν
ἡ καποικῷ, ἐπάνω τετρακοντα βιβλίων
πυρὶ κατέκαισαν.

Σάββας ἡγούμενος τῆς Σπουδίου
εἶπεν ἔδος ὅστι, δεσπόται, ποῖς τυφλώ-
τοισι μὴ βλέπειν τὸ Φῶς. τούτου ἐνε-
κεν κακίῃνοι τυφλοὶ ὄντες τῆ ψυχῆ
ἐσκοπόθησαν.

Δημήτριος ὁ Θεοφιλέστατος διά-
κονος καὶ σκευοφύλαξ ἀνέγνω.

Κωνσταντίνου διακόνου καὶ χαρτοφύ-
λακος τῆς ἀγιωτάτης τῆς Θεοῦ με-
γάλῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπό-
λεως εἰς πάντας τοὺς ἀγίους μάρτυ-
ρας, οὗ ἡ ἀρχή.

Αἱ μὲν Χριστοῦ πανηγύρεις, ἔ μὲν
ἐπερᾶ. εἴτα ὀρεῖτε ὡ οὗτοι, ἐφισαν
δικάζοντες, ὡς ἐν χαλκῷ ἔλιθοις πύ-
σωπιεῖαν ποιοῦμεθα, οὐχὶ δὲ πρὸς
λίνα διώματιν περὶ σπηλιῶν τε ἔσωε-
κπιῶν δότο ἐλεπίμεν, ὅτ' ἦς τὰ κάλ-
λιστα ἡμῖν πρὸς ἐξίνετα; ἔ πῶς πλάσαι
ἔ λιθορρυοί, ὅ μάρτυρες ἐφισαν, ἀ-
γαλμάτων πλῆθος κατασκευάζουσι,
ποικίλας μορφὰς διασημαίνοντες,
ἔ πῶς ναοῖς περὶ σπηλιῶν· ὑμεῖς ὅ θυ-
σίαις ταῦτα γερᾶτε, πῶς ἦν δότορον
λύσαν ὅτ' ἀπὸν ὄξαι τοῦ ἡμῶν; πῶς δὲ
ὅτ' ὑμῖν, οἱ τύραννοι διεξήλθον, ὅ φα-
τε θεῖον, ἐν εἰκόσιν ἐκ ἐξαρᾶτε; πῶς
οὐὶ διαλοιδρεῖτε ἡμῖν, δις δαμονέ-
σερον ἐφ' ὁμοίαις πρὸς ἔσει διακεί-
μημοι; ἐκουὶ ἐπέσφρ καὶ ἡμῖν, ὡ δι-
κασαι, πῶς ἀνεξέλεγκτοις ψογοῖς πῶ
ἦν εἰκόνων γερᾶ πῶ ὅτ' ἀρπύετε, φέρε
ces, in exquisitis vituperationibus imaginum picturam conficitis, eia
Concil. Tom. 19.

Leo sanctissimus episcopus
Phociae dixit : Hic quidem co-
dex folia perdidit : in ciuita-
te autem in qua habito , supra
triginta codices combusserunt
igni.

Sabbas reuerendissimus mo-
nachus & hegumenus mona-
sterii Studii dixit : Moris est,
domini, his qui caeci sunt, non
videre lumen. huius rei gratia
illi qui caeci sunt anima, obte-
nebrati sunt.

Demetrius Deo amabilis dia-
conus & sceuophylax legit.

*Constantini diaconi & char-
tophylacis sanctissimae Dei
magnae ecclesiae Constanti-
nopleos, in omnes sanctos
martyres, cuius initium est.*

Christi quidem festiuitates.

Et post alia. Deinde arbitra-
mini, * quod isti dixerunt,
qui litigant, quod in aere ac la-
pidibus salutem faciamus, &
non ad quamdam virtutem pro-
uidam & protectricem inspiciam-
us, a qua nobis optima obti-
nentur? Et quomodo picto-
res & lapidarii, martyres dixe-
runt, simulacrorum multitudi-
nem construunt, variis formis
configurantes, & templis affi-
gunt? & vos sacrificiis haec ce-
lebratis, * secretorum solutio-
nem ab eis expectantes? Quid
autem & apud vos? tyranni per-
secuti sunt. Nam quam asseri-
tis, diuinitas in imaginibus non
exaratur? Quomodo ergo no-
bis male dicitis, superstitiosius
in similibus actibus positi? Er-
go quoniam & nobis, o iudi-
ces, in exquisitis vituperationibus imaginum picturam conficitis, eia

* Gr. arb.
vos, dix-
erunt iudi-
ces, quod
in aere

* difficul-
tatum

ab horum errore & ambiguitate vos liberabimus, dixerunt martyres. Non enim diuinitatem, cum simplex sit & incomprehensibilis, formis quibusdam & figuris comparamus; neque cera & lignis super substantialem & præexistentem sine initio substantiam honorare didicimus: sed quia primo * inueterato per transgressionem homine, & deponente apostatica virtute, quæ * temere gessit natura verebatur eum qui se erecturus erat: non enim poterat ex se deorsum * iacens, superationi suæ reluctari vel reuocari, inimico casum aggrediente: sed nec conueniens erat, nisi secundis luctaminibus, victoria tyrannum excutere: ipse conditor propriæ facturæ, qui vnus est ex Trinitate, Deus Verbum, sicut non in fictione * prisca naturæ ministrum quemquam exhibuit, ita neque nunc imaginem corruptam instauraturus, alii reparationem eius commisit; sed propriæ operationis virtute vnus, agones pro nobis humanos suscepit. Hoc enim erat conueniens, vt * proprium certamen ageret. Porro quia omnis certator tribus modis agonizans, vel vno horum superat hostem, deceptione scilicet, aut lege, aut tyrannide: sed duos penitus dimittens tamquam inutiles & non proprios, * sed neque hos duos ad agonem commodos vel proficuos, dux & propugnator noster: siue enim fraus simulatam habeat victoriam, prae repugnantem fugans: siue tyrannide irrationabili vi obtineat, non ex æquo faciens confectionem: * reliquorum qui morem nequaquam discernens ad lucta-

* denicto

* eum de-
posuerat,
inolefcente,
natura indige-
bat eo qui
ipsam erige-
ret.
* iacens ite-
rum relu-
ctari, vel
congressum
reuocare,

* pridem

* Gr. apte
respondens

* ac ne his
quidem,
propter
quos certa-
men est,
com.

* ceteros
modos non
approbans,
ad l.

τῆς αὐτῆς πότι πλῆθὺς καὶ ἀμφιβό-
λίας ὑμᾶς ἀπαλλάξωμεν, εἶπον ὁ
μάρτυρες. οὐ γὰρ τὸ θεῖον ἀπλοῦν ὑπε-
χον καὶ ἀληθῆ μορφῆς ποιεῖ ἁμα-
σιν ἀπεικάζωμεν, οὔτε κηροῦ ἢ ξύλων
πλὴν ὑπερουσίον ἢ προσώμαρον οὐσίαν
πρᾶν ἡμεῖς διεγνώσκωμεν· ἀλλ' ἐπεὶ τὸ
πρωτοῦ καταπαλαστήντος διὰ τὸ πα-
ρὰ βίας αἰθεροῦ, καὶ τῆς κατελοῦσης
δοξαπικῆς θρασυμοῦρης διωδμῆος,
ἡ φύσις εἰδὲτο τῆς αἰασησόντος· οὐ γὰρ
ὅλα τε λυτὸν ἔξερχῆς κατὰ κειμήλην ἢ πλὴν
ἢ πλὴν ἀναπαλαστήν τε ἢ ἀνακαλέσαι-
σαι, τῆς ἐχθροῦ πῶν πλῆματι ἐπιβαί-
νοντος, οὔτε μὲν εἰκὸς ὑπερχεμὴ ὅτι
δευτέρως παλαίσομαι τῆς νίκης ὅτι πύ-
ραννον ἐκπνέξασαται· αὐτὸς ὁ δημιουργ-
τὸς τῆς οἰκίου ποιήματος, ὁ τῆς τελευ-
δος εἰς θεὸς λόγος, ὡσπερ οὐ τῆ πλά-
σι πάλαι τῆς φύσεως ὑπεουργὸν ἵνα
περὲς ἴσαστο, οὔτως οὐδὲ νῦν πλὴν εἰ-
κόνα φθαρῆσαι ἀδυνάτου ὄντος, ἀλλ' ὡ-
πλὴν ἀδύκτοι ἐνεχέρησαι, ἀλλ' αὐ-
πουρῶν διωδμῆι χησάμεν ὅτι, ἔτι
ὑπερ ἢ μὲν ἀγῶνας αἰθεροπικῶς αἰ-
δέξαστο. πότι γὰρ λυτὸς οἰκίον κα-
παλλήλως τῶν ἀγωνίσματι διαφρα-
ξασαται. ἐπεὶ δὲ πᾶς ὁ ἀγωνιστὸς
περὶ τῶν ποιοῦν, ἢ ἐνίγα τούτων ὑπερμά-
χηται ὁ ἀπύπαλον· ἢ γὰρ ἀπάτη, ἢ νό-
μω, ἢ τυραννίδι· ἔτι μὲν δύο παρτελῶς
διαφείς ὡς ἀρχήσους τε ἢ ἐκ οἰκίου,
οὔτε μὲν τοῖς δι' οἱ ἀγῶν, λιστελεῖς
τε ἢ ὠφελίμοι, ὁ ἡμέτερος πρόμαχος·
ἢ τε γὰρ ἀπάτη διελευσμένῃ ἐχθρὸν ἢ
κλυ, φάσως ὅτι ἀγῶνις λυτὸν ἀδύ-
πουσα· ἢ τε τυραννὶς παραλόγω βία
κρατεῖ, μὴ ἔξισου ποιοῦσα τὸ συμπλο-
κλῶ· τῆς λοιπῶν μὴ ἐγκρίνας ὅτι τῶν

ANNO
CHRISTI
757.

ANNO CHRISTI 787.

πον, ὅτι πλὴν καὶ νόμον πάλλω χωρεῖ·
καὶ σαρκὰ λαβὼν ἐκ τῆς πεσόντος φυ-
σῆματος ἐν ψυχῶν ἡμῶν ψυχῇ τε ἐνοε-
σα, μείνας ὅπως ἴω, καὶ τῆν ἑαυτῶν μὴ
ἐκείνας, πάντα γίνεται πλὴν τῆς ἀμάρ-
τίας, ὅσα ἐξ ἡμῶν ἢ ὁ ἀνθρώπος, ἐκ μὴ
τῆς δοκῆς * τὸ σῶμα σχηματισμένος.
Ἐμετ' ὀλίγα. ποδὸν τοιγαροῦν, ἐν ἣ
ἢ εἰδέχθη μορφῇ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις
σιμωανερὰ φη, τοῖς πίναξιν ὅπως ἀ-
φορμῶν, ὑπομνησιν τῆς δι' αὐτῶν σωτη-
ρίας. Ἐπεὶ οὖν τύπον ποιούμενοι, ἐοῦ-
καθ' ἡμᾶς ποικίλας ἰδέας παράγοντες,
καὶ σχήματα κατὰ τὸ δοκίμιον διαγλύ-
φοντες.

* ἢ ἀπὸ
τοῦ
ἡμῶν
ἢ μὴ
ἀπὸ
τοῦ
ἐπίσης.

Ταρασίος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπεν. Ἐλλείψεις διὰ τὰ εἰδωλα
ἐστὶν μάρτυρας καταδικάζον, ἐλεγον
αὐτοῖς· πῶς χάριν ἀθλιεῖτε, καὶ τὰ ἡ-
μέτερα ὁμοιωμάστα παραποιεῖτε, ἐλθόν-
τες καὶ αὐτοὶ ἰδέας εἰκόνας; Ἐπεὶ αἱ
περίνοιτο· ἀλλ' ἡμεῖς ἐκ ἰδεῶν ματὰ
δαμόνων ποιοῦμεν, ἀλλὰ τῶν ἐναν-
θρωπότητος θεοῦ λόγου ποιοῦμεν εἰκό-
νας, ἐπεὶ αὐτῶν ἀγίων· οὐ μὲν τοῖς θεο-
ποιοῦμεν αὐτά.

Κοσμάς ὁ θεοφιλέστατος διάκονος
κουβουκλείων εἶπε· καὶ ταύτην πλὴν
βίβλον ἡμῶν φέρομαι, τῆς παλαιᾶς
δὲ ὅτι, μετὰ χρόνιον ἐμπαράδειτον
ἐν τῷ πατριαρχίῳ βύρομεν· ἔχει δὲ
χρόνιον εἰς ἀπολογίᾳ τῆν εἰκόνων. Ἐ-
πεὶ οὖν οἱ θεοφίλοι τῆς ἀληθείας ἀπλήρως
τὸ χρόνιον. Ἐἴδετε αὐτό. ὁμοῦ δὲ ἀμυ-
δρῶς φαίνεται· ἀλλὰ ἴδετε αὐτὸ ἡμῶν
πατέρες.

Ὁ αὐτὸς βλαβερίστος Κοσμάς ἀνα-
πιύξας πλὴν βίβλον, ἐπέδειξε πᾶσι τοῖς
οὔσιν ἐν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ, ἵνα ἀπαλει-
φθῆναι τὸν τόπον.

men quod secundum legem
est, progressus, & carnem af-
sumens massæ quæ occiderat,
animatam anima rationali at-
que intellectuali, manens quod
erat, & suis non carens, om-
nia fit absque peccato, quan-
ta & ex quibus est homo, &
non putatiue apparere caro dif-
simulans. Et post pauca. Igitur
formam in qua demonstratus
est, & cum hominibus conuer-
satus est, tabulis depingimus,
recordationem salutis quæ per
eum facta est, diuina effigie fa-
cientes; & non secundum vos
varias figuras secundum quod

* putantur, deriuantes aut scul-
pentes.

* Gr. pla-
cuoris,

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit: Pagani propter idola
martyres condemnabant, & dic-
cebant eis: Cuius rei gratia cer-
tatis, & nostras similitudines re-
cufatis, habentes & ipsi proprias
iconas? Sancti vero responde-
bant: Sed nos non simulacra dæ-
monum facimus, sed Dei Verbi
qui incarnatus est, iconas faci-
mus, & sanctorum eius: non ta-
men deificamus eas.

Cofmas Deo amabilis diaco-
nus & cubuclesius dixit: Et
hunc codicem quem fero, qui-
que veteris est testamenti, scho-
liis adiacentibus in patriar-
chio inuenimus. habebat au-
tem scholion in defensionem
imagingum. Porro insidiatore
veritatis deleuerunt scholion:
& videte illud. Verumtamen
obscure paret. sed videte illud
honorandi patres.

Idem reuerendissimus Cof-
mas aperiens codicem, ostendit
omnibus qui aderant in sancta
Synodo, deletum locum.

Idem autē legit; parebat enim:
Exod. 20. Non erunt tibi alii dii præter me.
Deut. 5. ne facias tibi met idolum, neque omnem similitudinem quacumque sunt in celo sursum, & quacumque in terra deorsum, & quacumque in aquis subtus terram. non adorabis ea, neque seruias illis.

Scholion: Et si facimus similitudinem hominum Dei cultorum, non ad adorandum vt deos, sed vt videntes, ad æmulationem ipsorum veniamus. At vero si facimus similitudines Christi, non vt similitudinem adoremus, sed vt mens videndo ad superiora volet. Non enim imaginem corruptibilem adoramus; sed quoniam Deus dignatus est inconuertibiliter fieri homo, facimus eius iconam vt hominis, licet scientes eum natura Deum. Non ergo ipsam Deum iconam dicimus, sed Deum * videntes in icona depictum, cuius similitudinem habet imago. Porro pagani errantes, similitudines deos prædicant, quibus & immolant. Delatus est alius codex habens interpretationem scripturæ, in qua iacebat præscriptum scholion: quem & sumens Gregorius Deo amabilis episcopus Neocæsariæ legit. * Cumque adiaceret quæ deleta fuerat, & relegeretur.

* Gr. nouimus

* Gr. cui adiacebat q. d. f. & relegeretur.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Hæc fecerunt qui dixi sunt patriarchæ, Anastasius, Constantinus & Niceta hæretici.

Theodorus sanctissimus episcopus Myrensiū Lyciæ dixit: Si esset thesaurus iste tunc manifestus, non esset homo læsus. Sed Deus reddat his qui absconderunt eum in die illa.

Ο αὐτὸς ἀνέγνω, ἡπερ Φαίνετο γὰρ ἐν ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. οὐ ποιήσεις ἑαυτῷ εἰδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοιον, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ αἶω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῆ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς. οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδ' οὐ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. εἰ δὲ ποιοῦμεν ὁμοιώματα ἀνθρώπων θεοσεβῶν, ἐκ τῆς τῶ προσκυνεῖν ὡς θεοῖς, ἀλλ' ἵνα ὁρῶντες αὐτοῦ, εἰς ζῆλον αὐτῶν ἔλθωμεν. εἰ δὲ ποιοῦμεν ὁμοίωμα τῷ Χριστῷ, οὐχ ἵνα τῷ ὁμοιώματι προσκυνώμεν, ἀλλ' ἵνα ὁ νοῦς διὰ τῶ ὁρᾶν ἀναπνεύσῃ, οὐ γὰρ εἰκόνι φθαρτῆ φθαρτοῦ ἀνθρώπου προσκυνώμεν. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἠξίωσεν ἀσρέπτως ἡμεῶν ἀνθρώπου, ποιοῦμεν αὐτῷ τὴν εἰκόνα ὡς ἀνθρώπου, καὶ πρὸ εἰδότες αὐτὸν φύσει θεὸν ὄντα. ἐκ αὐτῶ οὐκ εἶδὸν τὴν εἰκόνα λέγομεν, ἀλλὰ θεὸν οἶδαμεν ὅτι ἐν τῇ εἰκόνι γραφέντα, οὐ τὸ ὁμοίωμα ἐστὶν ἢ εἰκὼν. Ἐλλίπεις δὲ πλανώμενοι τὰ ὁμοιώματα θεοῦ δόξάζουσιν, οἷς καὶ θύουσιν. παρήχη ἑτέρον βίβλος ἔρρουσα ἐρμηνείαν τῆς γραφῆς, ἐν ἣ ἔκειτο τὸ προσγράψεν ὁμοίον. ἡ δὲ λαβὼν Γρηγόριος ὁ θεοφιλέστατος Ἱππικῶπος Νεοκαισαρείας ἀνέγνω, παρακειμένης τῆς ἀπαλειφθείσης, ἡ ἀναγνωσκουμένης.

ANNO CHRISTI 757.

Ταρχσιος ὁ ἀρχιεπίσκοπος πατριάρχης εἶπε· ταῦτα ἐποίησαν ὁ λεγόμενος πατριάρχης, Αναστάσιος, Κωνσταντῖνος ἡ Νικηταὶς ὁ αἰρετικοί.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἱππικῶπος Μύρων τῆς Λυκίας εἶπεν· εἰ ἡμεῖς οὐκ εἴδωμεν τὸν θεὸν οὐδὲν ὡς ἄνθρωπος ἐβλεβη. ἀλλ' ὁ θεὸς ἀποδῶν τοῖς κρύπτειν αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

ANNO
CHRISTI
787.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
Καταίνης εἶπεν· ἄξιόι εἰσιν οὗτοι ἀνα-
θέματος, ὅτι παραχαιρέκται ἐγγύοντο
τῆς ἀληθείας, ἔδῃ βούλοιο τῆς πατέ-
ρον. ἘϞϞ ἀπὸν ἀναθέματα πέν-
τες ἄξιοι διφημίας εἰσίν.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· οὐαὶ ταῖς
ψυχαῖς ἀπὸν, ὅτι πλὴν ἀλήθειαν ἐκρυ-
ψαν.

Γέζος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Γερ-
μίων εἶπεν· ἐξαλειφθήτω τὰ ὀνόματα
ἀπὸν ἐκ βίβλου ζωντων, καὶ μὴ δι-
καίων μὴ γραφῆτωσαν.

Κώνστας ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ἀλο-
γητὸς ὁ θεὸς ὁ μετὰ ποσάπτω καῶσιν,
τμησίν, καὶ ἐξάλειψεν, καταλείψας
αὐτά.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
Μύρων τῆς Λυκίας εἶπεν· Ἐπὶ ταῖς
ποιήσαντες, δεσποτα, ἐδικαιώθη ἡ λύχνον
ἀπὸν ὑπὸ τῷ μόδιον. ἀλλ' ἀλογητὸς
ὁ θεὸς ὁ λάμπας τοῖς ἐν σκότει φως
σωτηρίας.

Κοσμάς ὁ θεοφιλέστατος διάκο-
νος καὶ κουβουκλεισίων εἶπεν· Ἐρο-
μην καὶ πλὴν βίβλον ταῦτων ἐν τῷ σκυλο-
φυλακίῳ τῆς διαγῶν βικηρίων τῆς
παιτεριάρχου, ἀετέχουσαν διαφό-
ρον μδρύτερον ἀθλοῖς· μετὰ τούτων δὲ
καὶ πρὸ τῆς ἀχροποιήτου εἰκόνος

* Καμουλιανῶν. ἀπέκοψαν δὲ τὰ
φύλλα, οὐ μὴ τὰ πρὸ τῆς εἰκόνος. καὶ
ἰδοὺ πᾶσιν αὐτῶν δένδρα.

Μιχαὴλ ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
Συνάδων εἶπεν· ὁ Γασιμαῶς ἔλεγε,
πανάγιε δεσποτα, ἔδῃ ἀρεμυβίων-
τας καὶ Ἐπιβούλοιο τῆς θείας γραφῆς
ἀναθέματα.

Theodorus sanctissimus epi-
scopus Catanæ dixit : Digni
sunt isti anathemate, quoniam
adulterantes erant veritatem,
& insidiatores patrum : & qui
ab eis anathematizati sunt, di-
gni sunt laude.

* Tarasius sanctissimus pa-
triarcha dixit : Væ animabus eo-
rum, quoniam veritatem ab-
conderunt.

Petrus sanctissimus episco-
pus Germiæ dixit : Deleantur
nomina eorum de libro viuen-
tium, & cum iustis non scri-
bantur.

Constantinus sanctissimus epi-
scopus Constantiæ Cypri di-
xit : Benedictus Deus, qui post
tantum incendium, incisio-
nem, & abolitionem, reliquit
illa.

Theodorus sanctissimus epi-
scopus Myrensium Lyciæ dixit :
Qui hæc fecerunt, domine,
posuerunt lucernam suam sub
modio. Sed benedictus Deus,
qui ostendit in tenebris lumen
salutis.

Cosmas Deo amabilis diaco-
nus & cubuclesius dixit : Inue-
nimus autem & codicem hunc
in sceuophylacio venerabilium
oratoriorum patriarchii, conti-
nentem diuersorum martyrum
agones : cum his autem & de
imagine non manufacta Camu-
lianensium. * Præterea recide-
runt folia, in quibus erant de
imaginibus scripta. & ecce om-
nibus eum ostendo.

Michael sanctissimus episco-
pus Synadensium dixit : Pstil-
larius dicebat, sanctissime do-
mine, falsos interpretes & infi-
diatores diuinæ scripturæ ana-
thema.

* Gr. San-
tafynodus

Psal. 68.

* porro

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit : Sed conuersus est dolor eius in caput eius.

Ioannes Deo amabilis presbyter ; monachus & loci seruator orientalium pontificum, dixit : Verum dicendum est ; mali mores codices incenditium ac iconas frangentium lucidiorem ostenderunt veritatem.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit : Non solum sacras iconas eraserunt , sed & euangelia , & alia quaedam sacra. ita enim nouit veritas persecutionem passa expressius apparere.

Stephanus monachus dixit : Adhuc & alium codicem habemus deprauatum a Christianorum accusatoribus. & si iubetis, hunc ostendam vobis.

Sancta Synodus dixit : Ostendatur.

Et coram vniuersa Synodo ostensus est habens in duabus paginis deleta.

Gregorius Dei cultor presbyter & hegumenus monasterii * Herachitii dixit : Aequalis formæ huius habeo , domini, codicem : & si iubetis , legatur.

Et accipiens Stephanus monachus , & librorum custos, legit.

*De ecclesiastica historia Eua-
grii, ex † sermone quarto.*

Cum enim aggressus esset aduersus ciuitatem Chosroes, milenosque impetus operatus terram multam cumulasset , adeo ut muros ciuitatis excederet, nec non & alias machinas conuisisset , inefficacem patrabat

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἀλλ' ἐπέστρεψεν ὁ πόνος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

ANNO
CERAMPT
787.

Ἰωάννης ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ τοποτηρητὴς τῆς αἰατολικῶν χειρῶν εἶπεν· τὶ ἄλλο εἶπεν, ἢ κακοῦργία τῆς βιβλιοκωστῶν ἐστὶν εἰκονοκλαστῶν τρανοτέρων ἀπέδρασε τὴν ἀλήθειαν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· οὐ μόνον ταῖς ἱεράς εἰκόνας ἐξέσταν, ἀλλὰ καὶ διαγγέλια, καὶ ἀλλὰ ἕνα ἱερόν. οὕτως γὰρ οἶδεν ἡ ἀλήθεια διωκομένη τρανοτέρως φαιρῶσαι.

Στέφανος ὁ μοναχὸς εἶπεν· ἐγὼ καὶ ἐστὶν βιβλίον ἐχούμιν ἐπιβουλεύσαν ὑμῶν τῆς χριστιανοκατηρέων. καὶ εἰ κελεύετε, ταύτην ἐπιδείξω πάντων.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἀχθήτω. Καὶ ἐπὶ τῆς συνόδου ἀπίσις ἐδείχθη ἔχουσα ἐν δυοῖς καταβατοῖς ἀπαλοιφῆς.

Γρηγόριος ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς τῆς γακίνου εἶπε· ὃ ἰσότητον αὐτῶν ἔχω διασώψαι, βιβλίον· καὶ εἰ κελεύετε, ἀναγνώδητω.

Καὶ λαβὼν Στέφανος ὁ μοναχὸς ἐβιβλιοφύλαξ ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Εὐαγγελίου, ἐκ τῆς δ'. λόγου.

Μετὰ γὰρ τὸ προσβαλεῖν τῇ πόλει τὴν Χοσρόδω, μυρίας τε ἐφόδους ἐργασασθαι, χωρὶς τε σωμαθήσασθαι πολὺν, ὥστε καὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως ὑπερπηδῆσαι, ἑσπῆς τε μυρίας μηχανὰς ῥάψαι, ἀποσκευῶν ἐπιείπο τὴν ὑποπόρυσιν.

* Gr. Hyacinthi

† i. lib. 4. cap. 26.

ANNO CHRISTI 787.

πρόδωκεν. λέξω δὲ τὰ γήρυμα. ἐπιγ-
γάλεν ὁ Χοσρόης ταῖς ἀμφ' αὐτὸν δυ-
νάμεισι ξύλων ἀθεοῖσαι μέγα πηχῆμα
πρὸς τὴν πολιορκίαν τῆς παρθενούσης
ὑλῆς. ἀπὸ ἐπειδὴ σικελίῃ ὄξυπρον τὸ
ἐπιπέλωμα, κυκλοτεροῦς περικύβητος
χρῆμα εἰς μέσον ἐπέβαλε, & ἀνιμέτω-
πος τῇ πόλει ἦεν. οὕτω τε καὶ συμικρὸν ἐ-
ποικοδομήσας τοῖς ξύλοις τὴν γῆμα, καὶ
τῇ πόλει παρθενούσης, τοσοῦτον εἰς ὑψος
ἤρε, καὶ τὸ τεῖχος ὑπερήλατο, ὡς ὅτι ὑπὲρ
δέξιόν τὰ βέλη καὶ τὴν παρθενούσιον
πυλῶν ὑπὲρ τὴν πόλεως ἐν τῷ τεῖχε ῥήθην.
ἐπειδὴ πότιον τὴν πολιορκίαν σικελίῃ
μύθοι περὶ τὸ γῆμα πλησίον ὡσπερ
ὄρος βαδίζον ἐγγίξεν τῇ πόλει, ἐπιδόξιος
τε ἔτι τοῦ πολέμου περὶ τῆς πόλεως
ἐπιβήσεται, ἀμὰ ἔω μηχανάντων ἀν-
τικρῶ γῆματος, ὅπῃ ἀγέσα πρὸς Ρω-
μαίων κέκληται, διάρρημα ὑπὸ γῆμα κα-
τὰ γῆμα, ἐν δὲ τῷ πύρ ἀνείναι, ὡς δὴ
τῇ φλογὶ τὰ ξύλα φηρύματα τὸ γῆμα
εἰς γῆμα καταγάσσει. καὶ τὸ μὲν ἔργον
ἐτετέλεστο. πυρὰς δὲ παρθενούσιαντες
ἐσοκοποῦ διημέρτανον, ἐκ ἔχοντος τῆς
πυρὸς διέξοδον, ὅθεν ἀέρος ἐπιλαμ-
βανόμενον διώγατο τῆς ὑλῆς παρθενού-
σιαντος. ὡς δὲ οὐκ εἰς πᾶσαν ἀμυχανίδου
ἦλθον, φέροισι τὴν δεστυκτον εἰκόνα,
τὴν ἀνθεστων μὲν χεῖρες ἐκ εἰργάσαν-
το, Αὐτάρθῃ ἢ Χερός ὁ θεός, ἐπεὶ αὐτὸν
ἰδεῖν ἐπόθει, πέπομφε. τῷ τῶν πότιον
τὴν παναγίδου εἰκόνα καὶ τὴν εἰργασμένην
σφίσι ἐσαγαγόντες διάρρημα, ὕδατι τε
ἐπικλύσαντες, ἀπὸ αὐτῆς κατὰ τῆς πυ-
ρὰς & τῶν ξύλων ἀφῆκαν. & παρ-
τήκα τῆς θείας δυνάμεως τῇ πύρ τῶν
δεδρακῶν ἐπιφοιτήσας, ὅπῃ τῶν
τες, & aqua perfundentes, * ab ea
tunt. & statim diuina virtus fidei operantium adfuit, & quod prius

regressum. dicam autem quæ fa-
cta sunt. Præcipiebat Chosroes
potentatibus suis lignorum col-
ligere magnam quãdam struem
ad deuastationem, cuiusque ma-
terix: quæ quando collectæ sunt
velocius quam præceptum fue-
rat, in circuitu propius ponens
terram in medium iccit, & con-
tra frontem ciuitatis ibat. Sic-
que paulatim superædificatis li-
gnis atque puluere, ciuitatem
que adiens, tantum in altum ex-
tulit, & murum excessit, vt supe-
rius sagitta contra eos qui pro
ciuitate perituri erant in muro,
iaci viderentur. Igitur quando
hi qui depopulationem patie-
bantur, terram videbant prope
quasi montem proficiscentem
vrbi appropriare, * gloriosos-
que hostes existere, & similiter
ciuitatem pedites ingressuros,
vltro machinantur ex aduerso
terræ congeriei, quæ apud Ro-
manos agger appellatur, fossam
subtus, * quam fodientes hinc
terram fecerunt, vt flammis li-
gna incensa aggerem ad terram
deponerent. Et opus quidem
consummatum est. aggerem au-
tem succedentes consilio de-
fraudati sunt, non habente igne
progressionem, vnde aere rece-
pto materiam consumere pos-
set. Cum ergo in omnem defe-
ctionem deuenissent, deferunt
diuinitus fabricatam iconam,
quam hominum quidem manus
non operatæ sunt: Abagar au-
tem Christus Deus, quoniam
eum videre gestiebat, trans-
misit. Hanc igitur sanctissimam
imaginem per effulsionem quam
sibi operati sunt, intromitten-

* Gr. esse: que in eo hostes, vt ciuitatem pedites ingrederentur, prima luce machinantur.
* ducere, & inde ignem emittere: vt flammis

* Gr. ex ea rogam & ligna re- sperantur.

* Gr. & dicto citius in prunas versa sup. imp. o. i. depa- fcente.

erat illis impossibile, perficiebatur. continuo quippe receperunt flammam ligna, * & verbo confestim in prunas versa superioribus impartiebantur, omnia igne hinc & inde porrigente.

Leo reuerendissimus lector magnæ ecclesiæ regiæ Constantinopoleos dixit: Et ego indignus seruus vester, cum descendissem ad Syriam cum regiis apocriphariis, fui Edessæ, & sacram ac non manufactam iconam vidi a fidelibus honorari pariter & adorari.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Hesterno die reuerendissimus hegumenus Maximini codicem paradisi amoenissimi Limonarii protulit, & lectus est: & reperimus & nos in bibliotheca exemplar eiusdem Limonarii incisa habens folia, in quibus de imaginibus scripta iacuerant.

Christophorus sanctissimus episcopus sanctæ Cyriacæ dixit: Sanctissime domine, indignus seruus præsumam loqui coram sancta & sacra atque vniuersali hac Synodo. Propheticus sermo est, quia in operibus manuum suarum comprehensus est peccator. Quod enim putabant aduersus nos facere in pseudosyllogo illo collecti, hoc aduersus eos factum est. Et quædam quidem inciderunt, quædam vero falsauerunt, vt manifestata veritate arguantur impietates eorum.

Stephanus monachus & librorum custos dixit: Codex datus ab hegumeno Maximini, continens sermonem qui falsatus est in altero codice qui est de iconis.

Psal. 9.

ἐπένοις πρώτω ἀδύωτον, ἔξωλύθη. παραπάνω ἢ εἰσεδέξατο τὴν φλόγα τὰ ξύλα, ἔλθου δὲ τὸν ἀπανδρακωδέντα τοῖς ὑπερήτοις μετεδίδοσαν, ἀπαντα τὰ πυρὸς ἀμφινομοδίου.

Λέων ὁ διλαβέσατο ἀναγνώστης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως εἶπε· καὶ γὰρ ὁ ἀνάξιος ἡμῶν δοδλος, λυγία κατέβη εἰς Συρίαν καὶ τῆν βασιλικῶν ἀποκρισιῶν, ἐχρὸνίμω ἐν Εδέσῃ, καὶ τὴν ἱερὰν καὶ ἀχρηστοποίητον εἰκόνα πειλάμα ἰσὸς πᾶν πτωμῶν τε καὶ πωσοικουμῶν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· κατὰ τὴν χθὲς ἡμέραν ὁ διλαβέσατος ἡγούμενος τῆν Μαξιμίνου καὶ Λεμωνάριον ἔξωλύθη, καὶ ἀνεγώδη· καὶ ἄρομῶν ἔημεῖς ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ καὶ ἴσον τῷ αὐτῷ Λεμωνάριῳ, πεπημῶνα ἔχον τὰ φύλλα, ἐν οἷς τὰ πᾶσι εἰκόνων ἔκειντο.

Χριστόφορος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος τῆς ἀγίας Κυριακῆς εἶπε· παν ἀμὲν δέσποτα, ὁ ἀνάξιτος δοδλος πολήμου λαλήσῃ ἐπὶ τῆς ἀγίας ἑραῆς καὶ οἰκουμηνικῆς ταύτης συνόδου. πωσοικὸς λόγος ὅστις, ὅτι ἐν τοῖς ἔργοις τῆν χρεῶν αὐτῶν σινελήθη ὁ ἀμῶντος. ὁ γὰρ πωσοδίκων καὶ ἡμῶν ποιεῖν ἐπὶ τῆς ψευδοσυλλόγου ἐμείνης πωρῶδέντες, ποδο καὶ ἑαυτῶν γέρονε. ἔ τὰ μῶν ἐκόψαν, τὰ δὲ ἐφάλλευσαν ἵνα τῆς ἀληθείας φανερουμῆς ἐλεχθῆ ἡ ἀσέβεια αὐτῶν.

Στέφανος μοναχὸς καὶ βιβλιοφύλαξ εἶπε· βίβλος ἐπιδείσα παρὰ τῆς ἡγουμῆτος τῆν Μαξιμίνου, πωλέχουσα τὸν λόγον τὸν φάλλευσέντα εἰς τὸ ἄλλο βιβλίον καὶ πᾶσι εἰκόνων.

ANNO CHRISTI 797.

ANNO
CHRISTI
787.

Καὶ ἀνέγνω ὁ αὐτὸς Στέφανος.

Ἐκ τῆς Λειμωναρίου.

Ἐλεγον πνεῦστί γερόντων, ὅτι ἡμεῖς
ἐκλείσας εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαίων ἀγωνισθῆς
πάνυ ἐπολέμει ὁ αὐτὸν δαίμων τῆς πορ-
νείας, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐπέκλεισέν αὐτὸν σφο-
δρῶς, ἤρξατο ὁ γέροντος ἀποδύρεσθαι, ἔ-
λέξαν τῷ δαίμονι· ἕως ποῦτε ἐκ ἐνδύ-
δως μοι; ἀπόστα λοιπὸν ἀπ' ἐμοῦ, σιω-
γήσεις μοι. φαίνεται αὐτῷ ὁ δαίμων
ὀφθαλμοφανῶς λέγων· ὁμοσόν μοι,
ὅτι οὐδὲνί λέγεις ὁ μέλλω σοι εἰπεῖν, ἔ-
κέλευσε πολέμῳ. ὡμοσεν αὐτῷ ὁ γέ-
ροντος· ὅτι μοι ἐνοικοῦντα ἐν ποῖς ὑ-
ψίοις, ἐκ εἴπω ἡμῖν, ἀπὸρ εἴπης μοι, τότε
λέγει αὐτῷ ὁ δαίμων· μὴ προσκυνησῆς
ταῦτα τῆς εἰκόνι, ἔκελευσε πολέμῳ, εἶχε
ὁ δαίμων ἐκτύπωμα τῶν δεσποινῶν ἡ-
μῶν τῶν ἀγίων Μαρίνου τῶν Θεοτόκου,
Βασίλειου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Θεοῦ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ. λέγει ὁ ἐκλείσας τῷ δαι-
μονι· ἀφες σκέψωμαι, τῆς οὐκ ἐπαύ-
ρειον δηλοῖ τῷ ἀββᾷ Θεοδώρῳ τῷ Αἰ-
λιώτῃ οἰκοῦντι τότε ἐν τῇ Λαύρᾳ Φα-
ρῆν, ἔδηγειται αὐτῷ ἀπαντα. ὁ δὲ γέ-
ροντος λέγει τῷ ἐγκλείσῳ· ὅπως ἀββᾷ
ἐνεπαύρησθαι, ὅτι ὡμοσας τῷ δαίμονι,
πλήρως καλῶς ἐποίησας ὁμοσῶν. συμ-
φέρει δέ σοι μὴ εἶσαι ἐν τῇ πόλει ταύ-
τη πορνείον, εἰς ὃ μὴ εἰσέρχῃ, ἢ ἵνα δε-
νήσῃ τὸ προσκυνηεῖν Κωνσταντίνου καὶ
Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς αὐτῆς μη-
τρὸς. σπείξας οὖν αὐτὸν καὶ ἐνδυα-
μάσας πλείοσι λόχοις, ἀπῆλθεν εἰς ἴδιον
τόπον αὐτοῦ. φαίνεται πάλιν ὁ δαι-
μων τῷ ἐγκλείσῳ, καὶ λέγει αὐτῷ· τί
ἐνι καλόγαρε; ἐκ ὡμοσας μοι, ὅτι οὐδὲνί
λέγεις; καὶ πῶς πάντα ὁμοσῶν τῷ ἐλθόν-
τι δαίμονι ἐκλεισθῆς, ἔδωκεν αὐτῷ τὸν
τόπον αὐτοῦ. φαίνεται πάλιν ὁ δαι-
μων τῷ ἐγκλείσῳ, καὶ λέγει αὐτῷ· τί
ἐνι καλόγαρε; ἐκ ὡμοσας μοι, ὅτι οὐδὲνί
λέγεις; καὶ πῶς πάντα ὁμοσῶν τῷ ἐλθόν-
τι δαίμονι ἐκλεισθῆς, ἔδωκεν αὐτῷ τὸν
τόπον αὐτοῦ.

Concil. Tom. 19.

Et legit idem Stephanus mo-
nachus & librorum custos.

Ex eodem Limonario.

Dicebant quidam seniorum,
quia erat quidam inclusus in
monte oliueti decertator maxi-
mus. impugnabat autem eum
dæmon fornicationis. Quadam
ergo die cum ei valide imminet,
cepit senior lamentari &
dicere dæmoni: Usquequo non
parcis mihi? recede iam a me,
consenuisti mihi. Apparet au-
tem ei dæmon euidenter dicens:
Iura mihi, quod nemini dicas
quod tibi dicturus sum, & te ul-
terius non impugno. Iuravit
ei senex, quia per eum qui ha-
bitat in excelsis, non dicam cui-
quam quæ mihi dixeris. Tunc
dixit ei dæmon: Ne adores hanc
iconam, & te ultra non impu-
gnabo. Habebat autem imago
figurationem dominæ nostræ
sanctæ Mariæ Dei genitricis
portantis Dominum nostrum
Iesum Christum. Dicit inclusus
dæmonio: Sine tractem. In cra-
stino autem indicat hoc abbati
Theodoro Eliotæ, qui habita-
bat tunc in Laura Pharensum;
& enarrat ei omnia. At vero se-
nior incluso dixit: Abba vere
illusus es, quia iurasti dæmonio.
verumtamen bene fecisti hoc
dicendo. Porro expedit tibi, ut
non dimittas in hac ciuitate
scortum, ad quod non ingredia-
ris, quam ut recuses adorare Do-
minum nostrum Iesum Chri-
stum cum matre ipsius. Con-
firmato ergo eo & confortato
plurimis verbis, abibat ad pro-
prium locum suum. Apparet
iterum dæmon incluso, & dicit ei:
Quid est male senex? nonne iu-
rasti mihi quod nemini diceres? &
quomodo cuncta dixisti venienti

Ecc ij

ad te? Dico tibi, male senex, vt periuirus iudicaberis in die iudicii. Respondit ei inclusus: Quia iuravi quidem, iuravi utique; & quia periuravi, scio: verum meum Dominum & factorem periuravi; te tamen non audiam.

De eodem Limonario.

Narrauerunt mihi iidem patres & hoc dicentes: quia in his diebus mulier quædam Christi amatrix in finibus Apamiæ puteum fodit: & multa expendens, & multum laborem faciens, & in profundum multum descendens, non reperit aquam: & in defectione animi multa erat mulier & propter laborem & propter sumptus. Semel ergo in somnis videt mulier quemdam dicentem sibi: Mitte, fer similitudinem abbatis Theodosii, qui in Scopulo est; & aquam per eum Deus præbebit tibi. Mulier autem missis duobus hominibus suis, accepit iconam sancti; & deposita ea in puteum, statim & absque dilatione aqua exiit, ita vt mediæta putei repleretur. Detulerunt ergo nobis ex eadem aqua, & bibimus, & glorificauimus Deum nostrum.

Item eiusdem.

Narravit nobis Dionysius presbyter ecclesiæ Ascalonis de abbate Ioanne anachoreta, dicens: Quia hic magnus in præsentī generatione fuit homo, & ad statum suum Deo beneplacenter hoc de eo miraculum asserbat. In specu, inquit, senex sedebat in partibus Sochus possessionis, ab Hierosolymis miliaris viginti ferme distantis. Imagi-

* Gr. probandum statum

π πρὸς σέ; λέγω σοι κακώτερον, ὡς ἄποστολος ἐλάττωσε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἐγκλειστος ὅτι μὴ ὤμοσα, ὠμοσα· καὶ ὅτι ἄποστολος οἶδα· πλὴν ὁ θεὸς διασώτηρ καὶ ποιητὴς ἄποστολων, σοὶ δὲ οὐ μὴ ἀκούσω.

Εκ τῆς αὐτῆς Λειμωνοαλείου.

Διηγήσαντο ἡμῖν αὐτοὶ πατέρες καὶ ποδο λέγοντες ὅτι ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις ζωῆς τῆς Φιλόχρηστος εἰς τὰ μέρη Ἀπαμείας φρέαρ ὤρυσε· καὶ πολλὰ δαπανήσασα, καὶ εἰς βάθος πολὺ κατελθούσα, οὐκ ἔβρεν ὕδωρ· καὶ ἐν ἀθυμίᾳ πολλῇ ἐσπῆρχεν ἡ ζωὴ καὶ διὰ τὸ κόπον ἔδιδε τὰς δαπάνας. ἐν μιᾷ οὐκ ἔβρε ὕδωρ· ἵπποι δὲ αὐτῆς ἡ ζωὴ ἔλαβον λέγοντα αὐτῇ πέμψον φέρε τὸ ὁμοίωσιν τῆς ἀββᾶ Θεοδοσίου τῆς εἰς τὸν σκοπελον, ἔτι ὕδωρ δὲ αὐτῆς ὁ θεὸς παρέχεσθαι σοι. ἡ ζωὴ πέμψασα δύο ἀνθρώπους αὐτῆς, ἔλαβε πέντε εἰκόνα τῆς ἀγίου καὶ χαλασάσας αὐτὴν ἐν τῷ φρέατι, βίβωσεν καὶ παραχρησάσα τὸ ὕδωρ ἐξῆλθεν, ὡς ἂν ἡμῖν τῆς φρέατος πληροῦσθαι. ἔφερον οὐκ ἡμῖν ἐκ τῆς αὐτῆς ὕδατος, ἔδιδε δὲ ἄσπετον θεὸν ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Διηγήσατο ἡμῖν Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας Ἀσκαλων τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τῆς ἀναχωρητοῦ, λέγων ὅτι οὗτος μέγας ἐν τῇ ἀποστολῇ γένεσθαι ἀνθρώπος· ἔπρὸς σύστασιν τῆς αὐτῆς πρὸς θεὸν διαρεσθησέως ποδο ἀπὸ αὐτῆς τὸ δαῦμα. ἐν ἀσκαλίῳ, φησὶν, ὁ γέρον ἐκείνῳ εἰς τὰ μέρη Σοχουῆς ἔκτισματός ἐστὶν ἐκ τῶν μικρῶν πρὸς Ἱεροσόλυμα εἰκοσίων εἰκό-

Ανασταντι 77.

ANNO
CHRISTI
787.

να δὲ εἶχεν ὁ γέρον ἐν τῷ σπηλαίῳ
τῆς ἁγίας ἀρχαίου διασσίνης ἡμῶν
Σκοτάκου καὶ ἀειπαρδένου Μαρίας,
ἔχρυσαν ἐν ἀγκάλας Χριστὸν ὁ
ἡμῶν. καθὼ οὐκ ἐβούλετο πώποτε ἀ-
πελθεῖν ἢ εἰς ἐρήμοις μακρὰς, ἢ εἰς Ιε-
ροσόλυμα ἢ πρὸ τῶν περοσκωήσαι ὁ
ἅγιον τσαυρόν καὶ ὁδὸν ἁγίοις τόποις, ἢ
καὶ εἰς τὸ Σινᾶ ὄρη περσεύζαται,
ἢ καὶ εἰς μάρτυρας ἀφεστῶτας Ιεροσο-
λύμων πολλοῖς διαστήμασιν. ἰὼ γὰρ ἄ-
ραν Φιλομάτους ὁ γέρον καὶ νῦν μὲν
εἰς ὁ ἅγιον Ἰωάννην εἰς Εφεσον, νῦν
δὲ εἰς ὁ ἅγιον Θεόδωρον εἰς Εὐχαί-
ται, ἢ εἰς τὴν ἁγίαν Θέκλαν εἰς Σελεύ-
καιαν, ἢ εἰς ὁ ἅγιον Σέργιον εἰς Αερα-
φας· ἐσκιάζε τὴν κανδήλῳ, καὶ
ἠπῆεν, ὡς εἶχε σπηλαίου. καὶ πρὸς
ἱκεσίαν τῆς τὴν πορείῳ ἀπὸ κατε-
δύναι, ἔλεγε πρὸς τὴν διασσιναν, εἰς
τὴν εἰκόνα αὐτῆς περσεύζων· ἁγία δε-
σσίνα Σκοτία, ἐπειδὴ ὁδὸν ἔχω μα-
κρὰν βαδίσαι, πολλῶν ἡμερῶν περ-
δομίδι ἔχρυσαν, τῆς κανδήλας σου
Φρόνησον, καὶ ἀσβεσον αὐτὴν κατὰ
τὴν ἐμὴν περσεύζων Φύλαξ. ἐγὼ
γὰρ τὴν σὴν βοήθειαν σποδοδιπρῶ
ἔχων ἀπέρχομαι. Ἐ τῶντα πρὸς τὴν
εἰκόνα φήσας ἀπήρχετο. καὶ τὴν περ-
τεθεῖσαν πορείῳ πληροῦν ὑπέστρεφε,
ποτὲ μὲν διὰ μίλων, ποτὲ δὲ διὰ δύο
καὶ τριῶν, ἐστὶ δὲ ὅτε ἔδρα πάντε καὶ
ἕξ. καὶ οὕτως βίεσκε τὴν κανδήλαν
ἐσκιάσμενίω καὶ ἀπῆουσαν, καθάπερ
αὐτὴν πρὸς ὁδοπορείῳ ὁξερρόμυθος
εἶασε· καὶ οὐδέποτε αὐτὴν ἀφ' ἐαυ-
τῆς σβεθεῖσαν ἐώρακεν, οὔτε ὁξ ὑπνοῦ
διδμιαμύθου, οὔτε ὁξ ἐρήμου Φοιτῆ
εἰς τὸ σπηλαίῳ.

nem autem habebat senex in
specu sanctæ intemeratæ domi-
næ nostræ Dei genitricis & sem-
per virginis Mariæ, habentem
in vlnis Christum Dominum
nostrum. Quotiescumque ergo
volebat quoquam pergere, aut
ad cremos longinquas, aut Hie-
rosolymam ad adorandam san-
ctam crucem & sancta loca, vel
etiam in Sina monte oraturus,
aut ad martyres, qui ab Hie-
rosolymis multis spatiis aberant
(erat enim amicus martyrum
oppido senex. Nam nunc qui-
dem ad sanctum Iohannem E-
phesum, nunc vero ad san-
ctum Theodorum Euchaita,
aut ad sanctam Theclam Seleu-
ciam pergebat, vel ad sanctum
Sergium Arapham) perstrue-
bat candelam & succendebat,
sicuti habebat consuetudinem:
& ad deprecationem stans vt
iter sibi dirigeretur, dicebat ad
dominam, in imaginem eius at-
tendens: Sancta domina Dei
genitrix, quoniam viam habeo
longam ad ambulandum, mul-
torum dierum spatium haben-
tem, de candela tua curam ha-
beto, & inextinguibilem eam
secundum meum propositum
custodi. Ego enim adiutorium
tuum comitem habens, vadam.
Et his ad imaginem dictis abi-
bat; & proposito itinere com-
pleto reuertebatur, aliquando
quidem mense vno, aliquan-
do vero duobus vel tribus, non-
nunquam quinque aut sex mo-
ratus. & sic inueniebat cande-
lam ordinatam & ardentem, vt
eam ad iter agendum egressus
sinebat: nunquamque illam a
semetipsa extinctam vidit, ne-

que a somno surgens, neque ab cremo rediens in speluncam.

Ecc iij

Basilus sanctissimus episcopus Ancyrae dixit: Demonstratum est, quod antiqua traditio sit sacrarum imaginum consuetudo.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Iam satiati sumus ex paternis testimoniis, & cognouimus, quia prisca traditio est venerabilium imaginum erectio. Sectatores igitur sumus sanctorum patrum.

Sancta Synodus dixit: Sectatores & concordantes.

Stephanus reuerendissimus monachus dixit: Et alios codices habemus de causa sacrarum imaginum vsque ad quindecim: & ut iubetis.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Repleti sumus atque contenti.

Sancta Synodus dixit: Satis est.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quoniam demonstratum est in praecedenti lectione, quia ab Hebraeis, & paganis, & Samaritis, ac Manichæis, atque Phantasiastis accusata est ecclesia propter venerabiles imagines, & omnes certificati sumus, iustum est etiam fratrem nostrum & dilectum dominum Ioannem, & loci seruatorem apostolicarum orientis sedium, audire: habet enim quamdam relationem insinuantem, vnde coeperit imaginum subuersio.

Sancta Synodus dixit: Et querimus domine audire de hoc.

Ioannes reuerendissimus monachus & loci seruator orientalium pontificum, a pittacio legit.

Volo ego humilis & cunctorum nouissimus ostendere cum

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· ἀπεδείχθη, ὡς δεχόμενοι παράδοτος ὅτιν ἢ τῶν ἱερῶν εἰκόνων σωήματα.

ANNO
CHRISTI
787.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἡδη ἐκορέσθημι ἐν τῶν πατρικῶν χήσεων, καὶ ἐπέγνωμι, ὅτι δεχόμενοι παράδοτος ὅτιν ἢ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀνασφάλωσις. ἀκόλουθοι οὖν ἐσμεν ἁγίων πατέρων.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἀκόλουθοι εἰσὶν σύμφωνοι.

Στέφανος ὁ βλαβεράτος μοναχὸς εἶπεν· καὶ ἑτέρας βίβλους ἔχοντες τῆς ὑποδοσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων ἕως τῶν δεκαπέντε· καὶ ὡς κελεύετε.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐνεπλήσθημι, καὶ ἠρέσθημι.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἠρέσθημι.

Ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐπειδή τῶν ἀπεδείχθη ἐν τῇ παρολιούση ἀναγνώσει, ὅτι παρὰ Ἑβραίων, καὶ Ἑλλήνων, καὶ Σαμυρείων, Μανιχαίων τε καὶ Φουτασιασῶν ἐνεκλήθη ἡ ἐκκλησία ἐνεκεν τῶν ἁγίων εἰκόνων, καὶ πάντες ἐπέσθημι, δίκαιόν ὅτι καὶ τὰ ἀδελφοὶ ἡμῶν καὶ ἀγαπητοὶ κυροὶ Ἰωάννου τῆς τοποτηρητοῦ τῆς δόξολογικῆς τῆς ἀναπολῆς θεσῶν ἐπακοῦσαι· ἔχοντες γὰρ ἵνα διήγησιν δηλοῦσαι, πόθεν ἤρξατο ἡ τῶν εἰκόνων καταστροφή.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπε· καὶ ἠρέσθημι, ἀκούσαι τῆς αὐτοῦ.

Ἰωάννης ὁ βλαβεράτος πρεσβύτερος καὶ τοποτηρητὴς τῶν ἀνατολικῶν δεχηρέων, ἀπὸ πηγαίου ἀνέγνω.

Βούλομαι ἐγὼ ὁ μέτερος ἐκ πάντων ἔχων διηγήσασθαι μετὰ πάντων

ANNO
CHRISTI
787.

Ἀληθείας ἵππ τῆς παρούσης ταύτης ἀ-
 γίας ἡμῶν ἔϊερας σωόδου, ὅπως, ἔ-
 ποτε, καὶ ὅθεν ἐρχετὶ τὸ δόγμα ἢ κακί-
 ση καὶ θεοσυγῆς αὐτῆ τῆς χειροκλα-
 πηρόσων καὶ εἰκονοκλασῶν αἵρεσις.
 συντομία ἡ χηρῶσων λόγου πρὸς αἰ-
 ρουμῶν, διὰ χερῶν ἐκρίνα καλὸν
 ποιῶσων τὴν ἐξήγησιν, ὡς αὐ μὴδὲν
 μετῆς ἀληθείας λαδοι. τῆ τῆς ἀθέων
 ἀρεθῶν πεθνηκότος τρεθίνης, ἥτοι συμ-
 βούλου. Σελεμαν ἰω οὗτος ποιῶσων
 διεδέξατο πότον Οὐμδρος, ὅς ἵππας
 τῆς δόξης, ἄδους μεταστραμῶν ἀ-
 πέσων. Ἡ ἀνάστατον Μασαλμαῖ
 ἀπο τῆς ταύτης πολέμου ὄντι δυσμι-
 νῆ. ὅς τῆ τῆς μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ χερῶν, καὶ τῆς
 αὐτῶν τελευτῆς παναγίας θεοτόκου, μετ'
 αἰγῶν καὶ ἀπωλείας τῆ οἰκίου τῆς
 Σαράκωνων στρατεύματος ἰσῶσων
 ἔνι Συρίαν, ἀδούσας ὡν ἠλποσεν οὐ-
 δέν. πλὴν ὡσωντὶ δὲ τῆ Οὐμδρος,
 πότον διαδέχεται Εζίδος ἀνὴρ κοφός
 πῆς ἔβασταφορος. ἰω δὲ ἔνι τῆ Τι-
 βεριαδὶ πρὸς τῆς παρῶσων
 Ἑβραίων, Φαρμακομανίης, δαμόνων
 ψυχολαβῶν ὄργανον, ὀνομαζόμενος
 Τεσταρακοντάπηγος, δυσμινης ἐχθρὸς
 τῆς ἐκκλησίας τῆς θεοῦ, ὅς μεμασθῶσων
 τὴν τῆς κραυγῶν Εζίδου κοφότη-
 τα, καὶ δὴ πύτω πρὸς ἑλθῶν ὁ παμ-
 πόνηρος οὗτος Ἑβραῖος, ἐπεχίρει
 μαντεύσων πνα καὶ πρὸς ἑλθῶν αὐτῶν.
 ὡς οὐ ἔνι πύτων ἄπαράδεκτος ἐγε-
 γόνει καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς τῆς
 ἐφῆ: ἔλω πρὸς πύτων, ἰω οὐ αὐτῶν
 πρὸς σὲ διακείμῶν, ἰω οὐ αὐτῶν
 ἔσπον πνα ἀχρῶσων ἔρῶσων ἀνυδθ-
 σόμενον, δι' οὗ οἱ πρὸς τῆς ζῶσων
 dam, per quem facilius ac celerius adipisci possis, vt addatur tibi vitæ

omni veritate coram presenti
 ac sancta vestra & sacra Syno-
 do, qualiter & quando & vn-
 de habuerit initium pessima &
 Deo exosa hæc Christianos ac-
 cufantium & imagines confrin-
 gentium hæresis. compendio
 dumtaxat sermonis vti procu-
 rans, per chartam iudicavi bo-
 num fieri narrationem, quate-
 nus nil me veritatis lateat. Ara-
 bum itaque qui sine Deo sunt,
 mortuo tyranno, id est, confi-
 liario (Seleman autem erat huius
 nomen) ei successit Vmarus: qui
 ad principatum ascendens, mox
 accersiens pepulit * e fossa pro-
 icctum Masalmam a terra hac,
 cum esset hostis insanissimus:
 qui magni Dei & saluatoris no-
 stri Iesu Christi gratia, & san-
 ctissimæ Dei genitricis quæ il-
 lum peperit, cum confusio-
 ne multa & perditione propriæ
 Sarracenorum militiæ reuerfus
 est in Syriam, nil eorum quæ spe-
 rabat, adeptus. Mortuo autem
 Vmaro subrogatus est Ezidus,
 vir quidam leuis & mobilis. E-
 rat autem Tiberiade ductor qui-
 dam præuaricatorum Hebræo-
 rum, veneficus diuinus, dæ-
 monum animas lædentium or-
 ganum, cognominatus Saran-
 tapechys, impius inimicus ec-
 clesiæ Dei. Qui videlicet ne-
 quissimus Hebræus cum didi-
 cisset imperantis Ezidi leuita-
 tem, accessit ad eum, & cœ-
 pit diuinare quædam & præ-
 dicere ei. Ex quo igitur factum
 est, vt acceptus tyranno & gra-
 tus efficeretur: Volo, inquit, pri-
 me * consiliarie, pro symbolo
 benevolentiæ qua circa te fla-
 gro, dictare tibi modum quem-

* Gr. e fossa
 proicien-
 dum

* Anast.
 verb.
 (sic enim
 Græci appel-
 lant regem
 Sarraceno-
 rum.

longitudo, & permanes annis triginta in hoc principatu tuo, si tamen in opus perduxeris verba mea. At insipiens ille tyrannus, mente obtusus auiditate longæuitatis (erat enim amator deliciarum & petulans) respondit: Quia quæcumque dictaueris, paratissime facio: & si voti compos extitero, maximis te honoribus recompensando locupletabo. At vero veneficus atque diuinus Hebræus ait ad eum: Iube statim absque omni dilatione vel induciis scribi per omnem principatum tuum encycliam epistolam, vt omnem imaginalem picturam siue in tabulis, siue per musua in parietibus, siue in vasis sacris & vestibis altarium, & quotquot huiuscemodi reperiuntur in cunctis Christianorum ecclesiis, * exterminare ac perfecte deponere: nec non & quotquot in foris ciuitatum ad ornatum sunt & decorem in quacumque similitudine. Quin & satanæ maligna operatione motus falsus diuinus addidit, omnem similitudinem: * arguentatus hoc, vt importabilem ostenderet inimiciã quam contra nos habebat. Ast tyrannus deceptione captus, huic leuitate vsus obsecundauit: & mittens deposuit ab omni prouincia quæ sub ipso erat, sanctas imagines, & residuas similitudines: & hoc modo non parcens deturpauit ecclesias Dei per veneficum Hebræum sub potestate sua sitas, antequam perueniret malum ad terram istam. Porro fugientibus Deo amabilibus Christianis, ne propriis manibus subuerterent sanctas imagines, Hebræos Deo

μῆκος, καὶ διαμυρεῖς χρόνους τελέων. Ἐὰν ἐν τῇδε σου τῇ δεξιῇ, εἰ εἰς ἔργον ἀγάγῃς τῶν λόγων μου. ὁ δὲ ἀφρονεῖν τὸν τυραννὸς καὶ φωνῶν τῶν νοῦν ἐφέσθι μακροβιώσως. ἡμεῖς φιλοφρονητῆς καὶ ἀκόλαστος. ἀπεκρίνατο, ὅτι γε ὅσα αὐτῷ ὑπέσθη μοι, ἐπιμίμωπιώ. καὶ ἐὰν πύχον * παρακτεῖναι, μετὰ τῆς ἀμείψομαι σε πιαῖς. ὁ δὲ φαρμακομανῆς Ἑβραῖός φησι πρὸς αὐτόν. κέλθισον βίβλως πάσης ἀπὸ αἰατολῆς καὶ ὑπερδύσεως γράψαι κατὰ πᾶσαν σου πύχον δεξιῶν ἐγκύκλιον ἐπιστολῶν, ὥστε πᾶσαν εἰκονικῶν διατάξαι γράψαι εἴτε ἐν σαῖνισιν, εἴτε δια μυσείων ἐν τοῖς, εἴτε ἐν σκλίεσιν ἱεροῖς καὶ ἐνδυτοῖς θυσασηρίων, καὶ ὅσα ποιᾶντα βεβλήκεται ἐν πάσης τῆς τῆς Χριστιανῶν ἐκκλησίας, ἀφαιρῆσαι, ἔπειτα κατὰ τὰς οὐ μὲν ἄλλα καὶ ὅσα ἐν τῆς ἀγοραῖς πόλεων κατὰ νόστομον εἰσὶ καὶ διπρὲς ἐπειαν οἰαδῆποτε ὁμοιωμάτα. σατανικῶν δὲ κακουργημάτων κινουμένων ὁ ψευδομανῆς προσέθηκε, πᾶν ὁμοίωμα, αὐτοφρόσων δειξάιν πύχον πρὸς ἡμᾶς ἐχθρῶν μηχανώμενον. ὁ δὲ ἀλιτήρ τὸν τυραννὸς πύχον κουφότητα πειδύεις, διπρὸς ἡμᾶς κατὰ τὴν ἀπὸ πάσης ἐπὶ γῆρας τῆς ὑπὸ αὐτὸν τῆς ἀγίας εἰκόνας ἔλπιε ὁμοιωμάτα. καὶ πύχον τῶν ἔργων ἀπεκόσμησε τῆς ἐκκλησίας τῆς θεοῦ διὰ τῆς φαρμακοῦ Ἑβραίου ἀφαιδύς τῆς ὑπὸ πύχον ἐξοίσαν αὐτῶν, πρὸ τῆς φθᾶσαι ἐν τῇ γῆ ταύτῃ τὸ κακόν. φησὶ τῶν δὲ τῆς θεοφιλεστάτων Χριστιανῶν, τῆς μὴ τῆς οἰκείας χερσὶ καταστρέψαι τῆς ἀγίας εἰκόνας, Ἑβραῖοις θυσασηρίων, καὶ οἰκτροῖς Ἀραβῶν ἢ γαβῶν.

ANNO CHRISTI 787.

* exterminant, ac p. deponant.

* Gr. callide, vt nullam suspicionem suæ contra nos inimicitia daret.

ANNO
 CHRISTI
 787.

εις ποδο λατρευαλέντες Αμηνραίοι· και
 ούτως έκαλον τας σεπτας εικόνας, & εδν
 οικους τ' εκκλησιων πη μη κατέχερον,
 πη δε κατεξεον. τούτων ακηκοως ο
 ψευδεπίσκοπος Νακωλείας & Θεοκ
 αυτην, έμμησαντο εδν παρανομους
 Ιουδαίους & εδν ασεβεις Αραβας, και
 ενύβρισαν τας εκκλησίας τ' Θεοδ. αξιον
 δε κρινω της ιερας υμν' ακοης και οιον
 εδέξατο τέλος ο αθλιός τε & δειλαμος
 εκειν & και Φαρμακός Εβραϊός. ως
 τ' ποδο δράσας ο σύμβουλος Εζιδος,
 ου πλείω τ' η δυ ημισυ χρονων βιω-
 σας απέθανε, & απήλθεν εις τ' αιώ-
 νιον πυρ, αι μη εικόνες εν τ' ερχαλα
 ιδρύσθ και ημη κατέστησαν· ο δε τούτου
 υός Ουλιδος πωύομα, αγανακπίσας,
 ως φονέα τ' ιδίου πατ'ος & Φαρμα-
 κόν αιχρίσω θανάτω αιαιρετώμαυ εκέ-
 λθυσεν, αξια τ' απήχρα της ψευδο-
 μαντίας αυτ' κομισαμηνον.

Ο αγιωτάτος επίσκοπος Μεσσηνης
 ειπε· κ' αγω παιδιον ημω εν Συρια,
 οπνίνα ο τ' η Σαρρακλων σύμβου-
 λος τας εικόνας κατέσρεφεν.

Σάββας ο διλαβέστατ' μοναχός
 & ηγούμνος Σπουδιου ειπε· δεσποτα
 & ημεις οι ανάζιοι δοδλοι τ' αγιωσύνης
 υμν' δεξατομην, ινα αι ιεραυ εικόνες
 κατασταθωσιν εν τοις τόποις αυτων κ' τ'
 περ ετ' αν σωθήσαν, & ινα λιταν βλώ-
 σιν & βίσεβεις Χεριστιανοι μετ' αυτων.

Ταρθσιος ο αγιωτάτος πατριαρ-
 χης ειπε· τι λέγετε ημμοι αδελφοί;

Η αγία σύνοδος ειπε· και ημεις
 πάντες σωαμοδμην.

Πέτρος ο αγιωτάτ' & πρεσποπρε-
 σβυτ'ρος και τοποτηρητής τ' αγιωτάτου
 πάπα της πρεσβυτ'ρας Ρώμης ανέγνω
 δ' από πηλακίου.

Concil. Tom. 19.

riabant, qui ad hoc missi erant
 Amiræi: sicq; incendebant vene-
 rables iconas, & domos eccle-
 siarum modo quidem linientes,
 modo autem eradentes. Quibus
 auditis pseudoepiscopus Naco-
 liae, & hi qui circa ipsum erant,
 imitati sunt iniquos videlicet
 Iudæos & impios Arabes, iniu-
 riam inferentes ecclesiis Dei. Iu-
 stum autem iudico sacro vestro
 intimare auditui, qualem miser
 ille finem & veneficus Hebræus
 susceperit. Cum enim hoc egis-
 set symbulus Ezidus, non plus
 quam duobus annis & dimidio
 viuens defunctus est, & perrexit
 in ignem æternum. Et imagi-
 nes quidem in antiquo statu suo
 & honore restitutæ sunt. Porro
 huius filius Vlidus nomine in-
 dignatus, tamquam homicidam
 sui patris veneficum turpissima
 morte interfici iussit, digna pro
 facto falsæ diuinationis suæ por-
 tantem.

Sanctissimus episcopus Messa-
 næ dixit: Et ego puerulus eram
 in Syria, cum Sarracenorū sym-
 bulus imagines subuerteret.

Sabbas reuerendissimus mo-
 nachus & hegumenus monaste-
 rii Studii dixit: Domine & nos
 indigni serui sanctitatis tuæ ex-
 petimus, vt sacræ imagines resti-
 tuantur in locis suis iuxta priorē
 consuetudinem, & vt litanias
 celebrēt pii Christiani cum illis.

Tarasius sanctissimus patriar-
 cha dixit: Quid dicitis venera-
 biles fratres?

Sancta Synodus dixit: Et nos
 omnes consentimus.

Petrus Deo amabilis archi-
 presbyter & loci seruator san-
 ctissimi papæ senioris Romæ le-
 git ex pittacio.

Fff

Tarasio sanctissimo Constantinopoleos nouæ Romæ patriarchæ, atque omni sanctæ huic & vniuersali Synodo Petrus archipresbyter sanctissimæ ecclesiæ sancti ac laudabilis apostoli Petri, & Petrus presbyter & hegumenus monasterii sancti Sabbæ, ambo loci seruatores Hadriani papæ senioris Romæ: Iustum arbitramur, vt secundum pronuntiationem omnium nostrum, imo iuxta antiquam traditionem catholicæ ecclesiæ, sicuti omnes sancti patres edocent nos, veniat in medio nostrum colenda imago, & hanc salutemus: & quemadmodum placuerit vobis, sacerdotes, pronuntiate super hoc. Et aliud capitulum suggerimus, vt omnes conscriptiones, quæ contra venerabiles imagines factæ sunt, cum anathemate deleantur, vel igni tradantur. & de hoc petimus pronuntiarî, vt videtur sacræ Synodo.

Sancta Synodus dixit: Veniat, fiat.

Petrus Deo amabilis archipresbyter & loci seruator sanctissimi papæ senioris Romæ dixit: Si iubet sancta vestra Synodus, ponatur crastino venerabilis imago, & omnes salutemus eam.

Sancta Synodus dixit: Fiat, fiat.

Ioannes reuerendissimus monachus presbyter & loci seruator orientalium pontificum dixit: Benedictus Deus, qui gloriificauit amatricem Christi Nicensium hanc ciuitatem in die-

Ταρασίου τῷ ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, ἰ καὶ (οἰκουμένην) πατριάρχῃ καὶ πάσι τῇ ἀγία ταύτῃ ἐκκλησίᾳ συνόδῳ Πέτρῳ πρεσβυτέρῳ τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς ἀγίου καὶ πανβφήμου λόγοςόλου Πέτρῳ, ἐ Πέτρῳ πρεσβυτέρῳ ἐ ἡγουμένῳ τῆς μονῆς τῆς ἀγίου Σάββα, ἀμφότεροι τοποτηρηταὶ Ἀδριανοῦ τῆς ἀγιωτάτου πάπης τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης. Δίκαιον ἡγοῦμεθα, ἵνα κτὶ τιμὴ ἐκφάνησιν πάντων ἡμῶν, μᾶλλον δὲ κτὶ τιμὴ δεξιάς παραδόντων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καθὼς πάντες ἄγιοι πατέρες διδασκοῦσιν ἡμᾶς, ἔλθῃ ἐν μέσῳ ἡμῶν σεβασμῆ εἰκὼν, ἐ ταύτῃ ἀσπασώμεθα· καὶ ὡς παρέρχεται ὑμῖν ἱερεῖς, ἐκφάνησιν ὡς ἐν τούτῳ, καὶ ἔσθον δὲ κεφάλαιον ἀναφέρουμεν, ἵνα πάντα τὰ συζητήματα τὰ κτὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων ἡγοῦμεθα, μὴ διὰ δεματισμοῦ λειδουδῶσιν, ἢ τῷ πλεῖ παραδιδῶσιν, καὶ ὡς ἐν τούτῳ ἀποδοῦμεν ἐκφάνησιν, ὡς δικαίᾳ τῇ ἱερατικῇ συνόδῳ.

Η ἀγία συνόδος εἶπεν· ἐλθέτω, γυέτω.

Πέτρῳ ὁ θεοφιλέστατος πρεσβυτέρῳ ἐ τοποτηρητῆς τῆς ἀγιωτάτου πάπης τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης εἶπεν· εἰ κελεύει ἡ ἀγία συνόδος, τεθήτω δὲ τῆς αὐτοῦ σεπτῆ εἰκὼν, καὶ πάντες ἀσπασώμεθα αὐτῇ.

Η ἀγία συνόδος εἶπε· γυέτω, γυέτω.

Ἰωάννης ὁ βλαβέστατος πρεσβυτέρῳ καὶ τοποτηρητῆς τῆς ἀνατολικῶν δεξιέρων εἶπεν· βίολογος ὁ θεὸς ὁ δόξασας τὴν Φιλόχριστον Νικαίων ταύτῃ πόλιν ἐν ταῖς ἡμέραις

ANNO
CHRISTI
757.
† τὸ αὐτὸ ἐ
ἐπί τῆς
ἐκκλησίας
ἐκ τῆς
ἐκκλησίας
ἐκ τῆς
ἐκκλησίας

ANNO
 CHRISTI
 787.

Κωνσταντίνου & Ειρήνης τῆς φιλοχρί-
 στων ἡμῶν βασιλέων. βίλορητος ὁ θεὸς ὁ
 ἀναδείξας αὐτῶν διπλῆς χάριτος
 ἀξίον. πῶν πίστιν προσέτων ὡς Χρι-
 στὸς ἐστράωσε, νῦν δὲ διὰ τῆς ἀγίας
 συνόδου ταύτης τὰ τῆς οἰκονομίας αὐ-
 τῆς σύμβολα πᾶσιν ἐφανερώσεν. Αρειῶς
 ὁ δύσφημος ἐν ταῦτα καθήρεθον. τῆς
 θεοσυζῶν εἰκονοκλασῶν ἢ ἀίρεσις ἐν-
 ταῦτα ἠφανίσθη. βίλορητος ὁ θεὸς ὁ λέ-
 γων διὰ τῆς ἀγίου ἁποστόλου Ἰωάννου.
 ἐγὼ εἰμι τὸ ἄλφα & τὸ ὦ μέγα. βίλορη-
 τὸς ὁ θεὸς ὁ κατ' ἄρχας ἐν ταῦτα & ἐν
 τῶ τέλει πῶν ὁρθόδοξον πίστιν κρατύας.

Ἡ ἀγία συνὸδος ὄξεβόησε, καὶ ἕνα
 ἕκαστον εἶχον ἐν τελευτῶν ἐκφωνοῦσα.
 τῆς θεοφειδῶν πατέρον αἱ διδασκα-
 λία ἡμᾶς διωρῶσαντο. Ἐξ αὐτῶν δὲ
 σάμμοι πῶν ἀλήθειαν ἐποπέδηθη. αὐ-
 τῶν κατὰ κολουθῶσαντες τὸ ψεδός ἀπε-
 διώξαμεν. τῆς αὐτῶν διδασκαλίας τὰς
 σεπίας εἰκόνας ἀσπαζόμεθα. παρ' αὐ-
 τῆς ὁδηγῶντες πῶν καὶ πῶν προσ-
 κυνῶσιν αὐταῖς ὁπονομοῦν. πατέρες
 κηρύττοι, τέκνα ἰσακοῦς ἐσμεν,
 καὶ ἐγκυαζόμεθα ἐν προσώπω μη-
 τρὸς τῆ παραδόσι τῆς καθολικῆς ἐκ-
 κλησίας. πσεύοντες εἰς ἕνα θεὸν ἐν
 τριᾶδι αἰνυνοῦμεν, τὰς τριᾶς εἰ-
 κόνας ἀσπαζόμεθα. Ὁ μὴ οὕτως ἐχον-
 τες διὰ δεμα ἔσωσαν. οἱ μὴ οὕτως φρο-
 νοῦντες πέρρω τῆς ἐκκλησίας ἐκδιω-
 χήτωσαν. ἡμεῖς τῆ δὲ χάριτι θεομοδε-
 σία τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐπακο-
 λουθοῦμεν. ἡμεῖς τῶν θεομῶν τῆς πα-
 τέρον φυλάττομεν. ἡμεῖς τῶν προσ-
 κυνῶντες, ἢ ἀφαιρουῦντες ἐν τῆς ἀ-
 γίας ἐκκλησίας, ἀναθεματίζομεν. ἡμεῖς
 τὰς σεπίας εἰκόνας ὁποδεχομεθα. ἡ-
 μεῖς πῶν ἐπέστακτον καινοτομίᾳ τῆς

Concil. Tom. 19.

bus Constantini & Irenæ ama-
 torum Christi imperatorum.
 Benedictus Deus qui exhibuit
 eam duplici gratia dignam. Fi-
 dem prius hic Christus expref-
 sius explanauit: nunc autem per
 sanctam Synodum hanc dispen-
 sationis suæ symbola omnibus
 manifestauit. Arius infamis hic
 est depositus: Deo peroforum
 imagines confringentium hæ-
 resis hic exterminata est. Be-
 neditus Deus qui dicit per san-
 ctum apostolum Ioannem: *Ego*
sum Alpha & Omega. Bene-
 dictus Deus, qui hic in primis &
 in fine fidem orthodoxam con-
 firmavit.

Apoc. 1.
 & 22.

Sancta Synodus exclamauit,
 per vnumquemque versum ter
 pronuntians: Diuinitus sonan-
 tium patrum doctrinæ nos cor-
 rexerunt: ex ipsis haurientes ve-
 ritatem potati sumus: eos se-
 quentes, mendacium persecuti
 sumus. Ab eis edocti venerabi-
 les imagines salutamus. Ab eis
 ducti adorationem quæ per ho-
 norem fit, eis impendimus. Pa-
 tres prædicant: filii obedientes
 fumus, & * congratulamur in
 facie matris traditioni eccle-
 siæ catholicæ. Credentes in v-
 num Deum in Trinitate laudan-
 dum, honorabiles imagines sa-
 lutamus. Qui sic se non habent,
 anathema sint. Qui ita non sen-
 tiunt, procul ab ecclesia propel-
 lantur. Nos antiquam legisla-
 tionem ecclesiæ catholicæ se-
 quimur. Nos iura patrum con-
 seruamus. Nos eos qui addunt
 vel auferunt ex catholica ec-
 clesia, anathematizamus. Nos
 venerabiles iconas salutamus.
 Nos superinductam nouitatem

* Gr. glo-
 riamur in f.
 m. traditio-
 ne c. c.

Fff ij

Christianos accusantium anathematizamus. Nos eos qui sic se non habent, anathemati submittimus. Christianos accusantibus, id est, imagines confringentibus anathema. His qui assumunt dicta sanctæ scripturæ, quæ sunt contra idola, in venerabiles imagines, anathema. His qui non salutant sanctas ac venerabiles imagines, anathema. His qui appellant sacras imagines idola, anathema. His qui dicunt, quod veluti ad deos Christiani ad iconas accedant, anathema. His qui communicant scienter iniuriam & inhonorantiam inferentibus venerabilibus imaginibus, anathema. His qui dicunt, quod excepto Christo Deo nostro alius eruerit nos ab idolis, anathema. His qui audent dicere catholicam ecclesiam idola aliquando recepisse, anathema.

Multos annos imperatorum Constantini & Irenæ magnorum principum & imperatorum multos annos.

Pacificorum imperatorum multos annos.

Depositores nouitatis quæ pridem facta est, Domine conforta.

Piam da Domine vitam eis.

Χριστιανοκατηγόρων ἀναθεματίζομεν. ἡμεῖς ὅτι μὴ ἔτιως ἔχοντας τῶ ἀναθεματι καὶ ἀποβάλλομεν. τοῖς χριστιανοκατηγόροις, ἢ τοῖς εἰκονοκλάταις ἀνάθεμα. τοῖς λαμβάνουσι τὰς παρὰ τῆς θείας γραφῆς ρήσεις, τὰς κατὰ τῆν εἰδώλων, εἰς τὰς σεπτὰς εἰκόνας, ἀνάθεμα. τοῖς μὴ ἀσπάζομενοι τὰς ἀγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας ἀνάθεμα. τοῖς ἀποκαλοῦσι τὰς ἱεράς εἰκόνας εἰδῶλα ἀνάθεμα. τοῖς λέγουσιν, ὅτι ὡς θεοῖς τῆς εἰκόσιν. Ὁ Χριστιανοὶ προσήλθον, ἀνάθεμα. τοῖς κοινωνοῦσιν ἐν γνώσει τοῖς ὑβριζοῦσι καὶ ἀπμάζοισι τὰς σεπτὰς εἰκόνας, ἀνάθεμα. τοῖς λέγουσιν, ὅτι πλὴν Χριστοῦ τῆ θεοῦ ἡμῶν ἄλλῃ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐν τῆν εἰδώλων, ἀνάθεμα. τοῖς πολλοῖσι λέγον, πῶ καθελικῶ ἐκκλησίαν εἰδῶλα ποτε δεδέχθαι, ἀνάθεμα.

ANNO CHRISTI 707.

Πολλὰ τὰ ἔτη τῆν βασιλείων.

Κωνσταντίνου ὁ Εἰρηνῆς μεγάλων βασιλείων καὶ αὐτοκράτορον πολλὰ τὰ ἔτη.

Εἰρνωπιῶν βασιλείων πολλὰ τὰ ἔτη.

Τοῖς καθαιρέταις τῆς παρορθομένης καινοφανείας κύριε κράτεινον.

Εὐσεβῆ κύριε ζωῶν αὐτοῖς.

ACTIO SEXTA.

ΠΡΑΞΙΣ ΕΚΤΗ.

IN nomine Domini & dominatoris Iesu Christi veri Dei nostri. Imperio piissimorum & amicorum Christi dominorum nostrorum Constantini & Irenæ a Deo redimitæ matris eius, anno octauo consulatus eorum, * pridie Nonas, * tertio Nonas Octobrias, indictione XI.

* pridie Nonas, id.

ΕΝ ὀνόματι τῆ κυρίου καὶ δεσποτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν βασιλείας τῆ βίσεβαστῶν ὁ φιλοχρίτων ἡμῶν δεσποτῆν Κωνσταντίνου ὁ Εἰρηνῆς τῆς αὐτῆ θεοτέπλου μητρὸς, ἔτους ὀγδοῦ τῆ αὐτῶν ἰσαατίας, πρὸ δύο νονηνῶν Οκτωβρίων, ἰνδίκτωνος ια'.